

ΕΡΓΑΤΙΚΗ αλληλεγγυη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικοπιταλιστικής Αριστεράς

No 1527, 22 Ιούνη 2022

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

Εργατική απάντηση στην ακρίβεια

Η Άποψή μας
στη σελίδα 3.
Το απεργιακό
κύμα
στις σελίδες
4, 5, 10, 11

ΑΠΛΩΣΤΕ ΚΛΙΜΑΚΩΣΤΕ ΤΙΣ ΑΠΕΡΓΙΕΣ

ΤΡΑΠΕΖΕΣ

Τρίτη 21/6

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

Τετάρτη 22/6

ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ-ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΣ

Παρασκευή 24/6

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2022

Τριήμερο φεστιβάλ

Επαναστατικές
ιδέες για
εργατική
εναλλακτική

8-9-10
Ιούλη
Νομική
ΑΘΗΝΑ

Ωρολόγιο πρόγραμμα

σελ. 20

Στη φυλακή για
πάντα οι χρυσαυγίτες

σελ. 7, 8, 9

PRIDE 2022

σελ. 12, 13

Από τις 15 μέχρι τις 16 Ιούνη οι υπουργοί «Άμυνας» των κρατών-μελών του NATO συναντήθηκαν στις Βρυξέλες για να προετοιμάσουν την Σύνοδο Κορυφής της Συμμαχίας που θα πραγματοποιηθεί στις 28-30 Ιούνη στη Μαδρίτη. Δεν ήταν η μοναδική σύναξη που φιλοξενήθηκε εκεί. Την Τετάρτη 15 Ιούνη έγινε η τρίτη συνάντηση των χωρών της «ομάδας επαφής», υπό την αιγίδα των ΗΠΑ, με άλλα λόγια των κυβερνήσεων που εξοπλίζουν και εκπαιδεύουν τον ουκρανικό στρατό ενάντια στην Ρωσία.

Το NATO θέλει να διατηρεί την επίφαση της «αμυντικής συμμαχίας». Εξασφαλίζουμε την ασφάλεια των μελών μας, λέει η επίσημη γραμμή, τα όπλα και τα πυρομαχικά τα στέλνει η «διεθνής κοινότητα» δηλαδή η ομάδα επαφής. Είναι ένα παραμύθι που γίνεται λιγότερο πιστευτό κάθε μέρα που περνάει. Οι ΗΠΑ και το NATO πολεμάνε στην Ουκρανία «δι’ αντιπροσώπων». Ο ουκρανικός στρατός βάζει το αίμα και το NATO βάζει τα όπλα. Εξίσου σημαντικό, βάζει την στρατηγική στην σύγκρουση με τον ρωσικό ιμπεριαλισμό. Όπως λέει η παροιμία, όποιος κερνάει παραγγέλλει.

Η βασική επιλογή των ΗΠΑ και του NATO είναι ο «πόλεμος φθοράς». Με άλλα λόγια, η ενίσχυση της ουκρανικής κυβέρνησης σε βαθμό και έκταση τέτοια ώστε η Ρωσία να εξαντληθεί από ένα μακροχρόνιο πόλεμο στο έδαφος της Ουκρανίας. Ο Στόλτεμπεργκ, ο γ.γ. του NATO το είπε σχεδόν κατά λέξη σε μια συνέν-

Αυτοί που οργανώνουν πόλεμο διαρκείας στην Ουκρανία...

τευξή του στη γερμανική εφημερίδα Bild (19/6): «Πρέπει να προετοιμαστούμε για το ενδεχόμενο ότι ο πόλεμος θα διαρκέσει χρόνια. Ακόμα και αν το κόστος είναι υψηλό όχι μόνο σε στρατιωτική υποστήριξη αλλά και λόγω των αυξανόμενων τιμών στην ενέργεια και τα τρόφιμα».

Ο στρατηγός Μίλι, αρχηγός του αμερικάνικου ΓΕΕΘΑ, μετά την συνάντηση της «ομάδας επαφής» -στην οποία συμμετείχε μαζί με τον υπουργό Άμυνας Λόιντ Όστιν- έδωσε ένα χαρακτηριστικό στοιχείο: «Έχουμε προμηθεύσει την Ουκρανία με 97 χιλιάδες αντιαερματικά συστήματα, δηλαδή περισσότερα από όσα τανκς υπάρχουν σήμερα σε όλο τον κόσμο».

Στις αιτιάσεις ότι αυτό δεν είναι αρκετό, ο Μίλι απάντησε με άλλους αριθμούς. Η ουκρανική κυβέρνηση, είπε, «ζήτησε 10 μοίρες πυροβολικού, δώσαμε 12. Ζήτησε 200 τανκς, έλαβε 237. Ζήτησε 100 τεθωρακισμένα οχήματα μεταφοράς πεζικού, έλαβε περισσότερα από 300. Έχουμε παραδώσει, περίπου 1.600 αντιαεροπορικά συστήματα με 60 χιλιάδες βλήματα» και άλλα πολλά. Μάλιστα ανακοίνωσε ότι την ίδια μέρα ο πρόεδρος Μπάιντεν ανακοίνωσε ακόμα 1 δις δολάρια για στρατιωτική βοήθεια στην Ουκρανία.

Το ζήτημα, όμως, για τις ΗΠΑ και το NATO είναι ότι ο ρωσικός ιμπεριαλισμός δεν κάθεται με σταυρωμένα χέρια. Ο ρωσικός στρατός «απελευθερώνει» το Ντονμπάς ισοπεδώνοντάς το με ένα κατακλυσμό βομβαρδισμών. Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις των «ειδικών» σχολιαστών, είναι θέμα ημερών η πλήρης κατάληψη του Σεβερτοντονιέτσκ, μιας πόλης-κλειδί και το πιο σημαντικό, η περικύκλωση των τμημάτων του ουκρανικού στρατού που την υπερασπίζουν.

Κρεατομηχανή

Ο πόλεμος αρχίζει να θυμίζει όλο και πιο έντονα την κρεατομηχανή των χαρακωμάτων του Πρώτου Παγκόσμιου Πολέμου. Άφθονο αίμα για μερικές εκατοντάδες μέτρα γης. Και οι απώλειες είναι τρομακτικές: Ουκρανοί αξιωματούχοι μιλάνε για περίπου 1000 κάθε μέρα, 150 με 200 νεκρούς και οι υπόλοιποι τραυματίες. Η ρωσική κυβέρνηση έχει σταματήσει να δίνει πληροφορίες για τις δικές της απώλειες εδώ και μήνες. Παρά τον ποταμό εξοπλισμών από τις ΗΠΑ και τους συμμάχους της, ο ουκρανικός στρατός δεν μπορεί να κάνει τίποτα περισσότερο από «ενεργητική άμυνα», δηλαδή συντεταγμένες υποχωρήσεις και τοπικές αντεπιθέσεις.

Την Παρασκευή 17 Ιούνη το Κίεβο υποδέχθηκε μια εντυπωσιακή διεθνή αντιπροσωπεία. Ο Μακρόν, έβαλε στην άκρη για λίγες ώρες την πίκρα από τα εκλογικά αποτελέσματα στην Γαλλία για να εκφράσει την αμέριστη υποστήριξή του στον Ζελένσκι. Δίπλα του ο Σολτς, ο καγκελάριος της Γερμανίας, και ο γνωστός μας από τις μέρες των μνημονίων Ντράγκι που είναι πρωθυπουργός της Ιταλίας. Μαζί τους πήρανε για ξεκάρφωμα και το Κλάους Γιοχάνις, τον πρόεδρο της Ρουμανίας.

Το δώρο που έκαναν στον Ζελένσκι ήταν η υπόσχεση ότι η Ουκρανία θα αποκτήσει το καθεστώς υποψήφιου κράτους της Ε.Ε. Πράγματι η Κομισιόν ανακοίνωσε ότι το προτείνει επίσημα. Όμως, αυτό είναι μια χειρονομία που λέει πολλά για την ΕΕ και τα κριτήριά της, αλλά δεν έχει άμεση επίπτωση στον πόλεμο.

Ο Μακρόν δήλωσε ότι «Η Ευρώπη είναι στο πλευρό σας και θα παραμείνει όσο χρειάζεται μέχρι τη νίκη». Όμως, όλο και περισσότερο οι δυτικές κυβερνήσεις αναρωτιούνται τι σημαίνει ακριβώς «νίκη» της Ουκρανίας. Η καθήλωση του ρωσικού στρατού; Η ανακατάληψη των εδαφών που έχασε από τις 24 Φλεβάρη; Η προέλαση στο υπόλοιπο Ντονμ-

πάς και την Κριμαία;

Κανείς τους δεν έχει απάντηση. Αυτή η αμηχανία που αρχίζει να επικρατεί στη «σωστή πλευρά της ιστορίας» δεν σημαίνει ότι μπροστά μας έχουμε την επικράτηση της «λογικής» και της «διπλωματικής διεξόδου». Και οι δυο πλευρές του ιμπεριαλιστικού πολέμου ετοιμάζονται για τις επόμενες φάσεις της αναμέτρησης και στο έδαφος της Ουκρανίας και ευρύτερα.

Ένα από τα κεντρικά ζητήματα της Συνόδου Κορυφής του NATO θα είναι η ενίσχυση των στρατευμάτων του στα ανατολικά του σύνορα. Στην ίδια Σύνοδο θα συμμετέχουν πέρα από τη Σουηδία και την Φινλανδία που έχουν ζητήσει να ενταχθούν στο NATO, η Αυστραλία, η Ν. Ζηλανδία, η Ιαπωνία και η Ν. Κορέα. Όλοι μαζί θα συζητήσουν μέτρα ενάντια «στην πρόκληση της Κίνας». Σε μια έμμεση απάντηση, ο Σι Τζινπίνγκ, ο πρόεδρος της Κίνας έκανε την πρώτη επίσημη τηλεφωνική επικοινωνία με τον Πούτιν μετά το ξεκίνημα της ρωσικής εισβολής στην Ουκρανία.

Η ελπίδα για την ειρήνη δεν βρίσκεται σε καμιά από τις κυβερνήσεις που εμπλέκονται στον πόλεμο και τους ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς που κλιμακώνονται. Βρίσκεται στους δικούς μας αγώνες ενάντια στις θυσίες και τις καταστροφές που μας καλούν να επωμιστούμε, ενάντια στο σύστημα του πολέμου και της φτώχειας.

Λέανδρος Μπόλαρης

Και ξαφνικά, «θα επανέλθουμε σύντομα σε ήρεμα νερά». Αυτό δήλωσε στις 17 Ιούνη από την Κύπρο, μετά τη συνάντησή του με τον πρόεδρο Αναστασιάδη, ο Μητσοτάκης σχετικά με την ένταση με την Τουρκία. Πρόσθεσε μάλιστα ότι είναι σημαντικό Ελλάδα και Τουρκία να διατηρήσουν ανοικτούς διαύλους επικοινωνίας.

Στις 16 Ιούνη είχε προηγηθεί η «στο πόδι» συνάντηση των υπουργών Άμυνας Ελλάδας-Τουρκίας, Παναγιωτόπουλου και Ακάρ στο περιθώριο της Συνόδου του NATO στις Βρυξέλες με τους δύο υπουργούς να συμφωνούν ότι «πρέπει να σταματήσουν οι εντάσεις για να υπάρξουν βήματα μπροστά».

Στις 15 Ιούνη, μια μέρα νωρίτερα, ο Ακάρ είχε προαναγγείλει μιλώντας στον ΣΚΑΪ: «Εμείς είμαστε έτοιμοι να ξεκινήσουμε άμεσα αυτές τις συναντήσεις και να συνομιλήσουμε με τους Έλληνες ομολόγους μας. Όπως αν υπάρξει ευκαιρία, όταν πάμε στις Βρυξέλλες, είμαι έτοιμος να συναντηθώ με τον Νίκο... (sic)».

Σε άρθρο τους με τίτλο «Ελληνοτουρκικά: Διπλωματικός πυρετός για έλεγχο της έντασης» στην Καθημερινή στις 20/6 οι Κωστής Π. Παπαδόχος και Βασίλης Νέδος, αναφέρουν:

«Με την καταλυτική παρέμβαση της Ουάσιγκτον, μέσω συνομιλιών που είχαν στο πλαίσιο της συνάντησης του Βερολίνου την περασμένη Τετάρτη ο σύμβουλος Εθνικής Ασφαλείας των ΗΠΑ Τζέικ Σάλιβαν και ο σύμβουλος του Τούρκου προέδρου Ιμπραήμ Καλίν, άνοιξε ο δρόμος για την προσπάθεια “αποφόρτισης” των ελληνοτουρκικών σχέσεων, που αποτυπώθηκε στο σύν-

...υπόσχονται “ήρεμα νερά” στο Αιγαίο

τομο τετ α τετ Παναγιωτόπουλου-Ακάρ στις Βρυξέλλες... Παράλληλα οι Αμερικανοί δεν είναι μόνοι σε αυτή τους την προσπάθεια...σύμφωνα με καλά πληροφορημένες πηγές, κινούνται σε συνεννόηση και με τους Γερμανούς... Σημειώνεται πως οι πλέον αισιόδοξοι δεν αποκλείουν ακόμη και μια σύντομη συνάντηση των κ. Μητσοτάκη και Ερντογάν στη σύνοδο κορυφής του NATO στις 29 και 30 του μήνα στη Μαδρίτη...»

Τα έχουμε ξανακούσει βέβαια όλα αυτά. Το καλοκαίρι του 2020 ήταν η γερμανική διπλωματία που χρεώθηκε την εκτόνωση της πολεμικής έντασης στο Αιγαίο. Μόλις πριν τρεις μήνες στη συνάντηση Μητσοτάκη-Ερντογάν στην Τουρκία, στον απόηχο του ξεσπάσματος του πολέμου NATO-Ρωσίας στην Ουκρανία, οι δύο ηγέτες ανακοίνωσαν ότι λίγο-πολύ φέτος θα πάμε σε ένα ήσυχο καλοκαίρι – με τις ΗΠΑ να χρεώνονται την «ειρηνευτική» παρέμβαση - προκειμένου όλοι οι σύμμαχοι να μπορέσουν να επικεντρωθούν απερίσπαστοι στον πόλεμο της Ουκρανίας.

Το τι ακολούθησε το ζούμε εδώ και τρεις μήνες: «ασκήσεις» επί «ασκήσεων», πανtex επί πανtex, καταγγελίες για υπερπτήσεις, εργαλειοποίηση των προσφύγων ως «υβριδική απειλή», απειλές επ’ απειλών - και βέβαια νέοι εξοπλισμοί.

Είναι πρόκληση ακόμη και να λέγεται ότι, οι

ΗΠΑ και η Γερμανία, που μόλις πουλήσανε πανάκριβα όπλα στο ελληνικό (και στο τουρκικό) κράτος για να κάνουν τους τσαμπουκάδες τους στην Ανατολική Μεσόγειο, είναι παράγοντες σταθερότητας και ειρήνης. Στην πραγματικότητα, ο πόλεμος στην Ουκρανία αντί να αποκλιμακώσει τον ανταγωνισμό ανάμεσα στον ελληνικό και τον τουρκικό καπιταλισμό, τον ανέβασε σε ένα νέο ακόμη πιο επικίνδυνο επίπεδο.

Χωροφύλακας

Μπορεί οι ΗΠΑ και οι σύμμαχοί τους στο NATO αυτή τη στιγμή να μην έχουν κανένα απολύτως συμφέρον από έναν πόλεμο ανάμεσα στους δύο βασικούς τους «συμμάχους» στην περιοχή την ώρα μάλιστα που κλιμακώνεται ο ανταγωνισμός τους με τη Ρωσία. Αλλά στην πράξη, δεκαετίες τώρα, αναγορεύοντας αναλόγως με την περίπτωση μια την Τουρκία και την άλλη την Ελλάδα (την τελευταία δεκαετία κυρίως την δεύτερη) σαν αγαπημένο τους χωροφύλακα στην περιοχή, παίζοντας το «διαίρει και βασίλευε», στο τέλος καταλήγουν να οξύνουν τους ελληνοτουρκικούς ανταγωνισμούς σε σημείο που αυτοί να γίνονται ανεξέλεγκτοι όπως διαπιστώθηκε στο πόλεμο του 1974.

Καμιά εμπιστοσύνη λοιπόν στις καθορυστικές δεσμεύσεις του Μητσοτάκη για «ήρεμα νε-

ρά». Είναι υποκριτικές γιατί γίνονται αφενός στα πλαίσια των πιέσεων και του γενικότερου διπλωματικού παζαριού ενόψει των Επερχόμενων Συνόδων Κορυφής της ΕΕ και του NATO μέσα στο επόμενο δεκαήμερο. Αφετέρου γιατί δεν αντανακλούν τις πραγματικές προθέσεις της κυβέρνησης Μητσοτάκη, που είναι να σριμώξει την Τουρκία ζητώντας όλο και περισσότερα ανταλλάγματα από τις ΗΠΑ για την αναβάθμιση των υπηρεσιών που τους παρέχει.

Μια κοινή δημοσκοπήση που έγινε σε Ελλάδα και Τουρκία δημοσιεύθηκε στα «NEA το Σαββατοκύριακο (σχεδιάσθηκε από το ΕΛΙΑ-ΜΕΠ και το Istanbul Policy Center (IPC) και πραγματοποιήθηκε από τις εταιρείες MRB και KONDA). Ανάμεσα στα συμπεράσματα, είναι ότι το 51% των Ελλήνων και το 48% των Τούρκων θεωρούν ότι η παρουσία των ΗΠΑ στην Ευρώπη αυξάνει τις εντάσεις και την ανασφάλεια. Κοινή είναι επίσης η εκτίμηση ότι η οικονομική κατάσταση θα επιδεινωθεί τους επομένους δώδεκα μήνες με την οποία συμφωνεί το 60,7% των Ελλήνων και 68,2% των Τούρκων.

Ένα άλλο στοιχείο που μπορεί να κρατήσει κανείς από αυτήν την έρευνα είναι ότι η προπαγάνδα του Ερντογάν αφήνει αδιάφορο ένα σημαντικό κομμάτι του πληθυσμού. Όπως διαβάζουμε στα NEA: «Εντυπωσιακό είναι το ποσοστό των τούρκων πολιτών που δεν ξέρουν ή δεν απαντούν (44,7%) σε θέματα εξωτερικής πολιτικής ενώ το αντίστοιχο ποσοστό για τους Έλληνες είναι 18%».

Γιώργος Πίπτας

Εργατική απάντηση στην ακρίβεια

Ο πληθωρισμός καθημερινά φουντώνει. Τώρα, οι κυβερνήσεις και οι κεντρικοί τραπεζίτες που έλεγαν ότι «το φαινόμενο είναι προσωρινό» μέχρι να επιστρέψουμε στην «κανονικότητα», προχωράνε σε μέτρα που θα σταματήσουν, υποτίθεται, την ακρίβεια. Λένε ξανά ψέματα.

Το πιο σκληρό μέτρο είναι η αύξηση των επιτοκίων. Όταν ανεβαίνει το κόστος δανεισμού, ανεβαίνουν και τα κέρδη των τραπεζών, αλλά πιέζονται τα κέρδη όλων των άλλων επιχειρήσεων. Η απάντηση των αφεντικών είναι η επίθεση στο προσωπικό, είτε με απολύσεις είτε με απαιτήσεις για «ευελιξία»: συνθήκες γαλέρας (και ύστερα παραπονιούνται ότι ...δεν βρίσκουν προσωπικό!). Για τους πιο αδύναμους καπιταλισ-

μούς, όπως τον υπερχρεωμένο ελληνικό, οι πιέσεις γίνονται ακόμα χειρότερες με την απειλή για «κρίση χρέους», δηλαδή χρεοκοπία.

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες, οι (προεκλογικές) υποσχέσεις του Μητσοτάκη για επιδοτήσεις που θα «ανακουφίσουν» από την ακρίβεια είναι μια μεγάλη απάτη. Ακόμα κι αν ο προϋπολογισμός βρει περιθώρια για επιδοτήσεις (κάτι που είναι στον αέρα, καθώς η ΕΕ πιέζει για επιστροφή στα μνημονιακά πλεονάσματα), τα λεφτά πηγαίνουν στις επιχειρήσεις: το κράτος απλά μεσολαβεί για να εισπράξουν οι μεγάλες εταιρείες τους φουσκωμένους λογαριασμούς. Και βέβαια το αυξημένο δημόσιο χρέος το πληρώνουν οι εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι μέσα από κοινωνικές περικοπές.

Απεργίες

Απέναντι σε αυτές τις επιθέσεις, η απάντηση δεν είναι οι εκκλήσεις του τύπου «κάντε κάτι για την ακρίβεια». Η εργατική απάντηση είναι η πάλη για αυξήσεις στους μισθούς και τα μεροκάματα. Αυτόν το δρόμο ανοίγουν οι απεργίες που διεκδικούν Συλλογικές Συμβάσεις με αυξήσεις. Αυτή τη βδομάδα απεργούν την Τρίτη οι εργαζόμενοι στην **Τράπεζα Πειραιώς** και την **Εθνική**, την Τετάρτη οι εργάτες της **Υγείας**, την Παρασκευή οι εργαζόμενοι στα **ξενοδοχεία** και τον **επισιτισμό** με την **efood** μπροστά.

Αυτά τα απεργιακά βήματα έχουν πίσω τους σκληρούς αγώνες, όπως η απεργία στην CO-SCO, όπου οι λιμενεργάτες πάλεψαν δυνατά ενάντια στην εντατικοποίηση που οδηγούσε σε θανατηφόρα «ατυχήματα» και για ΣΣΕ με αυξήσεις. Σκληρές μάχες έδωσαν και δίνουν οι συμβασιούχοι στα Νοσοκομεία και στους Δήμους. Αυτό που χρειάζεται είναι συντονισμός και κλιμάκωση των απεργιών για να ενισχυθεί αυτή η δυναμική. Ο **Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης** οργανώνει προς αυτή την κατεύθυνση και απαιτεί από τη ΓΣΕΕ, την ΑΔΕΔΥ και τις Ομοσπονδίες να μπουν μπροστά.

Μαζί με τις άμεσες διεκδικήσεις, όμως, ανοίγει και το ζήτημα της προοπτικής. Οι απεργίες είναι όπλο για να προστατέψουμε τις ζωές μας εδώ και τώρα. Ταυτόχρονα, είναι κατακτήσεις οργάνωσης της δύναμης που έχει η τάξη μας και αυτό είναι πολύ σημαντικό. Η οριστική απάντηση στους κερδοσκόπους που ανεβάζουν τις τιμές, τα επιτόκια, τους ρυθμούς δουλειάς είναι να τους πάρουμε τον έλεγχο. Όπως έλεγε η μεγάλη επαναστάτρια Ρόζα Λούξεμπουργκ, εκεί που φτιάχνονται οι αλυσίδες της εκμετάλλευσης, εκεί μπορούν να σπάσουν στους χώρους δουλειάς. Μια δυνατή επαναστατική αριστερά είναι το απαραίτητο συμπλήρωμα για το απεργιακό κίνημα για να προχωράμε χέρι-χέρι από νίκη σε νίκη.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Ευχαριστούμε θερμά τις συντρόφισσες και τους συντρόφους των περιφερειών των Δυτικών Συνοικιών, του Πειραιά και των Χανίων που συγκέντρωσαν 650 ευρώ από τα πάρτυ ενίσχυσης της Εργατικής Αλληλεγγύης που οργάνωσαν στις γειτονιές τους. Σας προσκαλούμε όλες και όλους στα πάρτυ ενίσχυσης που συνεχίζονται και αυτή την εβδομάδα από τις περιφέρειες του Βόρειου και Νότιου Κέντρου.

Στις 45.000 ευρώ έφτασε η οικονομική εξόρμηση της εφημερίδας με τις ενισχύσεις που μας στείλατε και αυτή την εβδομάδα. Ευχαριστούμε για την ενίσχυση που μας έστειλαν: από 100 ευρώ Αντώνης Κ., Ιωάννης Π., Παντελής Γ., από 50: Γιώργος Μ., Πέτρος Π., Θανάσης Γ., Μάνος Ε., Ιουλία Π., Λέττα Κ., Ιωσήφ Λ., 25 ευρώ Μανώλης Φ., 30 Γιάννης Μ.

Επίσης τις συντρόφισσες και τους συντρόφους που γράφτηκαν ή ανανέωσαν την συνδρομή τους στην Εργατική Αλληλεγγύη και το περιοδικό Σοσιαλισμός από τα κάτω: Μαρία Γ., Αθηνά Σ., Δέσποινα Κ., Μαρία Π., Νίκος Δ., Ιωάννα Κ., Χρυσάνθη Μ., Μυρτώ Μ., Λίτσα Σ.

Τέλος ευχαριστούμε την Ομοσπονδία των Ταχυδρομικών, το σωματείο των Τεχνικών της ΔΕΗ και το σωματείο Μηχανοδηγών ΟΣΕ που προμηθεύτηκαν προσκλήσεις για το τριήμερο φεστιβάλ Μαρξισμός 2022.

Απεργία στις Τράπεζες

ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Με τεράστια επιτυχία πραγματοποιήθηκε η 24ωρη πανελλαδική απεργία του Συλλόγου Εργαζομένων στις Υπηρεσίες της Τράπεζας Πειραιώς (ΣΕΥΤΠΕ) την Τρίτη 21/6. Μαζική ήταν και η κεντρική απεργιακή συγκέντρωση στο κτήριο της Διοίκησης στο κέντρο της Αθήνας. Οι τραπεζοϋπάλληλοι διεκδικούν προσλήψεις και όχι απολύσεις, να σταματήσει η συρρίκνωση του δικτύου καταστημάτων και επιχειρησιακή ΣΣΕ με αυξήσεις.

«Με βάση τις πρώτες εκτιμήσεις μπορούμε να πούμε ότι η απεργία έχει τα μεγαλύτερα ποσοστά συμμετοχής που έχουν καταγραφεί ποτέ στην Τράπεζα Πειραιώς», δήλωσε στην ΕΑ ο **Μάρκος Τσατσούλης**, μέλος του Συλλόγου Εργαζομένων της Τράπεζας Πειραιώς και γραμματέας του Χρηματοπιστωτικού Συνστήματος ΟΤΟΕ. «Οι εργαζόμενοι έστειλαν σήμερα τη δική τους απάντηση προκειμένου να σταματήσει ο φαύλος κύκλος συρρίκνωσης απέναντι στο επιχειρηματικό σχέδιο της Τράπεζας, που ζητάει τη μείωση του προσωπικού κατά το 1/3 μέσα στα επόμενα τρία χρόνια. Μαζί με τη μείωση του 20% τα προηγούμενα τρία χρόνια, θα φτάσουμε στο τέλος του 2023 με το μισό προσωπικό σε σχέση με το 2019.

Συρρίκνωση

Οι εργαζόμενοι σήμερα απεργούν για την υπογραφή επιχειρησιακής σύμβασης που διασφαλίζει την εργασία, την εξέλιξή τους και την αύξηση των αποδοχών τους. Τις προηγούμενες μέρες έγιναν κινητοποιήσεις όπως στην Αχαΐα ενάντια σε επικείμενα, μη ανακοινωμένα επίσημα, κλεισίματα καταστημάτων. Ως αντιπροσωπευτικός σύλλογος στην Τράπεζα Πειραιώς ήδη από τότες έχουμε ενεργοποιήσει τις τοπικές κοινωνίες, έχουμε μιλήσει σε 22 δήμους και περιφέρειες της χώρας που έχουν εκδώσει ψηφίσματα διαμαρτυρίας, ώστε να παραμείνει σε κάθε δήμο τουλάχιστον ένα τραπεζικό κατάστημα. Το μέγεθος της συρρίκνωσης του δικτύου είναι τέτοιο που δεν υπάρχει κανένα κατάστημα σε 52 από τους 250 δήμους, πέρα από Αθήνα και Θεσσαλονίκη. Αυτή είναι η εικόνα της ερημοποίησης που έχουν δημιουργήσει οι τράπεζες στις τοπικές κοινωνίες και στην περιφερειακή ανάπτυξη που τόσο ευαγγελίζεται η κυβέρνηση.

Επικαλούνται την ψηφιοποίηση και τις ηλεκτρονικές συναλλαγές για τη συρρίκνωση του δικτύου, αλλά η πραγματικότητα είναι η γρήγορη απόδοση μερισμάτων από τα κεφάλαια της τράπεζας προς τους μετόχους και μέσω αυτής της μείωσης του κόστους να χρηματοδοτηθεί η ψηφιακή εξέλιξη της τράπεζας. Είναι μια λογική που δεν υπάρχει σε κανένα άλλο ευρωπαϊκό τραπεζικό σύστημα, μιλώντας ακόμα και με όρους καπιταλισμού. Και όλα αυτά πατώντας πάνω στις πλάτες των εργαζομένων. Σήμερα η τράπεζα έχει την ίδια οργανική κερδοφορία (δηλαδή χωρίς τις προβλέψεις για τα κόκκινα δάνεια) που είχε το 2007 με το μισό προσωπικό και το μισό δίκτυο καταστημάτων. Αυτό δείχνει και τη μεγάλη εντατικοποίηση που έχει επιβληθεί στους εργαζόμενους. Αν χρειαστεί, ανάλογα με την απάντηση της διοίκησης, θα πάμε για συνέχεια των κινητοποιήσεων».

«Εδώ και τρία χρόνια που έχουν χαθεί 20.000 θέσεις εργασίας στις τράπεζες δεν έχει προκηρυχθεί ούτε μία απεργία», επισήμανε ο **Μανώλης Μπεμπένης**, πρόεδρος του ΣΕΥΤΠΕ. «Σήμερα επιτέλους ξεπεράσαμε αυτό το φοβικό σύνδρομο και αυτή τη στιγμή τα περισσότερα καταστήματα της Τράπεζας Πειραιώς είναι κλειστά, με τη συμμετοχή στην Περιφέρεια να αγγίζει το 100%. Είναι ένα ξεκάθαρο μήνυμα στην τράπεζα και στα golden boys της διοίκησης ότι δεν θα ανεχτούμε άλλη συρρίκνωση του δικτύου, δεν θα αφήσουμε τον κόσμο που δεν έχει ψηφιακές δεξιότητες χωρίς τραπεζικό κατάστημα, δεν θα αφήσουμε τους συναδέλφους μας να χάσουν τη δουλειά τους. Έχουμε μαζί μας τις τοπικές κοινωνίες. Να πιάσουν τόπο τα 18 δισ. ευρώ που έχει πάρει η Τράπεζα Πειραιώς με τις τέσσερις ανακεφαλαιοποιήσεις.

Ήταν λάθος της ΟΤΟΕ που δεν προκήρυξε απεργία σε όλο τον κλάδο. Γιατί αυτά τα προβλήματα δεν τα αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι μόνο στην Πειραιώς και την Εθνική, που έχουν και αυτοί απεργία σήμερα, αλλά και στην Eurobank και στην Alpha. Η ΟΤΟΕ πρέπει να λάβει το μήνυμα που στέλνουν σήμερα οι εργαζόμενοι και να βγει μπροστά με κινητοποιήσεις και αγώνα για το καλύτερο μέλλον των τραπεζοϋπαλλήλων».

Μ.Ν.

21/6, Απεργιοί της Τράπεζας Πειραιῶς ἔξω ἀπὸ τὸ κτῖριο τῆς Διοίκησης σὲ τὴν Αῑθήνα. Φωτὸ: Μάνος Νικοῦδου

Σε 24ωρη απεργία κατέβηκαν οι εργαζόμενοι της Εθνικής Τράπεζας την Τρίτη 21 Ιουνίου. Απεργιακή συγκέντρωση έγινε μπροστά στα κεντρικά της ΕΤΕ, στην πλατεία Εθνικής Αντιστάσεως, απέναντι από το δημαρχείο της Αθήνας. Το παρών έδωσαν τόσο εν ενεργεία όσο και συνταξιούχοι εργαζόμενοι της ΕΤΕ.

«Απεργούμε σήμερα για να διεκδικήσουμε μια επιχειρησιακή σύμβαση που να καλύπτει τις ανάγκες των εργαζόμενων στην τράπεζα. Όλων - και των ελαστικά εργαζόμενων» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη η **Νάνσυ Ποτίτση**, απεργός και μέλος της Πρότασης Προοπτικής. «Αυτή τη στιγμή οι διοικήσεις των τραπεζών, όχι μόνο στην Εθνική, αλλά και στην

ΕΘΝΙΚΗ

Alpha, την Πειραιώς, ακολουθούν την ίδια πρακτική. Γίνεται ένα τεράστιο κυνήγι με διώξεις κι εθελούσιες. Δεν κάνουν ούτε μία πρόσληψη ώστε να καλυφθούν οι θέσεις που χάνονται. Υπάρχουν απώλειες στο μισθό, υπερεντατικοποίηση στην εργασία. Κλείνουν καταστήματα κι αυτό ζημιώνει και την κοινωνία που δεν μπορεί να εξυπηρετηθεί.

Επίθεση

Η επίθεση των τραπεζιτών είναι και απέναντι στους τραπεζοϋπάλληλους και απέναντι στην κοινωνία. Κάνουμε λοιπόν αυτή την απεργία με αιχμή

την υπογραφή της σύμβασης για να διεκδικήσουμε καλύτερες συνθήκες τόσο για τους συναδέλφους στον κλάδο όσο και συνολικά για τους εργαζόμενους.

Η σημερινή απεργία πρέπει να είναι μόνο η αρχή. Η συμμετοχή μαθαίνουμε ότι είναι πάρα πολύ μεγάλη. Μόνο ως ξεκίνημα μπορεί να εκληφθεί αυτή η απεργία. Χρειάζεται να κλιμακώσουμε. Οι δυνάμεις που ηγούνται στα σωματεία είναι προσκείμενες στην ΔΑΚΕ και την ΠΑΣΚΕ και δεν κινούνται σε αυτή την κατεύθυνση. Είναι πολύ συμβιβαστική η στάση τους και γι' αυτό καλούμε τους συναδέλφους να τους υπερβούν και να επιβάλουν τους όρους του αγώνα τους».

Σ.Μ.

Εκλογές Σωματείου Ελλήνων Ηθοποιών

Παράταξη	2020 ΔΣ	2020 ΕΚΑ-ΠΟΘΑ	2022 ΔΣ	2022 ΕΚΑ-ΠΟΘΑ
Ψήφισαν	1500	1498	1377	1369
Άκυρα	13	13	10	22
Λευκά	13	23	10	
Έγκυρα	1474	1465	1357	1347
ΠΑΜΕ (ΔΕΗ)	493 (6 έδρες)	428 (6 ΕΚΑ, 9 ΠΟΘΑ)	413 (5 έδρες)	422 (6 ΕΚΑ, 9 ΠΟΘΑ)
ΣΥΡΙΖΑ (ΑΕΝΑΗ)	435 (5 έδρες)	460 (6 ΕΚΑ, 9 ΠΟΘΑ)	454 (6 έδρες)	410 (5 ΕΚΑ, 8 ΠΟΘΑ)
ΣΚΕΨΗ	-	-	46	64 (1 ΕΚΑ, 1 ΠΟΘΑ)
ΑΠΟ ΚΟΙΝΟΥ	393 (5 έδρες)	375 (5 ΕΚΑ, 7 ΠΟΘΑ)	288 (4 έδρες)	292 (4 ΕΚΑ, 6 ΠΟΘΑ)
ΑΣΗ	70 (0 έδρες)	92 (1 ΕΚΑ, 2 ΠΟΘΑ)	68 (1 έδρα)	79 (1 ΕΚΑ, 2 ΠΟΘΑ)
ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ	79 (1 έδρα)	100 (1 ΕΚΑ, 2 ΠΟΘΑ)	84(1 έδρα)	80 (1 ΕΚΑ, 2ΠΟΘΑ)
Ανεξάρτητος	4	4	3	

Εκλογές Ενιαίου Συλλόγου Υπαλλήλων Υπουργείου Πολιτισμού 2022

	Για το ΔΣ του Συλλόγου			Για ΠΟΕΥΠΠΟ	
	Ψήφοι	%	Έδρες	Ψήφοι	Αντιπρόσωποι
ΕΝΩΤΙΚΗ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ (ΕΑΚ)	296	22,82	2	199	11
ΔΗΣΥΠ/ΠΑΣΚ	382	29,45	3	125	7
ΑΡΜΕ(ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ)	348	26,83	3	173	10
ΔΑΚΕ	117	9,02	1	49	2
ΔΑΣ(ΠΑΜΕ)	90	6,93	0	46	2
ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΩΣ	61	4,7	0	28	1

ΑΤΤΙΚΗ Απεργία στα ξενοδοχεία 24/6

Με 24ωρη απεργία την Παρασκευή 24/6 στα ξενοδοχεία της Αττικής διεκδικούν οι ξενοδοχοϋπάλληλοι ότι δεν θα γίνουν θυσία στον βωμό των κερδών της Τουριστικής Βιομηχανίας. Η απεργιακή συγκέντρωση θα γίνει στις 9.30πμ στην Πανεπιστημίου έξω από το Ξενοδοχείο Τιτάνια, στο οποίο οι εργαζόμενοι το τελευταίο διάστημα με κινητοποιήσεις και στάσεις εργασίας παλεύουν ενάντια στην εντατικοποίηση.

Την απόφαση για την απεργία και τη συγκέντρωση στις 24/6 πήρε η γενική συνέλευση του Συνδικάτου Επισιτισμού-Τουρισμού ν. Αττικής. Σε ό,τι αφορά τα επισιτιστικά καταστήματα, το συνδικάτο καλύπτει την απεργιακή κινητοποίηση σε επιχειρήσεις που θα το αποφασίσουν οι εργαζόμενοι, τα επιχειρησιακά σωματεία, όπου υπάρχουν, ή οι Σωματειακές Επιτροπές.

Τα αιτήματα των εργαζόμενων του κλάδου είναι η υπογραφή τοπικής κλαδικής ΣΣΕ στα ξενοδοχεία της Αττικής με ουσιαστικές αυξήσεις στους μισθούς και διασφάλιση του 5ημερου 8ωρου χωρίς καμία διευθέτηση στο χρόνο εργασίας, προσλήψεις και κάλυψη όλων των θέσεων εργασίας με πλήρη απασχόληση και συμβάσεις αορίστου χρόνου και κατάργηση των ελαστικών μορφών απασχόλησης και των εργολαβικών συνεργειών. Επίσης, διεκδικούν ένταξη στα βαρέα ανθυγιεινά

επαγγέλματα των μαγείρων και των καμαριέρων, και επαναφορά των ειδικοτήτων που ήταν ενταγμένες μέχρι το 2012. Να λαμβάνονται τα μέτρα προστασίας στους χώρους δουλειάς για την υγεία και την ασφάλεια των εργαζομένων και επαναφορά του εφάπαξ στην 20ετία χωρίς τις μειώσεις που επιβλήθηκαν από όλες τις προηγούμενες κυβερνήσεις.

Το αντικαπιταλιστικό δίκτυο εργαζόμενων του κλάδου «Καμαριέρα» καλεί σε μαζική συμμετοχή στην απεργία της Παρασκευής και προτείνει άμεσα απεργιακή συνέχεια με κλιμάκωση σε τουρισμό και επισιτισμό, όχι μόνο στην Αττι-

κή, αλλά πανελλαδικά. Για να μπορέσει αυτή η μάχη να ξεδιπλωθεί και στις “γαλέρες” των μεγάλων τουριστικών προορισμών στα νησιά, εκεί που θα πονέσει ακόμα περισσότερο τους ξενοδόχους και την κυβέρνηση που τους κάνει τις πλάτες. Η Πανελλήνια Ομοσπονδία Εργαζομένων στον Επισιτισμό-Τουρισμό (ΠΟΕΕΤ) χρειάζεται άμεσα να προχωρήσει από την καταγραφή των καταγγελιών για τις συνθήκες εργασίας και διαμονής του προσωπικού στην οργάνωση ενός μεγάλου απεργιακού προγράμματος, που θα ενεργοποιήσει και όλα τα τοπικά συνδικάτα του κλάδου. «Με αυτό τον τρόπο μπορούμε και να δείξουμε τη δύναμή μας και να κερδίσουμε... να ανοίξουμε έναν δρόμο για μια συνολική ήττα της κυβέρνησης και των καπιταλιστών», αναφέρει η ανακοίνωση του δικτύου «Καμαριέρα».

Θεσσαλονίκη

Στις 15/6 προηγήθηκε η απεργία του Συνδικάτου Εργατοϋπαλλήλων Τουριστικών Επισιτιστικών Επιχειρήσεων στη Θεσσαλονίκη. Η συγκέντρωση, στην οποία συμμετείχαν εκτός των άλλων διανομείς της efood, εργαζόμενοι της Φοιτητικής Λέσχης του ΑΠΘ και ξενοδοχοϋπάλληλοι του The Met, ξεκίνησε από το ΥΜΑΘ και κατέληξε σε υποκατάστημα τράπεζας που προχωράει σε πλειστηριασμό σπιτιού ενός μέλους του Συνδικάτου.

efood Κόκκινο απεργιακό ποτάμι

Ένα «κόκκινο ποτάμι» με απεργούς διανομείς της efood ξεκίνησε την Παρασκευή 17/6 από το Πεδίο του Άρεως και έφτασε στα γραφεία της εταιρίας στο Ν. Ηράκλειο μέσω της Πατησίων με κόρνες και υψωμένες γροθιές. Κινητοποιήσεις των διανομέων της efood έγιναν την ίδια μέρα σε Θεσσαλονίκη, Λάρισα και άλλες πόλεις. Στις 24/6 το Σωματείο Εργαζομένων στην efood κλιμακώνει με 24ωρη απεργία και συγκέντρωση - μοτοπορεία στις 3μμ στο Πεδίο Άρεως.

«Σήμερα κατεβήκαμε στη στάση εργασίας με βασικό αίτημα τις αλλαγές που πήρε απόφαση να κάνει η εταιρία σε σχέση με τον τρόπο που ορίζουμε τις βάρδιές μας», δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο Γιώργος, μέλος του σωματείου εργαζομένων efood και της ΣΒΕΟΔ. «Πήγε περίπατο η δυνατότητα που είχαμε να ελέγχουμε εμείς το ωράριό μας. Αυτό κυρίως επηρεάζει τους 4ωρους που κάνουν και δεύτερη δουλειά, αλλά και τους υπόλοιπους, 6ωρους και 8ωρους. Από τον Σεπτέμ-

17,6, Αθήνα. Μοτοπορεία efood. Φωτό: Μάνος Νικολάου

βρη που είχαμε νικήσει με απεργία ότι θα γίνουμε όλοι αορίστου, δεν έχει γίνει καμία επιπλέον πρόσληψη. Στις συναντήσεις που έχουν γίνει με την εταιρία δεν έχει βγει κάτι, πέρα από το να εκφράζει καλές προθέσεις. Που δεν υπάρχουν, γιατί τους τελευταίους μήνες συνέχισε τα “κόλπα” για να μας πιέσει. Έκοψε τις υπερωρίες και τα έξτρα που δίδαν, με αποτέλεσμα κόσμος να έχει ήδη γίνει freelancer ή να παραιτηθεί. Από την άλλη, κι εμείς έχουμε, όπως φαίνεται και σήμερα, μια μαζικότητα κερδισμένη από την προηγούμενη νίκη μας, που μας επιτρέπει να διεκδικούμε και να μην περνάει ό,τι θέλει η εταιρία. Πλέον έχουμε και το

Σωματείο Εργαζομένων efood, που κάνει σήμερα την επίσημη πρώτη κινητοποίησή του».

«Η άτυπη πρόταση της εταιρίας στην πραγματικότητα είναι να γίνουν freelancer όσοι δεν μπορούν να ανταπεξέλθουν στα ωράρια που τους βάζει η εταιρία», μας είπε ο Μάνος, διανομέας efood και μέλος του Σωματείου. «Ωθεί τους 4ωρους με δεύτερη δουλειά σε αναγκαστική

παράτηση. Σε κάθε περίπτωση κερδίζει η εταιρία. Και θα μειώσει τον στόλο των μισθωτών και θα έχει περισσότερους freelancer, που είναι προς το συμφέρον της. Γιατί αν πέσει η δουλειά, η εταιρία δεν ζημιώνεται τόσο όσο ο ίδιος ο freelancer διανομέας. Την νοιάζει να έχει άπειρο κόσμο στον δρόμο για να πηγαίνει γρήγορα η παραγγελία, χωρίς να είναι αναγκασμένη να τους πληρώνει. Σκοπός της εταιρίας είναι να απαλλαγεί τελείως από τους μισθωτούς, αλλά δεν μπορεί να το κάνει με ευθεία σύγκρουση, γιατί ξέρει ότι θα γίνει μεγάλη απεργία, όπως τον περασμένο Σεπτέμβρη».

«ΒΟΥΛΙΑΖΟΥΝ ΤΑ ΝΗΣΙΑ» Μια ιστορία τρόμου εργοδοτικής και κυβερνητικής ασυδοσίας

Πρώτη είδηση παίζει τις τελευταίες ημέρες ότι «βουλιάζουν» τα νησιά από τους τουρίστες, αναφέροντας παράλληλα τις τεράστιες ελλείψεις προσωπικού με την παραδοχή ότι είναι λίγα τα λεφτά και χωρίς εξασφάλιση αξιοπρεπούς διαμονής. Οι πάνω από 50.000 κενές θέσεις εργασίας στον τουρισμό δεν έχουν καλυφθεί εδώ και δύο περίπου μήνες. Και αντί για προσλήψεις αυτό που παρατηρείται είναι οι παραπτώσεις. Σύμφωνα με τον πρόεδρο της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Εργαζομένων στον Επισιτισμό-Τουρισμό (ΠΟΕΕΤ), μέσα σε οχτώ ημέρες στις αρχές του Ιούνη υπέβαλαν τις παραπτώσεις τους 5.000 εποχιακοί εργαζόμενοι λόγω των κακών συνθηκών δουλειάς και διαμονής, των εξαντλητικών ωραρίων χωρίς ρεπό σε συνδυασμό με τις χαμηλές αμοιβές.

Είναι προφανές λοιπόν ότι οι μεγαλοξενοδόχοι δεν έχουν καμία διάθεση να καλύψουν αυτές τις θέσεις, αν δεν βρουν εργαζομένους που θα δεχτούν να δουλέψουν εξοντωτικά για ψίχουλα και χωρίς απαιτήσεις για συμβάσεις. Δεν πρόκειται για μια πρόσφατη εξέλιξη. Ξεκίνησε με αφορμή την πανδημία και συνεχίζεται μέχρι σήμερα. Από τον φετινό χειμώνα μέχρι και πρόσφατα, όπως στο Τιτάνια, οι απολύσεις έπεσαν βροχή στα ξενοδοχεία. Απολύουν έμπειρο, αλλά με συμβάσεις και δικαιώματα, προσωπικό, για να το αντικαταστήσουν με λιγότερους και πιο ελαστικά εργαζόμενους. Ούτως ή άλλως, ούτε τα αφεντικά ούτε οι manager και οι μεγαλοδιευθυντάδες θα πληρώσουν το τίμημα, αλλά οι εργαζόμενοι που έχουν να καλύψουν τα κενά βγάζοντας διπλή και τριπλή δουλειά. Και γι' αυτό παρατηρείται το μαζικό κύμα παραιτήσεων.

Θέσεις εργασίας

Είναι ψέμα ότι οι κενές θέσεις εργασίας στον τουρισμό οφείλονται εν μέρει στη μείωση της ανεργίας (!) και στην έλλειψη των προσόντων των εργαζομένων σε σχέση με τη ζήτηση, όπως δηλώνει ο διοικητής του ΔΥΠΑ (πρώην ΟΑΕΔ). Αυτό το φαινόμενο δεν παρατηρείται μόνο στον Τουρισμό. Σύμφωνα με την Ελληνική Στατιστική Αρχή (ΕΛΣΤΑΤ), το α' τρίμηνο του 2022 κατέγραψε αύξηση ρεκόρ (148,4%) στις κενές θέσεις εργασίας σε σύγκριση με το α' τρίμηνο του 2021. Τα νούμερα αυτά έρχονται να επιβεβαιώσουν την πραγματικότητα που ζει όλη η εργατική τάξη, σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα: υποστελέχωση, εντατικοποίηση μέχρι τελικής πτώσης, αύξηση στα εργατικά ατυχήματα και στη μαύρη λίστα των νεκρών εργαζομένων.

Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, με την πολιτική και το νομοθετικό της έργο, έδωσε κάθε κάλυψη και δυνατότητα στους καπιταλιστές να ασυδοτούν, να απολύουν μαζικά και επιβάλλουν τους χειρότερους όρους εργασίας. Και όλα αυτά αφού τους τάισε -δήθεν λόγω πανδημίας- με κρατικά λεφτά μέσω των προγραμμάτων επιδότησης όπως το Συνεργασία. Δεν ξεχνάμε ότι πριν κάποιους μήνες αυτή η κυβέρνηση περνούσε νομοθεσία που έδινε τη δυνατότητα στους ξενοδόχους να παίρνουν ανήλικα προσφυγόπουλα από τις δομές στη δουλειά τους. Ο θεσμικός ρατσισμός κάνει τη ζωή κόλαση σε μετανάστες και πρόσφυγες, “καλοδεχούμενους” (Ουκρανούς) και μη, για να αντέξουν τις τρώγλες και τα 12ωρα δουλειάς σε ξενοδοχεία και χωράφια.

Η εργατική τάξη έχει τη δύναμη να σταματήσει αυτή τη νέα κούρσα για υπερκέρδη εις βάρος της. Όχι γιατί παραιτείται και δεν δέχεται αυτούς τους όρους. Αλλά γιατί με την απεργία μπορεί να παραλύσει τα πάντα και να επιβάλλει συμβάσεις, αυξήσεις, ωράρια. Ξενοδοχεία γεμάτα τουρίστες, αλλά με απεργούς εργαζομένους... έτσι θα «βουλιάξουν» οι καπιταλιστές.

Μάνος Νικολάου

Υπάρχει θέμα «υπονόμευσης της άμυνας της χώρας»;

Σε άρθρο του με τίτλο «ΕΕ-NATO-ΗΠΑ σύμμαχοι της αστικής τάξης-ποτέ του λαού» το περασμένο Σαββατοκύριακο στον Ριζοσπάστη, ο Κώστας Παπαδάκης, μέλος της ΚΕ και ευρωβουλευτής του ΚΚΕ αναδεικνύει την ΕΕ, το NATO και τις ΗΠΑ σαν σύμμαχους της τουρκικής αστικής τάξης με την ελληνική κυβέρνηση λίγο-πολύ να παρουσιάζεται ότι έχει απεμπολήσει τα συμφέροντα του ελληνικού καπιταλισμού, τα δικά της συμφέροντα δηλαδή, στην περιοχή. Ο τουρκικός καπιταλισμός παρουσιάζεται να είναι μονίμως ο επιτιθέμενος και ο ελληνικός μονίμως ο αδικημένος και ο αμυνόμενος. Αυτή η θέση δεν είναι βοηθητική για το κίνημα.

Η ενεργότερη συμμετοχή και η αναβάθμιση του ρόλου του ελληνικού κράτους στους νατοϊκούς σχεδιασμούς, η κατακόρυφη κλιμάκωση των εξοπλισμών με επιθετικά όπλα από την κυβέρνηση Μητσοτάκη, είναι ξαφνικά σαν να μην έγιναν ποτέ. Οι τετραμερείς αποφάσεις των συμφωνιών της Ελλάδας και της Κύπρου με το κράτος του Ισραήλ και την χούντα του Σίσι στην Αίγυπτο, που μοίρασαν μονομερώς μεταξύ τους τις ΑΟΖ καθώς και μια ενδεχόμενη επέκταση των ελληνικών χωρικών υδάτων στα 12 μίλια που θα μετέτρεπε το Αιγαίο σε ελληνική λίμνη παρουσιάζονται αξιωματικά σαν εθνικά «κεκτημένα» και «δικαιώματα». Οι βλέψεις και οι διεκδικήσεις του τουρκικού καπιταλισμού είναι παντού αλλά του ελληνικού καπιταλισμού πουθενά.

Αποστολή όπλων

Σε άλλο ανυπόγραφο άρθρο στο ίδιο φύλλο του Ριζοσπάστη που αναφέρεται στην πρόσφατη νέα αποστολή όπλων στην Ουκρανία, η ορθή κατά τα άλλα καταγγελία περί βαθύτερης εμπλοκής στον πόλεμο NATO-Πούτιν, συνοδεύεται από καταγγελίες περί «υπονόμευσης της άμυνας της χώρας»:

«Το Κόμμα έβαλε δημόσια και ανοιχτά, ακριβώς όπως πρέπει για ένα τόσο σοβαρό ζήτημα, μπρος στον λαό, ερωτήματα κρίσιμα και αποκαλυπτικά: Ήταν “άχρηστες” για την άμυνα της χώρας οι 2.100 ρουκέτες του σοβιετικού Συστήματος Πολλαπλών Εκτοξευτών Πυραύλων «RM-70»; Ήταν “άχρηστα” τα 3.200.000 φυσίγγια 7,62 χιλιοστών, οι τουλάχιστον 60 δυσεύρετοι και πανάκριβοι αντιαεροπορικοί πύραυλοι Stinger, τα 17.000 πολύτιμα βλήματα πυροβολικού 155 χιλιοστών, οι 1.100 φορητοί αντιαρματικοί πύραυλοι «RPG»; Είναι από το “άχρηστο” απόθεμα τα «BMP-1», με το αποτελεσματικότερο πυροβόλο των 73 χιλιοστών; Και τι είδους αντικατάστασή τους συνιστά το γεγονός ότι στη θέση τους θα έρθουν «Marder 1A3/5», με το αδύναμο πυροβόλο των 20 χιλιοστών;»

Μήπως τελικά δεν είναι αρκετά τα Rafale, οι φρεγάτες Belhara που αγόρασε ή τα F35 που έχει βάλει στο μάτι ο Μητσοτάκης; Μήπως υπάρχουν άλλα «καλύτερα» οπλικά συστήματα; Μήπως θα πρέπει αύριο να κηρύξει η ελληνική κυβέρνηση μονομερώς τα 12 μίλια στο Αιγαίο, να πάμε σε πόλεμο για τις ΑΟΖ και τις ακατοίκητες βραχονησίδες;

Για ποianού συμφέροντα θα γίνει ένα τέτοιος πόλεμος αν όχι για τα συμφέροντα των ελλήνων και των τούρκων καπιταλιστών; Η εργατική τάξη και στις δύο πλευρές του Αιγαίου έχει καθήκον να αναδείξει τον άδικο χαρακτήρα ενός τέτοιου πολέμου και από τις δύο πλευρές οργανώνοντας ένα αντιπολεμικό κίνημα κόντρα στην πολεμοκαπηλεία των κυβερνήσεων. Αυτό αποτελεί ταξική διεθνιστική απάντηση στον πόλεμο και όχι σύμπλευση με τις διεκδικήσεις της «δικής μας» άρχουσας τάξης.

Γ.Π.

Είναι μια νέα κρίση χρέους «λύση» για τον πληθωρισμό;

«Κανένας λόγος ανησυχίας». Αυτό είναι το μήνυμα που στέλνουν αυτές τις μέρες τα στελέχη της Κομισιόν και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας σε μια απεγνωσμένη προσπάθεια να σταματήσουν το κύμα πωλήσεων των κρατικών ομολόγων των υπερχρεωμένων χωρών της ευρωζώνης πριν μετατραπεί σε μια νέα κρίση χρέους σαν αυτήν που ζήσαμε πριν από μια περίπου δεκαετία. Αλλά η ταχύτητα και μόνο με την οποία διαδέχονται αυτές οι δηλώσεις η μια την άλλη δείχνει ότι «υπάρχουν εκατοντάδες λόγοι ανησυχίας».

Στις αρχές του Ιούνη η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) αποφάσισε την διακοπή του προγράμματος αγοράς κρατικών τίτλων και την αντιστροφή της πολιτικής των αρνητικών επιτοκίων. Το αποτέλεσμα ήταν ένα πανικός πωλήσεων κρατικών ομολόγων που έστειλε τα σπρεντ και τα επιτόκια στα ουράνια. Τα σπρεντ των ιταλικών ομολόγων έσπασαν το ρεκόρ μιας οκταετίας – επιστρέφοντας στα επίπεδα του 2013. Τα επιτόκια των ελληνικών ομολόγων ξεπέρασαν το 4% και τα σπρεντ (δηλαδή η διαφορά του επιτοκίου ανάμεσα στα 10ετή ελληνικά και γερμανικά ομόλογα) τις «300 μονάδες βάσης» (το 3%). Πριν ακόμα τεθούν σε εφαρμογή οι νέες αποφάσεις της ΕΚΤ οι «αγορές» άρχισαν να αντιμετωπίζουν και πάλι την ευρωζώνη σαν τον «μεγάλο ασθενή».

Στις 15 Ιούνη η **Λαγκάρντ** κάλεσε σε μια νέα συνεδρίαση την «νομισματική επιτροπή» της ΕΚΤ –αυτή τη φορά όχι τακτική αλλά έκτακτη: έκτακτης ανάγκης θα έπρεπε να πει καλύτερα κανείς. Ο στόχος της έκτακτης αυτής συνόδου, σύμφωνα με την Λαγκάρντ, ήταν να σχεδιάσει μέτρα που θα εμποδίσουν τον «κατακερματισμό» της αγοράς –δηλαδή μια ανεξέλεγκτη άνοδο των σπρεντ των χωρών της Ευρωζώνης. Η ΕΚΤ δεν έδωσε στη δημοσιότητα λεπτομέρειες για το τι ακριβώς σκοπεύει να κάνει για να καταπολεμήσει τον «κατακερματισμό». Αλλά κατάφερε, σχετικά, να «καλμάρει» τις αγορές. Τα επιτόκια και τα σπρεντ υποχώρησαν ελάχιστα – αλλά το γεγονός και μόνο ότι έπασαν χαιρετίστηκε σαν εξαιρετικό νέο από τις οικονομικές στήλες. Πολλοί έτρεξαν να συγκρίνουν τις δηλώσεις της Λαγκάρντ με την «ιστορική δήλωση» του **Μάριου Ντράγκι**, του προκατόχου της στην ηγεσία της ΕΚΤ (και σημερινού πρωθυπουργού της Ιταλίας), του

Ιουλίου του 2012 ότι «θα κάνει οτιδήποτε απαιτηθεί για να προστατέψει το ευρώ».

Από μόνη της η σύγκριση αυτή γεννάει ανατριχιαστικές μνήμες: ένα από τα βασικά στοιχεία αυτού του «οτιδήποτε απαιτηθεί» ήταν και η επιβολή της «θεραπείας σοκ» και των «μνημονίων» στις αδύναμες οικονομίες της Ευρώπης. Στη συνέντευξη Τύπου που έδωσε η Κομισιόν μετά την ενημέρωση από την ΕΚΤ για τα σχέδια της καταπολέμησης του «κατακερματισμού», ο **Πασκάλ Ντόνοχιου**, πρόεδρος του Eurogroup (και υπουργός οικονομικών της Ιρλανδίας) απάντησε με ένα τυπικό «δεν συζητήθηκε» στην ερώτηση αν θα υπάρξουν κάποιες προϋποθέσεις για τη προστασία των υπερχρεωμένων χωρών από την άνοδο των σπρεντ.

Εκτιμήσεις

Η Κομισιόν καλλιεργεί την εικόνα ότι ο πληθωρισμός που χτυπάει αυτή τη στιγμή όλες σχεδόν τις οικονομίες του πλανήτη είναι παροδικό φαινόμενο: οφείλεται σχεδόν αποκλειστικά στον πόλεμο στην Ουκρανία και την άνοδο της τιμής του πετρελαίου και του φυσικού αερίου και δεν θα καταφέρει να εκτροχιάσει την ανάπτυξη στην ευρωζώνη. Αλλά η ΕΚΤ έχει από τώρα προειδοποιήσει ότι οι εκτιμήσεις αυτές μπορούν να ανατραπούν από πολλούς και διάφορους παράγοντες: αν η Ρωσία διακόψει όλες τις εξαγωγές ενέργειας προς την Ευρώπη, «η ανάπτυξη ενδέχεται να περιοριστεί».

Η Ρωσία περιόρισε πρόσφατα δραστηκά τις εξαγωγές φυσικού αερίου μέσω του αγωγού Nordstream – με δραματικές συνέπειες κύρια για τη Γερμανία και την Ιταλία. Ο **Πούτιν** έριξε τις ευθύνες για αυτές τις μειώσεις της παροχής στις κυρώ-

σεις της δύσης που έχουν μπλοκάρει διάφορα απαραίτητα ανταλλακτικά στις αποθήκες της Siemens στον Καναδά. Οι δυτικές κυβερνήσεις υποστηρίζουν ότι αυτές είναι απλά ψεύτικες δικαιολογίες. Όπως και να έχουν τα πράγματα, όμως, το βέβαιο είναι ότι ο πόλεμος θα βάλει ακόμα μεγαλύτερες πιέσεις στον πληθωρισμό μέσα στους επόμενους μήνες.

Ακόμα χειρότερα, ο πόλεμος δεν είναι παρά ένας από τους παράγοντες που έχουν διογκώσει τον πληθωρισμό το τελευταίο διάστημα. Και δεν είναι καν ο πιο σημαντικός. Οι ελλείψεις στην αγορά, πχημαγωγών, είχαν αρχίσει να παρουσιάζονται πολύ πριν εισβάλει η Ρωσία στην Ουκρανία. Ο πληθωρισμός ανεβαίνει γιατί οι πολυεθνικές αντιμετώπισαν την «αποκατάσταση» της οικονομίας μετά το (υποτιθέμενο) τέλος της πανδημίας σαν μια ευκαιρία για κερδοσκοπία. Η κύρια συνιστώσα της αύξησης του πληθωρισμού είναι η αύξηση των κερδών των μεγάλων επιχειρήσεων.

Για να αποφύγει η οικονομία τα «κακά σενάρια» της ΕΚΤ θα πρέπει να βάλουν χέρι η ΕΚΤ, η Κομισιόν και οι κυβερνήσεις των κρατών – μελών της ευρωζώνης (και ολόκληρου του κόσμου) στις μεγάλες επιχειρήσεις που κερδοσκοπούν προκλητικά. Αλλά η Λαγκάρντ, η **φον ντερ Λάιεν**, ο **Σολτς**, ο **Μακρόν**, ο Ντράγκι ή ο **Μητσοτάκης** (για να μην ξεχνάμε τα δικά μας καθάρματα) δεν έχουν καμιά τέτοια πρόθεση. Αντίθετα, το μόνο που τους νοιάζει είναι η προστασία της κερδοφορίας. Μόνο ένα δυνατό εργατικό κίνημα που βάζει τις ανάγκες πάνω από τα κέρδη μπορεί να αντιμετωπίσει την κατάσταση.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Είναι καιρός να θυμηθούμε τις μάχες που δώσαμε ενάντια στα Μνημόνια και τα συνθήματα που αναδείξαμε. Η φωτο είναι από πανεργατική απεργία το Φλεβάρη του 2010. Φωτό: Guy Smallman, Αρχείο Εργατικού Αλληλεγγύη

Στις 6 Ιούλη συνεχίζεται η δίκη της Χρυσής Αυγής

Ξεκίνησε η εκδίκαση της έφεσης των 49 καταδικασμένων χρυσαυγιτών στις 15/6, με παρουσία αντιφασιστών/τριών στο ακροατήριο, καθώς και αρκετών δημοσιογράφων. Πολλοί από τους κατηγορούμενους ζήτησαν από το δικαστήριο να διορίσει δικηγόρους, ενώ έγινε και η ανάγνωση του καταλόγου των 146 μαρτύρων κατηγορίας που θα καταθέσουν, οι περισσότεροι από τους οποίους/ες ήταν παρόντες/ούσες. Θα εξεταστούν δηλαδή όλοι οι μάρτυρες που κατέθεσαν και πρωτόδικα, για τη δολοφονία του Π. Φύσσα, την απόπειρα δολοφονίας του Α. Εμπάρακ, την επίθεση στο ΠΑΜΕ, καθώς και τις συσχετιζόμενες υποθέσεις και φυσικά την υπόθεση της εγκληματικής οργάνωσης.

Στη συνέχεια ο συνήγορος υπεράσπισης Δ. Παπαδέλης μετέφερε στο δικαστήριο μήνυμα του **Μιχαολολιάκου** με το οποίο ζητάει αναβολή της δίκης και υποστηρίζει ότι λόγω του ότι πέρασε βαρύ covid δεν είναι σε θέση να συμμετάσχει στο εφετείο. Χαρακτηριστικά ο Παπαδέλης ανέφερε: «Δεν ξέρει ο άνθρωπος γιατί δικάζεται!»! Αυτή η προσπάθεια περισσότερο μαρτυρά την αδυναμία της υπεράσπισης να αντιμετωπίσει αυτό που έχει μπροστά του ο Μιχαολολιάκος, παρά οτιδήποτε άλλο.

Αιτήματα

Από την άλλη πλευρά ο **Λαγός**, ο οποίος θα έχει συνηγόρους τον Κ. Πλεύρη και τον Ι. Ζωγράφο ζήτησε αναστολή της ποινής, δηλαδή να αποφυλακιστεί μέχρι να βγει η απόφαση. Υποστήριξε ότι έχει υποστεί ανεπανόρθωτη οικονομική ζημιά λόγω της φυλάκισής του, ενώ δεν μπορεί να ασκήσει τα καθήκοντά του ως ...ευρωβουλευτής: δεν ψηφίζει, δεν συμμετέχει στην επιτροπή που συμμετείχε και θα αναγκαστεί να διώξει τους συνεργάτες του. Παραδέχτηκε έτσι ενώπιον των αντιφασιστών/τριών, των μαρτύρων κατηγορίας και των θυμάτων ότι η νίκη της 7 Οκτώβρη έκανε ορισμένα από αυτά που δεν τόλμησαν να κάνουν οι θεσμοί. Η εισαγγελέας Κ. Στεφανάτου πρότεινε την απόρριψη του αιτήματός του.

Αιτήσεις αναστολής της ποινής υπέβαλαν επίσης οι κρατούμενοι **Ε. Καλαρίτης**, **Γ. Σταμπέλος** και ο πυρηνάρχης Περάματος **Α. Πανταζής**, επικαλούμενοι λόγους υγείας και οικογενειακούς. Και γι' αυτά τα αιτήματα, η εισαγγελέας πρότεινε απόρριψη. Το δικαστήριο επιφυλάχθηκε και για τα τέσσερα αιτήματα, καθώς και για το αίτημα Μιχαολολιάκου, ενώ απέρριψε το αίτημα του **Ρουπακιά** να διορίσει δεύτερο δικηγόρο έναν από τους υπόλοιπους συνηγόρους υπεράσπισης. Η δίκη συνεχίζεται στις 6 Ιούλη και μια σημαντική και μακροχρόνια μάχη για το αντιφασιστικό κίνημα ξαναξεκίνησε.

Αφροδίτη Φράγκου

ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

“Δίνουμε ξανά τη μάχη μέσα και έξω από τα δικαστήρια”

Αντιφασίστες, αντιφασίστριες, εργάτες, νεο-λαίοι, μετανάστες, αγωνιστές

Χαιρετίζουμε τη μαζική και αποφασιστική παρουσία σας.

Ένα νέος αγώνας ενάντια στην ανοχή και στη νομιμοποίηση της φασιστικής εγκληματικής βίας ξεκινάει σήμερα. Τον ξεκινάμε μαζί, θα τον συνεχίσουμε και θα τον τελειώσουμε μαζί.

Στις 467 συνεδριάσεις της πρωτόδικης δίκης από τους μάρτυρες, τα έγγραφα, τα πειστήρια και το ψηφιακό υλικό αποδείχθηκε αναμφισβήτητα και κρίθηκε και δικαστικά ότι η Χ.Α. δεν είναι παρά μία εγκληματική οργάνωση, αποδείχθηκε αναμφισβήτητα ποια ήταν η διαδρομή της, ποια είναι τα εγκλήματά της, τα κίνητρα, η ιεραρχία της, ο τρόπος δράσης της, τα πρόσωπα που την διευθύνουν. Όλα αυτά είναι διατυπωμένα με ακρίβεια και πληρότητα στο σκεπτικό της πρωτοδίκης απόφασης. Μιας απόφασης που κάτω από την πιεστική δύναμη του αποδεικτικού υλικού και αφού εφάρμοσε με ευλάβεια τα υπερασπιστικά δικαιώματα των κατηγορουμένων, έκρινε ένοχους για ένταξη σε εγκληματική οργάνωση 50 από αυτούς, 21 από τους 50 και για συμμετοχή ή απόπειρα ανθρωποκτονίας και 7 από τους 50 για διεύθυνση εγκληματικής οργάνωσης. Και φυλάκισε τους 40 από αυτούς.

Ωστόσο όσο και αν ήταν σημαντική και πρωτόγνωρη ιστορικά η νίκη αυτή, δεν αφορούσε παρά μόνο μια μάχη, αφού ο ακήρυχτος πόλεμος της ναζιστικής και ρατσιστικής βίας δεν έχει σταματήσει. Μας τον θυμίζουν τα γεγονότα του Σεπτέμβρη στη Θεσσαλονίκη και τα συχνά χτυπήματα μεταναστών στην Αττική και αλλού, που δείχνουν ότι η δυναμική της εγκληματικής δράσης της Χ.Α. δεν έχει πάψει να παράγει αποτελέσματα. Υπολείμματα της Χ.Α, παραφυάδες της και αντίστοιχες φασιστικές συμμορίες δραστηριοποιούνται ξανά. Σε αυτό βέβαια τους παρέχει πολιτικό στήριγμα η κυβέρνηση της Ν.Δ., τόσο με τη γενικότερη αντιπροσφυγική πολιτική της που δίνει τροφή στον ρατσισμό, όσο και με την αποθέωση της αστυνομοκρατίας και καταστολής και κυρίως της τη συστηματικής θεσμικής και έμπρακτης περιστολή των δημοκρατικών δικαιωμάτων και ελευθεριών.

Και όχι μόνο: Η κυβέρνηση έδειξε από την πρώτη μέρα τις διαθέσεις της απέναντι στο αντιφασιστικό κίνημα διαλύοντας βίαια και αναίτια τη μεγαλειώδη διαδήλωση της 7/10/2020 εδώ στο Εφετείο. Καθυστέρησε αδικαιολόγητα τις συλλήψεις Λαγού και Παππά. Επέτρεψε τη λειτουργία γραφείων και ιστοσελίδας της καταδικασμένης εγκληματικής οργάνωσης. Δεν πήρε κανένα μέτρο για να αποζημιώσει τα θύματα της Χρυσής Αυγής, τις οικογένειες και τους δικηγόρους της, που καλούνται άλλη μια φορά να εργασθούν εθελοντικά. Επέτρεψε με τον εκλογικό της νόμο ακόμα και στους καταδικασμένους για διεύθυνση εγκληματικής οργάνωσης να είναι υποψήφιοι στις εκλογές, αρκεί να μην είναι αρχηγοί. Άνοιξε σχεδόν αμέ-

σως τις αγροτικές φυλακές για κατάδικους της Χ.Α. δημιουργώντας όρους για σύντομες αποφυλακίσεις τους που έχουν ήδη ξεκινήσει παρότι η συντριπτική πλειοψηφία των αποφάσεων των Πενταμελών Εφετειών Αναστολών υπήρξε απορριπτική στις δεκάδες αιτήσεις αναστολών καταδίκων της Χ.Α. που έκριναν.

Φυσικά, τη ναζιστική ιδεολογία δεν θα τη σταματήσουν ούτε το κράτος, ούτε τα δικαστήρια, αλλά οι λαοί με τον αγώνα στους δρόμους, με πρώτο βήμα το ξεσκέπασμά τους. Η κοινωνία δεν ξεγελιέται πια και τους απομονώνει. Ήδη τους πέταξε έξω από τη Βουλή και τους στέρησε το αφήγημα ότι δήθεν ο λαός είναι μαζί τους και νομιμοποιεί τα εγκλήματά τους. Και ακολούθησε μια πρωτόγνωρη αποσύνθεση με αποχωρήσεις, κλείσιμο γραφείων και καταγγελίες. Και με μόνο αντικείμενο διαφωνίας όσων αποχωρούν όχι την πολιτική και τα εγκλήματα της Χ.Α. αλλά τα χρήματα, τους μισθούς, τους διορισμούς, τις προμήθειες. Σαν τις μαφίες που τσακώνονται μόνο για τη λεία, τη μοιρασιά.

Αφήγημα

Ποιος θα πιστέψει σήμερα το αφήγημα της πολιτικής δίωξης της Χ.Α.; Όλοι πιά ξέρουμε ότι παριστάνουν τους πατριώτες, αλλά είναι αυτοί που ορκίζονταν στη σημαία της Βέρμαχτ. Ότι παριστάνουν τους εχθρούς του κατεστημένου, αλλά είναι αυτοί που δολοφονούν και επιτίθενται αποκλειστικά στα θύματά του και σε όσους το πολεμούν. Ότι παριστάνουν και τους υπερασπιστές της Μακεδονίας, αλλά δηλώνουν ιδεολογικοί απόγονοι των ηττημένων του 1945, εκείνων δηλαδή που παρέδωσαν τη Μακεδονία στη ναζιστική Γερμανία και στη Βουλγαρία της κατοχής. Όλοι πιά ξέρουμε ότι είναι ένοχοι και για τα εγκλήματα που κατηγορούνται και για πολλά άλλα που το κράτος που δήθεν τους κατατρέπει έκανε ότι δεν έβλεπε μέχρι ο λαός να πάρει την υπόθεση στα χέρια του.

Αντιφασίστες, αντιφασίστριες, Οι συνήγοροι πολιτικής αγωγής στη δίκη της Χρυσής Αυγής θα δώσουμε ξανά εδώ μέσα και έξω από τα δικαστήρια μαζί σας τη μάχη για να αποκαλυφθεί ο εγκληματικός της χαρακτήρας της Χρυσής Αυγής και για να προστατέψουμε

από το δολοφονικό της χέρι τα δικαιώματα και τις ελευθερίες που με αγώνες και θυσίες κατέκτησε ο λαός μας. Θα υπηρετήσουμε την αξίωση των θυμάτων της, της οικογένειας Φύσσα, των Αιγύπτων ψαράδων και ολόκληρης της κοινωνίας, για τη δημοσιότητα, την γρήγορη διεξαγωγή, και ολοκλήρωση της διαδικασίας και θα επιδιώξουμε ξανά την καταδίκη και την αποδοχή των εισαγγελικών εφέσεων που ασκήθηκαν εναντίον των κατηγορουμένων που οι ποινές τους κρίθηκαν και ήταν πράγματι χαμηλές.

Και το τέλος δεν είναι, παρά να αντιμετωπισθούν όπως και νομικά τους αντιστοιχεί. Γιατί και η δικαιοσύνη δεν χαρίζεται, κατακτιέται με τον αγώνα. Αλλιώς θα υπάρχει μόνο για να βγάξει παράνομες τις απεργίες, να φυλακίζει αθώους και να αφήνει ενόχους. Η ιστορία μας προειδοποιεί για την αθώωση των εμπρηστών της ΕΕΕ των δοσίλογων της κατοχής, το χάδι των δολοφόνων του Γρηγόρη Λαμπράκη, την ασυλία του μετεμφυλιακού παρακράτους και των συνεργατών της χούντας με το στιγμιαίο. Αλλά ήρθε πλέον η ώρα να οριστικοποιήσουμε την ανατροπή της ατιμωρησίας, την αλλαγή της ιστορίας.

Με τη δύναμη του οργανωμένου λαού, του αντιφασιστικού κινήματος, της εργατικής τάξης και της νεολαίας θα συντρίψουμε τον φασισμό μέσα και έξω από τα δικαστήρια. Δεν θα επιτρέψουμε στο ναζισμό να αναβιώσει, δεν θα επιτρέψουμε στο κράτος να αφήσει ξανά ατιμώρητα τα εγκλήματά του.

Θα διεκδικήσουμε δικαιοσύνη από την δικαστική εξουσία. Για να μην υπάρξουν άλλα θύματα όπως ο Παύλος Φύσσας και ο Σαχτζάτ Λουκμάν. Για να μην υπάρξουν άλλα Τάγματα Εφόδου στους δρόμους. Για να μην κυκλοφορούν ελεύθεροι φασίστες σαν τον Μπαρμπαρούση που καλούσε το στρατό σε πραξικόπημα και τον Παππά που απειλούσε μέσα από τη Βουλή ότι θα ξανανοίξει τη Μακρόνησο. Το χρωστάμε στα θύματα του φασισμού και του ναζισμού στη χώρα μας και όχι μόνο, το χρωστάμε στη γενιά της αντίστασης, στη γενιά του αντιδικτατορικού αγώνα και του Πολυτεχνείου, το χρωστάμε σε όλους όσους αγωνίζονται τις μέρες αυτές για την αλληλεγγύη στους πρόσφυγες και μετανάστες, ενάντια στα υπολείμματα της ρατσιστικού δηλητηρίου της Χ.Α, όπου και αν αυτό βρίσκει φιλοξενία, το χρωστάμε στο παγκόσμιο αντιφασιστικό κίνημα που δεν έπαψε στιγμή να αγωνιά για την προσπάθεια αναβίωσης του ναζισμού στην Ελλάδα.

Χωρίς καμία επανάπαυση, χωρίς κανέναν εφησυχασμό, συνεχίζουμε. Ενωμένη η δημοκρατική κοινωνία δίνει με μεγαλύτερη ακόμα ένταση τη μάχη μέχρι το τέλος και θα νικήσει ξανά.

Θάνατος στον ναζισμό, δίκη - καταδίκη της Χρυσής Αυγής.

• Ομιλία του **Κώστα Παπαδάκη** στην αντιφασιστική συγκέντρωση στις 15 Ιούνη στη λεωφόρο Αλεξάνδρας

Βροντερό αντιφασιστικό μήνυμα

Με μια μαζική αντιφασιστική απεργιακή συγκέντρωση έξω από το Εφετείο άρχισε, την Τετάρτη 15/6, η δίκη της Χρυσής Αυγής σε Β' Βαθμό. Σε πανεργατική στάση εργασίας είχαν καλέσει τα Εργατικά Κέντρα Αθήνας και Πειραιά, η ΑΔΕΔΥ και πολλές ομοσπονδίες και πρωτοβάθμια σωματεία. Κοινή απαίτηση όλων η επικύρωση της πρωτόδικης καταδικαστικής απόφασης και η αύξηση των ποινών. «Μια θέση υπάρχει για τους νεοναζί – να μείνουν για πάντα βαθιά στη φυλακή» ήταν ένα από τα συνθήματα που ακούστηκε ξανά και ξανά.

Από το Μετρό Αμπελοκήπων ξεκίνησε το μπλοκ της ΚΕΕΡΦΑ και βάδισε μέχρι το δικαστήριο. Στην κεφαλή της πορείας βρισκόταν το πανό της ΑΔΕΔΥ, οι δικηγόροι πολιτικής αγωγής των Αιγύπτιων Αλιεργατών **Θανάσης Καμπαγιάννης** και **Κώστας Παπαδάκης** μαζί τον εντολέα τους **Αμπουζίντ Εμπάρακ**, τον πρόεδρο της Μουσουλμανικής Ένωσης Ελλάδος **Ναήμ Ελγαντούρ** και την ΚΕΕΡΦΑ με πανό που απαιτούσε «Στη φυλακή οι νεοναζί - καμία μείωση της ποινής τους». Ακολουθούσαν σωματεία εργαζομένων όπως αυτά του **Αγ.Σάββα**, του **ΓΝΑ Γεννηματάς**, του **Δρομοκαϊτειου**, των **μεταναστριών σχολικών καθαριστριών του δήμου Αθήνας**, των εργαζομένων του Υπουργείου Πολιτισμού και του Υπουργείου Οικονομικών, οι **συμβασιούχοι Covid** των δήμων, οι μαθητές/ριες του **5ου ΓΕΛ Βύρωνα** μαζί με μαθητές από άλλα σχολεία, **φοιτητές/ριες** από μια σειρά σχολές, η **Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών**, η **ΑΣΚΥ Ιδιωτικής Υγείας**, το **Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα** κ.α. Μπροστά από το Εφετείο συναντήθηκαν με εργατικά συνδικάτα, οργανώσεις της αριστεράς και φορείς που ήδη είχαν συγκεντρωθεί εκεί.

Χαιρετισμοί

Από τη μικροφωνική της συγκέντρωσης χαιρέτησαν ο **Κώστας Παπαδάκης**, δικηγόρος Πολιτικής Αγωγής στη δίκη, η **Αργυρή Ερωτοκρίτου** από το ΔΣ του Σωματείου Εργαζομένων ΓΝΑ Γεννηματάς, ο **Αμπουζίντ Εμπάρακ**, αιγύπτιος αλιεργάτης και θύμα δολοφονικής επίθεσης των χρυσαυγιτών, η **Κατερίνα Πατρικίου** πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζομένων στο νοσοκομείο **Αγ.Σάββας**, ο **Τζαβέντ Ασλάμ** πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδος «**Η Ενότητα**», ο δημοσιογράφος και κινηματογραφιστής **Θωμάς Σίδερης**, ο δημοτικός σύμβουλος Πειραιά **Θανάσης Διαβολάκης**, ο **Αλέξανδρος Κοροβέσης** φοιτητής του **ΠΑΔΑ**, ο μαθητής **Χρήστος Νοβακόπουλος**, η **Έφη Γανιάρη** πρόεδρος της Β' **ΕΛΜΕ Αθήνας**, ο συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ και δημοτικός σύμβουλος Αθήνας **Πέτρος Κωνσταντίνου**. Ακολούθησε **καλλιτεχνικό δρώμενο** από την ομάδα **Ανατροπή στο Λόγο και την Τέχνη με απαγγελίες ποιημάτων και ζωντανή μουσική**.

Μαχητική και δυναμική ήταν η αντιφασιστική συγκέντρωση που πραγματοποιήθηκε και στην **Θεσσαλονίκη** την ίδια μέρα. Η ανταπόκριση των συντρόφων/ισσών μεταφέρει: «Στο συλλαλητήριο καλούσαν η ΚΕΕΡΦΑ, οργανώσεις της Αριστεράς και τα συνδικάτα εργαζομένων της ΕΝΙΘ, των Δικαστικών Υπαλλήλων Θεσσαλονίκης, του Δήμου Αμπελοκήπων-Μενεμένης και του ΕΚΕΚ ΑΜΕΑ Θεσ/νίκης. Μετά τους χαιρετισμούς από εκπροσώπους των σωματείων, ακολούθησε πορεία στους δρόμους του κέντρου. Το μπλοκ της ΚΕΕΡΦΑ ακολουθούσαν με τα πανό τους η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, το **Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα**, η **ΑΡΙΣ**, η **Εναλλακτική Πρωτοβουλία Δικηγόρων Θεσσαλονίκης**, η **ΛΑΕ** και η **ΟΚΔΕ**. Ακούστηκε δυνατά το μήνυμα ότι το αντιφασιστικό κίνημα και τα συνδικάτα δεν θα αφήσουν τους φασίστες να πέσουν στα μαλακά, αλλά αντίθετα διεκδικούμε αύξηση των ποινών για την ηγεσία της εγκληματικής οργάνωσης ΧΑ».

Συγκέντρωση και πορεία πραγματοποιήθηκε και στα **Χανιά**. Συμμετείχαν με τα πανό τους η ΚΕΕΡΦΑ, ο ΣΕΠΕ Χανίων, ο Φοιτητικός Σύλλογος Ενιαίου Πολυτεχνείου Κρήτης και η Κατάληψη Ρόζα Νέρα. Στην κινητοποίηση καλούσαν επίσης η **ΕΛΜΕ** και το Κοινωνικό Στέκι - Στέκι Μεταναστών. Συγκεντρώσεις κι εξορμήσεις έγιναν την ίδια μέρα σε **Βόλο** και **Ηράκλειο**.

Στέλιος Μιχαηλίδης

15/6, Αθήνα. Η αντιφασιστική απεργιακή διαδήλωση στο Εφετείο.
Φωτό: Μάνος Νικοηάου (πάνω),
Στέλιος Μιχαηλίδης (κάτω)

Αγωνιζόμαστε για να μείνουν οι φασίστες στη φυλακή. Είναι δολοφόνοι και εκεί είναι η θέση τους. Ποτέ ξανά φασίστες στους δρόμους. Ποτέ ξανά φασίστες στα σχολεία μας.

Άγγελος, μαθητής
1ο ΓΕΛ Νέας Ιωνίας

Κάποιοι από εμάς που είμαστε σήμερα στο συλλαλητήριο, έχουμε ζήσει το φασισμό. Έχουμε ζήσει τη χούντα για παράδειγμα. Ας διδάσκουμε τους νεότερους με το παράδειγμά μας τουλάχιστον. Μικρό παιδί δεκατεσσάρων χρονών ήμουν – όχι κανάς επαναστάτης – αλλά δεν μπορούσα να δεχτώ αυτό που γινόταν. Δεν μπορούνα ξεχάσω το ξύλο, το σημάδι από το δακτυλίδι του χωροφύλακα στο μάγουλο. Τον πατέρα μου τον είχαν μια ζωή στο κυνήγι. Αυτά να μην τα ξαναζήσει κανείς. Είναι καθήκον μας να μην ξαναγίνουν. Γι' αυτό δεν θα μπορούσαμε να είμαστε κάπου αλλού σήμερα που ξεκινάει πάλι η δίκη των φασιστών. Ποτέ ξανά φασισμός!

Αποστολής Μπανάσιος,
ναυτεργάτης,
ταμίας ΠΕΝΕΝ

Τα πρωτοβάθμια σωματεία μαζί με την ΑΔΕΔΥ και τα Εργατικά Κέντρα δίνουμε τη μάχη ενάντια στην ακρίβεια, τη φτώχεια, το ρατσισμό και το φασισμό. Η σημερινή μας παρουσία με αφορμή την έναρξη της δίκης της Χ.Α σε β' βαθμό, δηλώνει την ενεργή συμμετοχή μας στη μάχη για να καταδικαστούν οι φασίστες. Η μάχη αυτή να είναι μια απαρχή για το εργατικό κίνημα προκειμένου να αντιμετωπίσουμε όλα τα ζητήματα. Τη φτώχεια, την πείνα και τη δυστυχία του λαού. Μόνο με αγώνες κι ενότητα στη δράση θα νικήσουν οι εργαζόμενοι.

Μπάμπης Κόκλας, πρόεδρος Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας

Ωs ακαδημαϊκό προσωπικό, ως μέλη της πανεπιστημιακής κοινότητας και της κοινωνίας, δίνουμε δυναμικά τη μάχη τόσο για να μην περάσει ο νέος νόμος πλαίσιο της Νέας Δημοκρατίας που αποσκοπεί στο ξεπούλημα και την εμπορευματοποίηση της δημόσιας Παιδείας, όσο και για να μην περάσει ο φασισμός. Για να καταδικαστεί ξανά η Χρυσή Αυγή. Ερχόμαστε από το συνέδριο της ομοσπονδίας πριν λίγες ημέρες όπου πήραμε απόφαση για στάση εργασίας σήμερα διεκδικώντας την εκ νέου καταδίκη των φασιστών. Ταυτόχρονα παλεύουμε ενάντια στην πανεπιστημιακή αστυνομία. Διεκδικούμε την επαναφορά του πανεπιστημιακού ασύλου. Η ανομία που λένε δεν είναι μέσα στα πανεπιστήμια. Η καταδικασμένη ως εγκληματική οργάνωση Χρυσή Αυγή, έξω από τα πανεπιστήμια μπόρεσε να ξεδιπλώσει τη δράση της. Μέσα στα πανεπιστήμια δεν το κατάφερε ποτέ.

Αμαλία Σερντεδάκη, υπεύθυνη δημ.σχέσεων ΠΟΣΔΙΠ

Ο δεύτερος γύρος της δικαστικής μάχης πρέπει να επιβεβαιώσει τον πρώτο. Θα παλέψουμε για να γίνει αυτό, ώστε να εξαλείψουμε το τέρας του φασισμού. Βέβαια να έχουμε ξεκάθαρο ότι και καταδικαστική να είναι – που πρέπει να είναι – η απόφαση, πρέπει να είμαστε πάντα σε επιφυλακή.

Ο φασισμός είναι ύπουλος και βρώμικος. Αν σταματήσεις να τον κυνηγάς και εφησυχαστείς θα τον ξαναβρείς μπροστά σου. Δεν πρέπει ποτέ να τον αφήσουμε να σηκώσει κεφάλι.

Γιώργος Χρηστάκης,
χορογράφος -
σκηνοθέτης, Κίνηση
Χειραφέτησης Αναπήρων
«Μηδενική Ανοχή»

Τα Περιστέρια του Ισλαμαμπάντ

Να μένουν στη φυλακή οι φασίστες. Όταν κυκλοφορούν έξω χτυπάνε κόσμο. Σπάσανε πόδια, ανοίξαν κεφάλια, μαχαιρώσανε, σκοτώσανε παιδιά. Και για όλα αυτά φάγανε μόνο δέκα χρόνια; Να τους ρίξουν παραπάνω. Γιατί άμα βγουν έξω πάλι τα ίδια θα κάνουν. Εμείς ήρθαμε εδώ για να ζήσουμε. Να δουλέψουμε, να ταΐσουμε τις οικογένειές μας. Δεν ήρθαμε για να μας σκοτώσουν.

Σαχζέτ, εργάτης από το Πακιστάν, θύμα φασιστικής επίθεσης στον Κόκκινο Μύλο

Σήμερα είναι μια πολύ σημαντική ημέρα. Ξεκινάει μια μεγάλη μάχη. Θα παλέψουμε μέχρι το τέλος. Γιατί ξέρουμε από ρατσισμό. Γιατί κι εμάς ο Βορίδης μας πέταξε έξω από τη δουλειά επειδή είμαστε «ξένες». Κι όπως αγωνιστήκαμε για να πάρουμε πίσω τις δουλειές μας, αγωνιζόμαστε για να πούμε ποτέ ξανά φασισμός – ποτέ ξανά ρατσισμός.

Βαλεντίν, σχολική καθαρίστρια

Όπως δίνουμε τη μάχη για να παραμείνουμε στη δουλειά, ενάντια στον Βορίδη και το νομοσχέδιό του που θέλει να μας διώξει και να βάλει ιδιωτικά συνεργεία, έτσι δίνουμε και τη μάχη ενάντια στους φασίστες. Με την παρουσία μας στο συλλαλητήριο στην έναρξη της δίκης της Χρυσής Αυγής για να μην τους αφήσουμε να σηκώσουν ξανά κεφάλι.

Παναγιώτης, συμβασιούχος Covid δήμου Βύρωνα

Για τον Σαχζάτ Λουκμάν

Τουλάχιστον εδώ, 145 χιλιόμετρα μακριά από το Ισλαμαμπάντ, δε θα φοβάμαι. Κι ομολογώ φοβήθηκα πολύ στη ζωή μου. Φοβήθηκα τους στρατιώτες, τους συνοριοφύλακες, τους αστυνομικούς, τους φασίστες. Δεν ξέρω ποιους φοβήθηκα περισσότερο. Μπορεί να ήταν πολλοί ή λίγοι, μπορεί να ήταν μόνο ένας που άλλαζε στολές και πρόσωπα. Ο στρατιώτης στη Λαχόρη, έγινε συνοριοφύλακας στον Έβρο, αστυνομικός στην Ομόνοια, φασίστας στα Πετράλωνα.

Γύρισα στην πατρίδα με δανεικά ναύλα, ρούχα και παπούτσια. Τι είναι η πατρίδα; Πίστεψα ότι έχω δυο πατρίδες. Ο Ραφίκ με έλεγε αφελή και βλάκα. Αντί να σκύβω το κεφάλι και να παίρνω είκοσι ευρώ μεροκάματο, εγώ σκεφτόμουν αν ο άνθρωπος μπορεί να έχει δυο και τρεις και όσες θέλει πατρίδες. Ο άνθρωπος σκέφτεται, τα κτήνη όχι. Τα κτήνη δολοφονούν.

Το ποδήλάτό μου πού να είναι τώρα; Θυμάμαι την πρώτη φορά που έκανα πετάλι στην Πέτρου Ράλλη. Από τον Κηφισό, έστριψα αριστερά και βγήκα στη μεγάλη λεωφόρο. Ήταν ακόμα νύχτα. Άγρια και βαθιά νύχτα στη λεωφόρο και στην Ελλάδα όλη. Πήγαινα από κάτω από τις γραμμές του τρόλεϊ. Πέρασα το Μεταγωγών –εκεί ο Γκουλάμ έμεινε δεκαπέντε μέρες- και σταμάτησα στο φανάρι της διασταύρωσης με την Αγία Άννης. Η μυρωδιά από τα μπισκότα! Ήμουν νηστικός δυο μέρες, στα παιδιά στο σπίτι είπα ότι είχα φάει, δεν ήθελα να ξέρουν ότι όλα τα μεροκάματα της περασμένης εβδομάδας τα έχω βάλει στην άκρη. Η Μπενταρί... η Μαλάλα... η Σίντρα... Οι αδελφές μου...

Τις προάλλες το αφεντικό μου είπε να πάω νωρίτερα. Έπρεπε να ξεφορτώσω ένα μεγάλο φορτηγό με πορτοκάλια και να φορτώσω τα καφάσια σε άλλα μικρότερα φορτηγά. Μη με ρωτήσεις πόσα ήταν τα καφάσια. Δεν ξέρω... Δεν ξέρω να μετράω. Κι ούτε θα μάθω ποτέ. Κάποια στιγμή τα πόδια μου λύγισαν. Είπα να ξαποστάσω, πήρα ένα πορτοκάλι και το 'κοψα στα δυο. Το πορτοκάλι έσταζε αίμα. Το αφεντικό κανόνιζε την τιμή

που θα πουλούσε και κάπου στο βάθος ακούστηκε το τρένο που περνούσε από το σταθμό του Ρουφ. Αίμα... τιμή... Μέχρι τότε, ήξερα τη φράση μέχρι εκεί. Και φοβόμουν, φοβόμουν πολύ. Το αφεντικό φώναζε να τελειώνω, τα πορτοκάλια λιγόστευαν, το ίδιο και οι μέρες μου.

Στο Περιστέρι της καινούριας πατρίδας μου είναι το σπίτι μου. Έχουμε και στο Πακιστάν περισσότερα και περισσότερες. Κάποτε ένα φίδι προσπάθησε να πιάσει ένα περιστέρι και να το σκοτώσει. Αντί για γλώσσα, το φίδι είχε μια μεταλλική λεπίδα που άστραφτε κάτω από τον ήλιο. Αλλά τότε ήταν νύχτα –μόνο νύχτα τότε- κι έτσι ξεγελάστηκε προς στιγμή. Άκουσε όμως το σούρσιμο. Ήταν ένα μακρύ και ύπουλο σούρσιμο. Την ώρα που το φίδι προσπάθησε να του βγει μπροστά και να το αιφνιδιάσει, το περιστέρι πέταξε μακριά. Τα περιστέρια δεν έχουν πατρίδες. Τα περιστέρια πετούν πάνω από τα σύνορα, ερωτεύουν

Θ. Σίδερης

ται πάνω από τα σύνορα, χορεύουν πάνω από τα σύνορα. Κι ύστερα χάνονται στα βάθη του ουρανού.

Η μάνα μου νόμιζε πως κρύνω. Ήρθε και με σκέπασε. Στην καινούρια πατρίδα δεν είχα ποιον να με φροντίσει. Τώρα έχω εκείνη. Μου ψιθύρισε στο αυτί πως πάνω στη σέλα του ποδηλάτου μου κάθεται πια ένα περιστέρι. Ύστερα με σκέπασε –για τελευταία φορά- και πάνω από το σεντόνι μου άφησε το κοράνι.

«Και είπε: “Αγάπησα –πράγματι- την αγάπη του αγαθού, με σκοπό την ανάμνηση (να δοξάζω τον Κύριό μου)” – μέχρις ότου (ο ήλιος) κρύφτηκε με το πέπλο (της νύχτας)».

Κοράνι, Μέρος 23ο, παρ. 32

Θωμάς Σίδερης

• Εκφωνήθηκε το πρωί της 15ης Ιουνίου 2022, έξω από το Εφετείο, στην αντιφασιστική συγκέντρωση που διοργάνωσε η ΚΕΕΡΦΑ, κατά την έναρξη της δίκης για την εγκληματική δράση της ΧΑ.

15/6, Έξω από το Εφετείο Αθηνών. Φωτό: Μάνος Νικολάου

Να σταματήσουμε τις ρατσιστικές επιθέσεις

Μέσα από δυο περιστατικά που εκθέτουμε την περασμένη εβδομάδα η ΚΕΕΡΦΑ, αναδεικνύεται η απάνθρωπη ρατσιστική πολιτική της κυβέρνησης από τη μια και οι ρατσιστικές πρακτικές των φασιστοειδών αφεντικών από την άλλη.

Στη μια περίπτωση ο **Ιχλάκ Αχμέντ**, 40 ετών μετανάστης, ήταν ένας από τους χίλιους που βρέθηκαν στην Αμυγδαλέζα με τις επιχειρήσεις σκούπα του Θεοδωρικάκου. Είναι χρονίως πάσχων από δερματικό νόσημα και για αυτό τον παρακολουθούσαν οι γιατροί στο νοσοκομείο Ανδρέας Συγγρού. Με την φυλάκισή του στο στρατόπεδο συγκέντρωσης της Αμυγδαλέζας αποκλείστηκε από την πρόσβασή του στη φαρμακευτική αγωγή που λάμβανε ενώ πέρα από μια επίσκεψη δεν του δόθηκε δυνατότητα να με-

ταβεί σε νοσοκομείο.

Σύμφωνα με την καταγγελία «Αρνείται να πάρει φαγητό μέρες τώρα και ζητά επίμονα από τους αστυνομικούς να τον μεταφέρουν στο νοσοκομείο. Στις κραυγές πόνου οι αστυνομικοί απαντάνε με σιωπή. Καλούμε την ΟΕΝΓΕ και την ΕΙΝΑΠ να παρέμβουν για την σωτηρία της ζωής του Ιχλάκ Αχμέντ. Απαιτούμε να σταματήσει ο βάρβαρος εγκλεισμός του, να του δοθεί αμέσως αξιοπρεπής περίθαλψη. Να αφεθούν ελεύθεροι όλοι οι συλληφθέντες των ρατσιστικών επιχειρήσεων σκούπα και να πάρουν χαρτί».

Με τη δεύτερη καταγγελία, προστίθεται ένα ακόμα περιστατικό στην αλυσίδα εργοδοτικής ρατσιστικής βίας που έχει αποκαλυφθεί το τελευταίο διάστημα: Στις 14/6 τα μεσάνυχτα κτηνοτρόφος εργοδότης

μαζί με άλλον ένα φίλο του εισέβαλαν στο σπίτι δύο εργατών από το Πακιστάν, του **Αιάζ Αχμέντ** και του **Ασίφ Αλί**, στους οποίους χρωστούσαν δεδουλευμένα δυο μηνών. Πρόκειται για κτηνοτροφική μονάδα προβάτων στην Ασβεστόπετρα Εορδαίας. Αντί να τους πληρώσουν τα δεδουλευμένα τους αντιμετώπισαν με τον πιο βάρβαρο ρατσισμό, τους βασάνισαν, τους απήγαγαν και τους απείλησαν με θάνατο αν δεν φύγουν από την Ελλάδα.

Κρατούσαν ο ένας καραμπίνα και ο άλλος πιστόλι και φώναζαν «Μαζέψτε τα πράγματα σας. Εσύ Πακιστανός μου ζητάς λεφτά; Θα φύγετε από την Ελλάδα. Δεν μπορείτε να δουλέψετε εδώ πουθενά αλλού. Αν δεν φύγετε θα σας κόψω το λαιμό».

Όπως λένε οι μετανάστες εργάτες, «μας κρεμάσανε τις βαλίτσες

στο λαιμό και μας χτυπούσαν ασταμάτητα με γροθιές. Μας έβαλαν με το ζόρι στο αυτοκίνητό τους και μας πέταξαν σε ένα δάσος μακριά αφού οδήγησαν περίπου μία ώρα. Και μας είπαν ξανά “αν δουλέψεις σε άλλον και σε δω θα σας σκοτώσω”.

Παγώσαμε από το φόβο. Αλλάξαμε ρούχα και αρχίσαμε να περπατάμε. Τρεις ώρες μετά ξημέρωσε και αρχίσαμε να περπατάμε σε ένα δρόμο. Μετά από δύο ώρες περπάτημα φτάσαμε σε κατοικημένη περιοχή. Και μετά βρήκαμε το Αστυνομικό Τμήμα όπου και καταγγείλαμε την ρατσιστική βία του εργοδότη».

Η Αστυνομία συνέλαβε τους δράστες και συνεργάτες τους. Ο Ασίφ Αλί έχει εισαχθεί στο νοσοκομείο της Κοζάνης μετά από το βασανισμό του. Όμως η Αστυνομία συνέλαβε και τα θύματα της ρατσιστικής εργο-

δοτικής βίας!

«Δεν πρόκειται για μεμονωμένο περιστατικό. Μέσα σε ένα μήνα είχαμε άλλα δύο περιστατικά σε βάρος μεταναστών οικοδόμων. Το ένα στον Κίσσαμο της Κρήτης και το άλλο στο Σίφνο» θυμίζει η ΚΕΕΡΦΑ και συνεχίζει:

«Ζητάμε να τιμωρηθούν οι εργοδότες και να αφεθούν ελεύθεροι αμέσως οι μετανάστες εργάτες. Είναι αδιανόητο να οδηγηθούν σε σύλληψη και απέλαση οι μετανάστες εργάτες και να δικαιωθούν τα αφεντικά που απείλησαν ότι θα τους αφαιρέσουν τη ζωή για να τους έχουν απλήρωτους σκλάβους».

Την Δευτέρα 20/6 νέα καταγγελία ήρθε στην επιφάνεια για επίθεση νεοναζί σε Πακιστανό μετανάστη στο Χαλάνδρι.

Σ.Μ.

Προσλήψεις-μονιμοποιήσεις-όχι ιδιώτες στο ΕΣΥ

Απεργιακή κλιμάκωση

Συνέχεια στον αγώνα τους για την υπερράπιση κι ενίσχυση του ΕΣΥ ενάντια στις κυβερνητικές επιθέσεις, δίνουν οι εργαζόμενοι/ες στα δημόσια νοσοκομεία στις 22 Ιούνη. Η απεργία που κήρυξε η ΠΟΕΔΗΝ περιλαμβάνει 7ωρη στάση εργασίας 8πμ-3μμ για την Αθήνα και 24ωρη για την περιφέρεια. Την κινητοποίηση μετατρέπει σε πανυγειονομική η απόφαση της ΟΕΝΓΕ για στάση εργασίας από τις 8πμ έως 12μ. Το απεργιακό συλλαλητήριο στην Αθήνα θα ξεκινήσει από την πλατεία Μαβίλη στις 9πμ και θα βαδίσει στο Υπουργείο Υγείας. Την ίδια ώρα έξω από τις ΥΠΕ θα βρεθούν οι απεργίοι στην Θεσσαλονίκη.

Η προσπάθειά του σκόνταψε για άλλη μια φορά στην αντίδραση της βάσης. Οι εργαζόμενοι/ες στο **Αγλαΐα Κυριακού**, αφού είχαν επιφυλάξει μια «θερμή υποδοχή» στον Μητσοτάκη όταν τόλμησε να επισκεφτεί το νοσοκομείο στα τέλη Μάη, απάντησαν στις μετακινήσεις με στάσεις εργασίας, παραστάσεις διαμαρτυρίας στη Διοίκηση και κινητοποιήσεις στην πύλη. Το αποτέλεσμα ήταν να μην επιτρέψουν να γίνει καμιά μετακίνηση.

«Περιττά»

Την ίδια ώρα, στον **Άγιο Σάββα**, το **Αγία Όλγα**, το **ΨΝΘ** και σε πολλά ακόμα νοσοκομεία έγιναν κινητοποιήσεις ενάντια στις απολύσεις των εργαζόμενων με Συμβάσεις Ορισμένου Χρόνου και για όλα τα προβλήματα που υπάρχουν με τις ελλείψεις προσωπικού, εξοπλισμού και υποδομής. Ακόμα και έξω από το **Λοιμωδών-Αγία Βαρβάρα**, ένα από τα νοσοκομεία που έκλεισαν την περίοδο των μνημονιακών επιθέσεων ως δήθεν περιττά για το ΕΣΥ, έγινε την περασμένη βδομάδα μαζική συγκέντρωση υγειονομικών, φορέων και κατοίκων της ευρύτερης περιοχής διεκδικώντας την άμεση και πλήρη επαναλειτουργία του. Ενώ και στο **Έλενα Βενιζέλου** μόλις την περασμένη Παρασκευή οι εργαζόμενοι/ες κινηγήσαν τον Πλεύρη όταν έμαθαν για την αιφνιδιαστική επίσκεψή του στο νοσοκομείο.

«Τα σωματεία αυτά και οι κινητοποιήσεις τους, έδειξαν το δρόμο κι ανάγκασαν την ΠΟΕΔΗΝ να κλιμακώσει με την απεργία στις 22 Ιούνη», αναφέρει το Συντονιστικό Νοσοκομείων, εκπρόσωποι του οποίου συμμετείχαν στις συνεδριάσεις των οργάνων τόσο της ΠΟΕΔΗΝ όσο και της ΟΕΝΓΕ μεταφέροντας αυτή την εικόνα και καλώντας τις ηγεσίες των Ομοσπονδιών να ανταποκριθούν. «Γι' αυτό χρειάζεται να την οργανώσουμε σε κάθε νοσοκομείο», συνεχίζει. «Με συνελεύσεις, επιτροπές αγώνα και απεργιακή σύγκρουση μπορούμε να συσπειρώσουμε τους συναδέλφους μαζικά και να έχουμε αποτελέσματα.

Στις 22 Ιουνή όλοι μαζί πανελλαδικά, να ξαναπιάσουμε το νήμα της απεργιακής σύγκρουσης. Γιατί χωρίς προσλήψεις μαζικές και την μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων ούτε άδειες θα δούμε, ούτε θα μειωθεί η δουλειά μας. Αντίθετα θα ενταθεί αφού το σύστημα αβόητο μετά την πανδημία -που δεν τελείωσε- καλείται πετσοκομμένο να ανταποκριθεί στις τεράστιες ανάγκες της ακρίβειας και της φτωχοποίησης. Να ανοίξουμε τον δρόμο για την ανατροπή αυτής της κυβέρνησης που για να εξυπηρετήσει τους κεφαλαιστές διαλύει τα δημόσια νοσοκομεία».

23/2, Αθήνα. Απεργία στην Υγεία. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Ενάντια στην καταστροφική κυβέρνηση

«**Τ**ην Τετάρτη 22 Ιούνη απεργούμε πανελλαδικά και διαδηλώνουμε, για να σώσουμε τα νοσοκομεία μας από την καταστροφική μανία της κυβέρνησης της ΝΔ. Για να διεκδικήσουμε μαζικές προσλήψεις τώρα στο ΕΣΥ, για να σώσουμε ζωές. Για να μην έρθουν οι εργολάβοι στα νοσοκομεία, να μονιμοποιηθούν όλοι οι συμβασιούχοι, για να γυρίσουν πίσω στη δουλειά οι συνάδελφοι σε αναστολή», αναφέρει το Συντονιστικό Νοσοκομείων.

Η «καταστροφική μανία» της κυβέρνησης δεν είναι υπερβολή. Μέσα στα δυο χρόνια της πανδημίας, πάνω από 30.000 άνθρωποι έχουν χάσει τη ζωή τους λόγω της εγκληματικής της διαχείρισης. Μιας διαχείρισης που άφησε το ΕΣΥ στο έλεός του, χωρίς προσωπικό, χωρίς ΜΕΘ, χωρίς μέτρα προστασίας και αντίθετα προμώθησε τον ιδιωτικό τομέα Υγείας. Η κήρυξη για πολλοστή φορά του τέλους της πανδημίας πριν μερικές βδομάδες δεν αλλάζει το γεγονός ότι καθημερινά προστίθενται νέα θύματα ή ότι 100 περίπου άνθρωποι χαροπαλεύουν διασωληνωμένοι στις ΜΕΘ. Ούτε το γεγονός ότι με τις νέες υποπαραλλαγές της Όμικρον (Ο4 και Ο5) το έκτο κύμα είναι εδώ.

Μόνο την τελευταία βδομάδα σημειώθηκε, όπως παραδέχονται όλοι οι «ειδίκοι», αύξηση των διαγνώσεων κατά 48% και των νοσηλευόμενων κατά 41%. Πολλοί προειδοποιούν ότι τα σημερινά καθημερινά 5 με 7 χιλιάδες κρούσματα θα γίνουν 20 χιλιάδες μέχρι το πρώτο δεκαήμερο του Ιούλη. Το τι θα σημάνει αυτό για τους λεγόμενους «σκληρούς δείκτες» (νεκροί, διασωληνωμένοι) θα φανεί στη συνέχεια. Ό,τι και να λέει η κυβέρνηση, η πανδημία συνεχίζει να πιέζει το σύστημα και το ενδεχόμενο τα πράγματα να χειροτερεύουν ξανά άμεσα είναι παραπάνω από ανοιχτό.

Δεν είναι ο μοναδικός παράγοντας που φέρνει τα νοσοκομεία στα όριά τους. Τις τελευταίες βδομάδες εργαζόμενοι και ασθε-

ται. Το ίδιο ισχύει με τα μεγάλα εμπόδια που βάζει το νομοσχέδιο στην πρόσβαση των πολιτών στα νοσοκομεία, με το πετσόκομμα των εξετάσεων ανά ασφαλισμένο, με το άπλωμα των ΣΔΙΤ.

Απέναντι σε αυτή την δολοφονική πολιτική για χάρη των κερδών των ιδιωτών, η απεργία στις 22 Ιούνη έρχεται να ξαναοίξει τη μάχη για να ανατραπούν οι επιθέσεις της κυβέρνησης που αγοράζει F35, φρεγάτες και Ραφάλ αλλά πετσοκόβει κάθε χρόνο τις δαπάνες του προϋπολογισμού για την Υγεία. Για να γίνουν χιλιάδες μόνιμες προσλήψεις προσωπικού όλων των ειδικοτήτων, τόσες όσες είναι οι κενές οργανικές θέσεις και όσες περισσότερες χρειάζονται για να καλυφτούν όλες οι ανάγκες. Για να μονιμοποιηθούν όλοι οι συμβασιούχοι και να γυρίσουν στις θέσεις τους όλοι οι εργαζόμενοι σε αναστολή. Για να αυξηθεί η χρηματοδότηση της δημόσιας Υγείας.

Για να επιταχτεί τώρα ο ιδιωτικός τομέας Υγείας χωρίς καμιά αποζημίωση στους κλινικούς και να ενταχτεί στην υπηρεσία του ΕΣΥ. Για να ανοίξουν όλα τα νοσοκομεία που έκλεισαν την περίοδο των μνημονιακών επιθέσεων και να επαναλειτουργήσουν πλήρως. Για να γίνουν γενναίες αυξήσεις στους μισθούς των υγειονομικών και να ενταχτούν όλοι στα ΒΑΕ. Δεν μπορεί η απάντηση στη μεθολογική εξεθλίωση πχ των γιατρών να είναι η κατάρνηση της μόνιμης και αποκλειστικής απασχόλησής τους ώστε να μπορούν να ιδιωτεύουν και έτσι να συμπληρώνουν το εισόδημά τους, όπως λέει η κυβέρνηση. Ούτε μπορεί να εφημερεύουν απλήρωτοι για μήνες -σύμφωνα με την ΟΕΝΓΕ, που εξήγγειλε έναρξη επίταξης εργασίας άμεσα σε όλα τα νοσοκομεία και Κέντρα Υγείας αν δεν γίνει η καταβολή των δεδουλευμένων εφημεριών, «το κονδύλι του 2ου τριμήνου δεν έχει εκταμιευτεί ακόμα, με κίνδυνο να μην πληρωθούν τις τακτικές εφημερίες του Απριλίου ούτε τον Ιούνιο».

Με το Συντονιστικό στην πρώτη γραμμή

Με συνελεύσεις, περιοδείες, αμφισκολλησεις και άλλες δράσεις οργανώθηκε η πανυγειονομική απεργία στις 22 Ιούνη. Το Συντονιστικό Νοσοκομείων βρέθηκε στην πρώτη γραμμή της μάχης για την επιτυχία της.

«Σαν τον κλέφτη ήρθε την περασμένη Παρασκευή 17/6 ο Πλεύρης στο Έλενα Βενιζέλου», μας είπε ο **Κώστας Καταραχιάς**, γιατρός στο νοσοκομείο και μέλος του ΔΣ του Σωματείου Εργαζόμενων. «Ούτε ανακοινώσεις, ούτε επισημότητες, ούτε τίποτα, γιατί ξέριε πολύ καλά ότι το μόνο που θα βρόνισε απέναντί του θα ήταν τους εργαζόμενους. Παρόλα αυτά ούτε κι έτσι γλύτωσε από την οργή μας. Με το που μάθαμε ότι κυκλοφορεί στο νοσοκομείο μας, μέσα σε μισή ώρα κυριολεκτικά, κινητοποιήσαμε δεκάδες συναδέλφους και συναδέλφισσες και κατεβήκαμε στο προαύλιο. Τον προλάβαμε στην έξοδο του, με τους μπράβους του να τον βάζουν σε ένα αυτοκίνητο και να φύγει τρέχοντας.

Επίσης ήρθε να φωτογραφηθεί σε κάτι ανακαινισμένες αίθουσες χειρουργείων και μονάδας αυξημένης φροντίδας. Οι συγκεκριμένες έχουν εγκατασταθεί ήδη καμιά δεκαριά φορές. Η ουσία της επίσκεψης ήταν τα σχέδια που έχει η κυβέρνηση για να λειτουργήσει το Έλενα με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια. Να αρχίσουν δηλαδή οι ΣΔΙΤ στο μοναδικό δημόσιο μαιευτήριο της Ελλάδας που αποτελεί τεράστιο φιλέτο για τους ιδιώτες. Παρά την απαράδεκτη στάση μελών της ΔΑΚΕ στο ΔΣ του Σωματείου που τον συνόδευαν σαν παρατρεχάμενοι, εμείς στείλαμε το μήνυμα ότι τα σχέδιά τους θα μείνουν στα χαρτιά. Όλη η προσπάθεια που έχουμε κάνει τους τελευταίους μήνες στο νοσοκομείο, με την συγκρότηση επιτροπής αγώνα, με την ενωτική οργάνωση κινητοποιήσεων για όλα τα προβλήματα που υπάρχουν, με την επιτυχημένη παρέμβασή μας σαν Ενωτική Πρωτοβουλία στις πρόσφατες εκλογές του Σωματείου, εκφράστηκε στην άμεση ανταπόκριση των εργαζόμενων στο κάλεσμα μας να κατέβουμε επί τόπου στο προαύλιο.

Ακολούθησε μίνι συνέλευση, όπου συζητήσαμε για τη συνέχεια του αγώνα. Σαν Ενωτική Πρωτοβουλία ενημερώσαμε για την απεργία στις 22 Ιούνη με τους περισσότερους να δηλώνουν ενθουσιασμένοι ότι θα συμμετέχουν. Όλοι/ες μαζί κανονίσαμε προσυγκέντρωση 8:15πμ στην πύλη για να κατέβουμε οργανωμένα, με το πανό του Σωματείου για πρώτη φορά μετά από πολλά χρόνια».

Ο ίδιος ως μέλος του ΔΣ της ΕΙΝΑΠ συμπληρώνει: «Στο ΔΣ της ΕΙΝΑΠ καταφέραμε να καλέσει σε συμμετοχή στην απεργία της Τετάρτης. Διεκδικούμε να κλιμακώσουμε αμέσως μετά ενάντια στις απληρωτές εφημερίες, να εντελεσθεί για μετακινήσεις γιατρών από το ένα νοσοκομείο στο άλλο, την υποστελέχωση και την υποχρηματοδότηση που χτυπά όλα τα νοσοκομεία. Επίσης να γίνει απεργιακή κινητοποίηση συμπαράστασης στον συνάδελφο **Νίκο Σκούφρογλου** που απολύεται από τον Ευαγγελισμό.

Εκδικητική απόλυση

Πρακτικά είναι ο μοναδικός γιατρός που υπηρετεί σε παράταση ειδικότητας, στον οποίο ο διοικητής του νοσοκομείου αρνήθηκε την ανανέωση της σύμβασής του παρά τη σχετική εισήγηση υπέρ της παράτασης από τον επιστημονικά υπεύθυνο διευθυντή του τμήματος και τον διευθυντή του χειρουργικού τομέα. Όπως λέει και η ΟΕΝΓΕ που έχει ήδη βγάλει ανακοίνωση, πρόκειται για μια εκδικητική απόλυση για τις περσινές κινητοποιήσεις ενάντια στην περικοπή μισθού του ίδιου και δεύτερου συναδέλφου για δήθεν «αγνή συμπεριφορά» προς τον τότε αναπληρωτή διοικητή».

«Την Παρασκευή 17/6 έγινε Εκτελεστική Γραμματεία και Γενικό Συμβούλιο της ΟΕΝΓΕ, που αποφάσισαν τη στάση εργασίας στις 22 Ιούνη», μας είπε η **Αργυρή Ερωτοκρίτου**, μέλος του ΓΣ της Ομοσπονδίας και του ΔΣ του Σωματείου Εργαζόμενων στο ΓΝΑ Γεννηματάς. «Συμμετείχαν σύμβουλοι από όλη την Ελλάδα, οι οποίοι περιέγραψαν μια εικόνα κατάρρευσης σε όλα τα νοσοκομεία. Το ένα δεν έχει αξονικό, το άλλο δεν έχει υπέρηχο, το άλλο δεν έχει καθόλου γιατρούς σε μια ειδικότητα, στο άλλο ένας γιατρός μετακινείται από εδώ και από εκεί για να καλύπτει τρύπες σε μια περιοχή ολόκληρη.

Απέναντι σε αυτή την κατάσταση, η πρότασή μας σαν Συντονιστικό Νοσοκομείων ήταν 24ωρη απεργία στις 22 Ιούνη που να στέλνει το μήνυμα της κλιμάκωσης. Επιπλέον αποφασίστηκε ότι θα ξεκινήσουμε άμεσα επίταξη εργασίας αν δεν καταβληθούν όλες οι δεδουλευμένες εφημερίες. Η απεργία της Τετάρτης και η επιτυχία της θα παίξει ρόλο για τη συνέχεια. Στο Γεννηματάς οργανώσαμε ενημέρωση στην πύλη και περιοδείες μέσα καλώντας σε προσυγκέντρωση στο νοσοκομείο το πρωί για συλλογικό κατέβασμα στη διαδήλωση».

«Τη Δευτέρα, δυο μέρες πριν την απεργία στις 22 Ιούνη, έγινε γενική συνέλευση στο Αγλαΐα Κυριακού», μας είπε η **Μαρία Αλιφιέρη**, πρόεδρος του Σωματείου Εργαζόμενων.

«Ήταν η πρώτη συνέλευση που οργανώσαμε σαν νέο ΔΣ και είχε ανταπόκριση με δεκάδες εργαζόμενους/ες όλων των ειδικοτήτων, γιατρούς, νοσηλευτές, τραυματιοφορείς κλπ να παίρνουν μέρος. Η διάθεση ήταν πολύ αγωνιστική και σε αυτό είχε παίξει ρόλο η νίκη μας ενάντια στις μετακινήσεις αναστολής στην απεργία και θα συνεχίσουμε για νοσοκομεία στελεχωμένα και ανοιχτά για όλους».

«Δεκάδες εργαζόμενοι/ες βρεθήκαμε την περασμένη Τετάρτη 15/6 έξω από τη Διοίκηση του Αγία Όλγα ενάντια στις απολύσεις των εργαζόμενων με Συμβάσεις Ορισμένου Χρόνου στο τέλος του μήνα, για να μην επιστρέψουν οι εργολάβοι», μας είπε ο **Μιχάλης Βερβέρης**, εργαζόμενος στο νοσοκομείο. «Στη συνάντησή που έγινε προφανώς δεν δόθηκε καμιά απάντηση στο αίτημά μας για παραμονή όλων στη δουλειά με παράταση της σύμβασής άμεσα και μονιμοποίηση στη συνέχεια. Γι' αυτό καλέστηκε νέα συγκέντρωση την Τρίτη το πρωί, παραμονή της απεργίας. Σε όλες αυτές τις κινητοποιήσεις αλλά και με εξόρμηση στην πύλη, οι δυνατόις του Συντονιστικού Νοσοκομείων συζητήσαμε για τη σημασία της συμμετοχής στην απεργία και τη διαδήλωση στις 22 Ιούνη μαζί με όλους τους εργαζόμενους/ες».

17/6, Οι εργαζόμενοι στο Έλενα Βενιζέλου ενάντια στην επίσκεψη Πλεύρη.

Εκδήλωση "Οι ζωές των ΛΟΑΤΚΙ+ μετράνε". Φωτό: Δημήτρης Δασκαλάκης

Athens Pride 2022. Φωτό: Αφροδίτη Φράγκου

Επαναστατικός ο δρόμος για την Απελευθέρωση

Το εύρος αλλά και τη σημασία των ΛΟΑΤΚΙ+ δικαιωμάτων ανέδειξε η εκδήλωση που οργάνωσε η Πρωτοβουλία "Στη φυλακή οι δολοφόνοι της Zackie Oh" στον χώρο του φεστιβάλ του Pride.

Η Αφροδίτη Φράγκου, μέλος της Πρωτοβουλίας και δημοσιογράφος στην Εργατική Αλληλεγγύη, αναφέρθηκε σε τρεις κεντρικές επιλογές του συστήματος και των κυβερνήσεων που έχουν μεγάλες επιπτώσεις στην ποιότητα ζωής της εργατικής τάξης, και ιδιαίτερα της ΛΟΑΤΚΙ+ εργατικής τάξης: τις ιδιωτικοποιήσεις (με το αφήγημα της "ατομικής ευθύνης" να τις συνοδεύει και να τις δικαιολογεί), την αστυνομική βία και τον ρατσισμό.

Υπογράμμισε κι άλλες θανατηφόρες πτυχές αυτών των επιλογών, όπως την εξάπλωση πανδημιών που θα μπορούσαν να αποφευχθούν, τις αστυνομικές δολοφονίες, την ισλαμοφοβία που στρώνει τον δρόμο για ρατσιστικές επιθέσεις, την χειροτέρευση της ψυχικής υγείας των ΛΟΑΤΚΙ+, τη στοχοποίηση των χρηστών. Ανέδειξε την πίεση που ασκεί πάνω στη ρεφορμιστική Αριστερά ο κόσμος που παλεύει και τόνισε ότι τα ΛΟΑΤΚΙ+ αιτήματα είναι αιτήματα που έρχονται σε σύγκρουση με το ίδιο το σύστημα, γι' αυτό και το ΛΟΑΤΚΙ+ κίνημα πρέπει να κερδηθεί στην προσπάθεια ανατροπής του συστήματος.

Κέντρο της εισήγησης της **Αργυρής Ερωτοκρίτου**, μέλους του ΓΣ της ΟΕΝΓΕ και γιατρού στο ΓΝΑ Γεννηματάς ήταν τα σημαντικά προχωρήματα του ΛΟΑΤΚΙ+ κινήματος των τελευταίων 2-3 ετών. "Η κυβέρνηση θα ήθελε το pride αποσυνδεδεμένο από τις μάχες", τόνισε, αλλά σημείωσε ότι οι μάχες ανθίζουν. "Είναι δυο αλληλένδετα πράγματα η άνθιση των εργατικών αγώνων και τα προχωρήματα του ΛΟΑΤΚΙ+ κινήματος. Οργανωμένα συνδικάτα πήραν θέση στη δίκη για τον Ζακ και φέτος η

ΟΕΝΓΕ, που ήταν το πρώτο από αυτά, θα έχει για πρώτη φορά συμμετοχή στο Pride".

Έδωσε κι άλλα παραδείγματα, όπως την τοποθέτηση στήριξης της ΟΛΜΕ στην τρανς μαθήτρια στο Ίλιον. Τόνισε ότι ζούμε σε ένα σύστημα που δικαιολογεί τη διάλυση των κοινωνικών δομών με τον ισχυρισμό ότι κάποια πράγματα όπως η φυλομετάβαση είναι "πολυτέλειες". Τέλος, έδειξε ότι η μάχη αυτή είναι κοινή: "Στην COSCO και την efood δίνονται μάχες για συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Τα τρανς άτομα είδαν σε μεγαλύτερα ποσοστά να μετατρέπονται οι συμβάσεις τους σε ελαστικές με τη δικαιολογία της πανδημίας. Με την τρανσφοβία θέλουν να χτυπήσουν την ενότητα σε αυτή τη μάχη".

Μετά τις εισηγήσεις, ακολούθησε συζήτηση με προσωπικές και συλλογικές εμπειρίες που αναδεικνύουν ότι κέντρο της μάχης για τις ΛΟΑΤΚΙ+ ζωές είναι η οργανωμένη εργατική τάξη και οι μάχες της. Τον λόγο πήρε πρώτο το **Ντάνι Β.**, το οποίο τόνισε ότι κάθε άτομο έχει τη δική του έκφραση φύλου, η οποία δεν ανήκει απαραίτητα στο δίπολο "άντρας - γυναίκα". "Η παραγωγική οικογένεια είναι ο σκοπός αυτού του διπόλου. Να παράγουμε παιδιά - μελλοντικούς εργάτες μόνο για το κέρδος. Και φυσικά συμφέρει τα αφεντικά να μην πληρώνουν το τρανς άτομο, το μη δυαδικό ή τη γυναίκα. Βγάζουν μεγάλο κέρδος από τη δική μας καταπίεση, όπως και από την καταπίεση των προσφύγων. Να ανοίξει η συζήτηση στα σχολεία για την ομοφοβία και τον σεξισμό. Αν δεν το αλλάξουμε εμείς ποιος θα τα αλλάξει, η κυβέρνηση;"

Η **Άρια Σ.** που μίλησε αμέσως μετά, τόνισε ανάμεσα σε άλλα ότι χορηγοί όπως τα Goody's πουλάνε αποδοχή, ενώ έχουν καταγγεληθεί διακρίσεις και ομοφοβικές συμπεριφορές σε βάρος των εργαζόμενων. Μίλησε επίσης για τα τρανς αιτήματα: "Τα τρανς άτομα πρέ-

πει στο σχολείο να είναι με το κανονικό τους όνομα. Η φυλομετάβαση στο ΕΣΥ θα σώσει ζωές γιατί η δυσφορία φύλου μπορεί να σκοτώσει. Η γραφειοκρατία των εγγράφων σημαίνει ότι πρέπει να πληρώσουμε για να υπάρξουμε. Για τα χαρτιά παλεύουμε μαζί με μετανάστες/τριες/τά. Είναι μαζί μας σήμερα το σωματείο εργαζόμενων στον Άγιο Σάββα που είναι τεράστια νίκη για εμάς. Θέλουμε και άλλα σωματεία από την Υγεία και την Παιδεία. Θέλουμε το σωματείο της COSCO. Το ίδιο σύστημα μας καταπιέζει!"

"Μάχες για ένα άλλο σύστημα"

Στη συνέχεια η **Εύα Ν.** μίλησε για τον ρόλο της νεολαίας σε αυτές τις μάχες. Τόνισε ότι δεν είναι τυχαία η επιλογή να μπει αστυνομία στα πανεπιστήμια, καθώς εκεί εξελίσσεται μια μεγάλη μάχη των ιδεών γύρω από όλα τα ζητήματα. Αφού θύμισε ότι οι φοιτητικοί σύλλογοι πήραν θέση στη δίκη για τον Ζακ και συμμετείχαν στις κινητοποιήσεις, σημείωσε: "Τα ζητήματα που συζητάμε σήμερα εδώ, της καταπίεσης, του σεξισμού, του ρατσισμού, τα ανοίξαμε μαζί με τους καθηγητές μας όταν κάναμε τα αντιμαθήματα, παίρνοντας τις σχολές στα χέρια μας. Αυτό σημαίνει ότι οι μάχες για τις ζωές μας είναι μάχες για ένα άλλο σύστημα".

Η **Σταυρούλα Πανίδου**, εκπαιδευτικός, ξεκίνησε την παρέμβασή της λέγοντας ότι δε χωράει στο ΛΟΑΤΚΙ+ κίνημα καμία συμμαχία και καμία αυταπάτη με τους "πάνω". Ως παράδειγμα έφερε τις αυταπάτες για την Ευρώπη που θα "σώσει" τις καταπιεσμένες γυναίκες του Αφγανιστάν και το σύνδεσε με τη ΛΟΑΤΚΙ+ απελευθέρωση. "Η Ευρώπη όχι μόνο δεν είναι το 'φως' στα σεξουαλικά δικαιώματα, το αντίθετο. Εδώ καθορίστηκε νομικά η 'κανονικότητα' τον προηγούμενο αιώνα. Εδώ που ο καπιταλισμός είχε μεγαλύτερη δύναμη, στην Ευρώπη και στις ΗΠΑ, εδώ διαμορφώθηκαν οι

νόμοι και το τιμωρητικό πλαίσιο. Κι εδώ βέβαια δόθηκαν οι μεγαλύτεροι αγώνες στο τέλος της δεκαετίας του '70". Τόνισε επίσης ότι τόσο η παιδοθεσία για ΛΟΑΤΚΙ+ ζευγάρια, όσο και η φυλομετάβαση είναι δυο μάχες που δεν μπορούν να δοθούν μόνες τους, αφού χρειάζεται να σπάσουμε την εμπορευματοποίηση της αναπαραγωγής και την υποβάθμιση του ΕΣΥ.

Ο Κώστας Καταραχιάς, γιατρός στο Έλενα και μέλος του ΔΣ Σωματείου Εργαζομένων, συνέχισε αυτή την εικόνα λέγοντας: "Υπάρχει μια δομή στο ΕΣΥ, το ιατρείο φύλου, που τη διαθέτει μόνο το Έλενα. Πρέπει να περιφρουρήσουμε και αναπτύξουμε αυτή τη δομή, αυτό σημαίνει δωρεάν και ασφαλής φυλομετάβαση. Επίσης είναι μια μάχη να σταματήσει η ιατρικοποιημένη αντιμετώπιση των ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων και θα τη δώσουμε στους χώρους μας. ΛΟΑΤΚΙ+ και μη, μαζί απεργούμε και παλεύουμε ενάντια στις συνθήκες που δημιουργεί η ΝΔ. Κι έτσι σπάει η ομοφοβία. Δεν παλεύουμε ο καθένας στο κουτάκι του. Είμαστε εδώ για να μπολιάσουμε το Pride με αυτή την προοπτική. Γι' αυτό σας καλούμε και στην απεργία που κάνουν οι υγειονομικοί στις 22 Ιούνη".

Τέλος ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ και δημοτικός σύμβουλος Αθήνας, τόνισε ότι η τάξη μας και η τάξη των χορηγών είναι αντίπαλες, υπογραμμίζοντας κι αυτός ότι δε χωράει καμία συμμαχία. Έδωσε τη μεγάλη εικόνα, ότι στην κρίση του πολέμου, της πανδημίας και της περιβαλλοντικής καταστροφής παίζονται οι ζωές όλης της ανθρωπότητας, άρα χρειαζόμαστε μια συνολική εναλλακτική και για τα ΛΟΑΤΚΙ+ ζητήματα και για όλα. Θυμίζοντας ότι ο Μαρξ έχει πει "η απελευθέρωση της εργατικής τάξης είναι έργο της ίδιας", κάλεσε όλες και όλους στο Φεστιβάλ Μαρξισμός 2022, στο οποίο θα υπάρχει θεματική "Καταπίεση και απελευθέρωση".

Το φετινό Pride της Αθήνας ήταν το μαζικότερο που έχει γίνει ποτέ, καθώς και μια από τις μεγαλύτερες πορείες των τελευταίων ετών. Πάνω από 100 χιλιάδες διαδήλωναν για περίπου δύο ώρες σε μια κατάμεστη πολύχρωμη πορεία που πλημμύρισε την Πανεπιστημίου και τη Σταδίου - όταν έφτανε στην πλατεία Κλαυθμώνος ακόμα ξεκινούσαν μπλοκ από το Σύνταγμα. Ήταν όλες και όλοι εκεί. Νέοι/ες και μεγαλύτεροι/ες σε ηλικία, γονείς με μικρά παιδιά, συλλογικότητες της ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητας, εργατικά σωματεία και οργανώσεις.

Πολύ σημαντική ήταν η απόφαση της ΟΕΝΓΕ να συμμετέχει με πανό στο φετινό Pride στηρίζοντας τα αιτήματα του ΛΟΑΤΚΙ κινήματος και διεκδικώντας τη δικαίωση του Ζακ με την καταδίκη όλων των δολοφόνων του. Πίσω από το πανό της ΟΕΝΓΕ, ακολουθούσε το πανό του σωματείου εργαζομένων του νοσοκομείου Αγ. Σάββας, η Πρωτοβουλία «Στη φυλακή οι δολοφόνοι της Zackie-Oh» και η Εργατική Αλληλεγγυή με πανό «Όχι στο σεξισμό - Όχι στην ισλαμοφοβία».

Συνθήματα όπως «η Δικαιοσύνη τους είναι ταξική, η Zackie ζει, τσακίστε τους ναζί», «η απελευθέρωση δεν θα ρθει με τους νόμους - γκέι, τρανς, λεσβίες, βγαίνουμε στους δρόμους», «η απελευθέρωση είναι αγώνας όλων των εργατών», «22 Ιούνη με τα νοσοκομεία, όλοι μαζί στην απεργία» έδιναν τον τόνο.

Με πανό συμμετείχαν επίσης η Β' ΕΛΜΕ Πειραιά και ΣΕΠΕ Κορυδαλλού-Αγ. Βαρβάρας, η Εναλλακτική Πρωτοβουλία Δικηγόρων που φώναζε μεταξύ άλλων το σύνθημα «ο Ζακ και ο Σαμπάνης να δικαιωθούν, οι ΔΙΑΣ και οι ΔΕΛΤΑ να διαλυθούν», η Διεθνής Αμνηστία, το Δίκτυο Δράσης Κοινωνικών Λειτουργών, η Color Youth, ο Σύλλογος Οροθετικών Ελλάδας «Θετική Φωνή», το Σωματείο Υποστήριξης Διεμφυλικών, οι Proud Seniors, το Δίκτυο Ενδυνάμωσης Σεξεργαζόμενων, μπλοκ προσφύγων, η νεολαία ΣΥΡΙΖΑ και τα ΣΥΝΕΚ. Ο ΣΥΡΙΖΑ έφερε πρόταση νόμου για την εξίσωση του γάμου για τα ΛΟΑΤΚΙ+ ζευγάρια. Προφανώς προεκλογική κίνηση, αλλά δείχνει προς τα πού φυσάει ο άνεμος.

Η εικόνα αυτή, η μαζικότητα της κινητοποίησης, καθώς και οι συζητήσεις που ξεδιπλώθηκαν στη διάρκεια της ημέρας αλλά και τα ζητήματα που άνοιγαν από τις ΛΟΑΤΚΙ+ οργανώσεις, είτε με τα περίπτερα και τα υλικά τους, είτε με τους χαιρετισμούς και τα πανό τους, δείχνουν έναν κόσμο που θέλει να παλέψει για τις διεκδικήσεις του. Κι αυτό είναι ένας επιδραστικός παράγοντας. Η διοργανώτρια Athens Pride αναγκάστηκε λόγω της μεγάλης μάχης που δόθηκε για τη δικαίωση του Ζακ, αλλά και λόγω της μεγάλης συμμετοχής του κόσμου στο περσινό Pride που είχε μόνο διαδήλωση, να πάρει θέση απέναντι στη συμμετοχή αστυνομικών με τις στολές τους και να δώσει έναν τόνο διεκδίκησης στο προπαγανδιστικό βίντεο της καμπάνιας για το φετινό Pride.

Όμως αυτή τη δυναμική η Athens Pride την

18/6, Πλημμύρισε όλο το κέντρο στο Pride της Αθήνας. Φωτό: Μάνος Νικολάου (πάνω), Αφροδίτη Φράγκου (κάτω)

Πανεπιστημίου

Σύγκρουση με την καταπίεση σύγκρουση με τη ΝΔ

Σταδίου

καταπατάει. Δίνοντας την ευκαιρία στον Γεραπετρίτη και τον Μπακογιάννη να παριστάνουν τους υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η διοργανώτρια ομάδα εμποδίζει την κινητοποίηση αυτή από το να αποκτήσει την αιχμή που θα ανοίξει τον δρόμο για να κερδηθούν πραγματικά τα αιτήματα του ΛΟΑΤΚΙ+ κινήματος.

Και πρόκειται για αιτήματα που, όπως έδειξε η εκδήλωση της Πρωτοβουλίας, θα καθορίσουν ότι οι ΛΟΑΤΚΙ+ ζωές μετράνε - δεν περιορίζονται στα θεσμικά αιτήματα του γάμου, ούτε αρκούνται στην ορατότητα. Η προσπά-

θεια της Πρωτοβουλίας, της ΚΕΕΡΦΑ και του ΣΕΚ που συμμετείχαν σε όλη τη διάρκεια του φεστιβάλ και φυσικά στην πορεία ήταν να παρέμβουν σε αυτή τη μαζική κινητοποίηση και να κερδίσουν κόσμο στην κατεύθυνση της σύγκρουσης με την κυβέρνηση και το σύστημα που παράγει τις διακρίσεις που απειλούν τις ΛΟΑΤΚΙ+ ζωές.

“Συμμετέχω στο pride γιατί θέλω ίσα δικαιώματα και να είμαστε όλες και όλα ελεύθερα να κάνουμε coming out και να πούμε ποια είμαστε και πώς βιώνουμε την πραγματικότητά μας”, τόνισε η Α. στην Εργατική Αλληλεγγυή.

“Θέλω να αποδοθεί δικαιοσύνη για τον Ζακ. Επίσης πρέπει να οργανωθούν περισσότερο οι δομές υποστήριξης. Το site που έχει φτιάξει η κυβέρνηση για καταγγελίες σεξιστικής βίας δεν βοηθάει πραγματικά, χρειάζονται χρήματα για να συνεχίσουμε και δεν έχουν όλα τα θύματα”.

Η Χρυσάνθη επίσης σημείωσε: “Το pride δεν θα έπρεπε να θεωρείται μια μέρα γιορτής, ούτε να είναι μία μόνο μέρα η σημερινή. Θα πρέπει όλο τον χρόνο κάθε σεξουαλικότητα να θεωρείται φυσιολογική. Κανένα ανθρώπινο δικαίωμα να αφαιρείται από ένα άτομο που κάνει κάτι διαφορετικό. Αφαιρούνται ζωές και δημιουργούνται προβλήματα λόγω αυτής της διαφορετικότητας. Κανένας δεν έχει το δικαίωμα να ασκήσει βία”.

Το ζήτημα της ομοφοβικής βίας έθιξε και η Άννα, μιλώντας στην ΕΑ: “Είμαι σήμερα εδώ για να μπορούμε να κυκλοφορούμε ελεύθερα. Για να μπορώ να ντυθώ, να βαφτώ και να έχω τα μαλλιά μου όπως θέλω χωρίς να φοβάμαι ότι θα με κοιτάζουν περίεργα, χωρίς να φοβάμαι για τη σωματική μου ακεραιότητα. Μόλις οργανώθηκαν στο Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα γιατί πιστεύω ότι αυτό θα αλλάξει μόνο αν αλλάξει ριζικά η κοινωνία”.

Ο Καρλ, πρόσφυγας, είπε στην ΕΑ: “Είμαστε σήμερα εδώ για το Pride για να μπορούν όλα τα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα να εκφραστούν όπως θέλουν. Κουραστήκαμε να κρυβόμαστε. Πρέπει να δείξουμε τι είμαστε και να κερδίσουμε την αποδοχή. Η αγάπη δεν έχει όρια. Τα δικαιώματα των προσφύγων εδώ στην Ελλάδα είναι μεγάλο ζήτημα. Έχουμε φύγει από τις χώρες μας για να βρούμε ασφάλεια εδώ, αλλά πολλές φορές η κυβέρνηση δεν μας προσφέρει αυτή την ασφάλεια. Μας έχει εγκαταλείψει. Χρειαζόμαστε να εφαρμοστεί το δίκαιο. Τα χαρτιά είναι το πιο σημαντικό πράγμα για εμάς και ζητάμε οι νόμοι που διέπουν την προστασία των ευάλωτων να γίνουνται σεβαστοί. Κάποιοι/ες φεύγουν ακριβώς επειδή είναι ΛΟΑΤΚΙ+, εγώ δεν μπορούσα να μείνω στη χώρα μου, θα με σκότωναν”.

“Παλιότερα θεωρούσα ότι το Pride ήταν μια αρνητική πρόκληση και με απέτρεπα από το να κατέβω. Δεν είναι όμως”, τόνισε η Γεωργία. “Είναι μια πρόκληση θετική επειδή υπάρχει ρατσισμός και αυτή η κινητοποίηση είναι εναντίον του ρατσισμού. Από τη μία σου λένε ‘προκαλείς’ που κατεβαίνεις στο Pride, από την άλλη πρέπει να δώ-

σεις παρουσία σε μια αλήθεια που βάλλεται, να δηλώσεις ‘είμαι κι εγώ εδώ’! Στην πορεία βλέπεις και άλλο κόσμο που το υπερασπίζεται αυτό και παίρνεις θάρρος. Το πήρα απόφαση να κατέβω πρώτη φορά φέτος γιατί έχω κάνει coming out και βρίσκομαι σε μετάβαση εδώ και ένα χρόνο. Ήρθα σε επαφή με τους Proud Seniors και βρήκα μια ζεστασιά και αλληλεγγυή που δεν το πίστευα, μια αποδοχή που σου γεμίζει την καρδιά. Το έκρυβα 40 χρόνια και δεν κέρδισα τίποτα. Μπορείς να κρυφτείς από τους άλλους αλλά όχι από τον εαυτό σου”.

Αφροδίτη Φράγκου

ΒΡΕΤΑΝΙΑ Ξεκίνησε η απεργία στα τρένα

Οι δεξιάς λαϊκίστικες εφημερίδες της Βρετανίας κυκλοφορούν την τελευταία βδομάδα με πρωτοσέλιδα που λένε πως τα συνδικάτα θα επιστρέψουν τη χώρα στη δεκαετία του '70, εξαπολύοντας ένα κύμα ατελείωτων απεργιών που θα παραλύσουν τα πάντα. Οι σοβαροί Φαϊνάνσιαλ Τάιμς αφιερώνουν άρθρα με το ερώτημα αν έρχεται ένα καυτό καλοκαίρι με απεργίες και τι μπορεί να κάνει η κυβέρνηση για να το σταματήσει. Αυτό που τρόμαξε τόσο πολύ την κυβέρνηση και τα αφεντικά είναι ότι μια σειρά συνδικάτα παίρνουν αποφάσεις για απεργίες και κινητοποιήσεις ώστε να αντιμετωπιστεί ο πληθωρισμός που ροκανίζει τους πραγματικούς μισθούς όλης της εργατικής τάξης.

Την Τρίτη 21 Ιούνη ήταν η πρώτη μέρα της απεργίας 40 χιλιάδων εργαζόμενων στα τρένα, οι οποίοι έχουν ήδη αποφασίσει άλλες δυο μέρες απεργίας στις 23 και τις 25 του μήνα. Την πρώτη μέρα του αγώνα τους, βγήκαν μαζί σε απεργία και 11 χιλιάδες εργαζόμενοι και εργαζόμενες στο μετρό του Λονδίνου που παλεύουν ενάντια στην περικοπή 600 θέσεων εργασίας.

Η κυβέρνηση ψάχνει τρόπο να βάλει φρένο στους αγώνες. Κάνουν λόγο ακόμη και για σχέδια οργανωμένης απεργοσπασίας μεταφέροντας προσωπικό από άλλους τομείς, ή και για διπλασιασμό του μεροκάματου σε όσους δουλεύουν σε μέρα απεργίας. Χωρίς να λείπουν οι κλασικές επιθέσεις για “προνομιούχα” συνδικάτα. Η επίθεση στο RMT (το συνδικάτο που καλεί την απεργία στα τρένα) έχει να κάνει με αυτό που προειδοποιούν οι Φαϊνάνσιαλ Τάιμς: “Αν το **RMT** κερδίσει τη μισθολογική αύξηση του 7,1% που ζητάει, ή κάτι παρόμοιο, θα είναι πολύ δυσκολότερο για τη βρετανική κυβέρνηση να υπερασπίσει την πολιτική μισθολογικής λιτότητας στον ιδιωτικό τομέα, και ακόμη περισσότερο στο δημόσιο, όπου βρίσκονται σε εξέλιξη διαπραγματεύσεις για τους μισθούς στην υγεία, την εκπαίδευση και τις υπηρεσίες”. Αναφέρουν επίσης πως μέσα στην κυβέρνηση υπάρχουν φόβοι για “ένα ανεξέλεγκτο απεργιακό κύμα” και πως ένας υπουργός είπε πως “έχουμε μπροστά μας το ρίσκο για μια ντε φάκτο γενική απεργία”.

Τα πιο μαχητικά συνδικάτα ήδη προετοιμάζονται οργανώνοντας ενδεικτικές ψηφοφορίες στα μέλη τους για να βγουν σε απεργία για αυξήσεις και

21/6, Απεργία στα Τρένα. Φωτό: ChesterfieldTUC

παντού τα σημάδια είναι ότι η πλειοψηφία απαιτεί αντεπίθεση. Το Σάββατο 18 Ιούνη, η συνομοσπονδία των συνδικάτων **TUC**, κάτω από αυτή την πίεση οργάνωσε μια διαδήλωση που αν και δεν ήταν απεργιακή, συγκέντρωσε πάνω από 50 χιλιάδες εργαζόμενους και εργαζόμενες και έγινε σημείο συσπείρωσης για όλο τον κόσμο που ζητάει και οργανώνει την κλιμάκωση.

Μαζικά μπλοκ

Όπως αναφέρει ο **Socialist Worker**, η αδελφή μας εφημερίδα στο Λονδίνο, ήταν η πρώτη φορά από το 2018 που τα συνδικάτα κατάφεραν να κινητοποιήσουν μαζικά μπλοκ από όλους τους χώρους. Η στήριξη στην απεργία στα τρένα ήταν το πρώτο πράγμα που δήλωναν όσοι πήραν μέρος στην πορεία, και πολλοί ήταν αυτοί που καλούσαν τα δικά τους συνδικάτα να ακολουθήσουν το παράδειγμα του RMT. Εκεί ήταν και τα μπλοκ του συνδικάτου **CWU**, που καλύπτει τον κόσμο που δουλεύει στην British Telecom και άλλες εταιρείες τηλεπικοινωνιών αλλά και στα Ταχυδρομεία. Και εκεί βρίσκονται σε εξέλιξη μάχες για αυξήσεις, ενώ προχωράνε

και ψηφοφορίες για απεργίες. Η **Τζέμα**, συνδικαλίστρια του **CWU** από την Ουαλία ήταν στην πορεία και λέει: “το κόστος ζωής γίνεται δυσβάσταχτο για τους συναδέλφους. Μέχρι στιγμής, με όποιον έχω μιλήσει, έχει ψηφίσει υπέρ της απεργίας”. Η **Μαρία**, εργαζόμενη σε ταχυδρομείο λέει: “Νομίζω ότι θα έχουν 99% υπέρ της απεργίας, όταν θα κατέβει η πρόταση του συνδικάτου, ακόμη και 100%”.

Ο πληθωρισμός τρέχει πλέον επίσημα με πάνω από 11%. Η απαίτηση για 7% αυξήσεις στα τρένα για παράδειγμα βασίστηκε στα στοιχεία του Δεκεμβρη. Κάθε συλλογική σύμβαση που δεν φτάνει το επίπεδο του πληθωρισμού είναι στην πραγματικότητα μείωση μισθού. Η κυβέρνηση βρίσκεται σε κρίση όπως καταγράφηκε εξάλλου και πριν από δυο βδομάδες, όταν η πρόταση για απόσυρση εμπιστοσύνης στο πρόσωπο του πρωθυπουργού Τζόνσον στηρίχθηκε από το 40% των ίδιων των βουλευτών της Δεξιάς. Η εργατική απάντηση απέναντι στην κρίση της οικονομίας και των Συντηρητικών μπορεί να έρθει μέσα από τη γενίκευση των απεργιών.

Νίκος Λούντος

Ν. ΚΟΡΕΑ Παρέλυσε από την απεργία

Μια βδομάδα απεργίας των εργαζόμενων στα φορτηγά παρέλυσε ολόκληρη τη Νότια Κορέα. Πάνω από ένα δισεκατομμύριο ευρώ υπολογίζουν τα αφεντικά ότι χάθηκαν από το μπλοκάρισμα σε όλα τα λιμάνια και τις εθνικές οδούς της χώρας. Οι φορτηγατζήδες παλεύουν ενάντια στις επιπτώσεις του πληθωρισμού και ιδιαίτερα της τιμής των καυσίμων πάνω στις ζωές τους.

Είναι η πρώτη φορά που η Νότια Κορέα βιώνει πληθωρισμό πάνω από 6% από την εποχή της Ασιατικής κρίσης το 1997. Οι απεργοί επέστρεψαν στη δουλειά τη Δευτέρα 13 Ιούνη, μετά από 7 μέρες, μόνο όταν η κυβέρνηση αποδέχθηκε ένα μισθολογικό σύστημα που δεν θα αφήνει κανέναν κάτω από τον κατώτατο μισθό, δίνοντας επιδοτήσεις για να καλυφθεί ένα μέρος του κόστους.

Ήταν τέτοια η δύναμη της απεργίας που αν και έχουν περάσει μέρες, δεν έχουν ξεμπλοκάρει τελείως τα λιμάνια από τα συσσωρευμένα κοντέινερ. Τεράστιο ρόλο έπαιξε και η συμπαράσταση, με την οποία έσπασε κάθε προσπάθεια να χρησιμοποιηθούν τα τρένα ή άλλα μέσα για να μεταφερθούν τα μπλοκαρισμένα εμπορεύματα. Εξελίχθηκαν μάχες με την αστυνομία σε σημεία που επιχειρήθηκε απεργοσπασία, έξω από πετροχημικά εργοστάσια και αυτοκινητοβιομηχανίες με σχεδόν 80 συλλήψεις.

Σύμφωνα με την εφημερίδα “Εργατική Αλληλεγγύη” στη Σεούλ: “Υπάρχουν και άλλοι τομείς που θέλουν να ακολουθήσουν το παράδειγμα για να παλέψουν ενάντια στην ακρίβεια. Οι οικοδόμοι έχουν εξαγγείλει απεργία, απαιτώντας αυξήσεις στην επιδότηση μετακίνησης. Ενώ και οι κούριερ έκαναν προειδοποιητική απεργία στις 18 Ιούνη”.

ΚΟΛΟΜΒΙΑ Το «αδύνατο» έγινε δυνατό

Το “αδύνατο” έγινε δυνατό τελικά στην Κολομβία την περασμένη Κυριακή. Ο Γουστάβο Πέτρο είναι ο πρώτος πρόεδρος της χώρας που εκλέγεται με την Αριστερά. Η Φράνσια Μάρκες είναι η πρώτη αфро-κολομβιανή που εκλέγεται αντιπρόεδρος. Η Κολομβία ήταν για δεκαετίες το κέντρο του πιο σκληρού ελέγχου του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού στη Νότια Αμερική, σε πολιτικό και στρατιωτικό επίπεδο. Είναι η χώρα με τους περισσότερους δολοφονημένους αγωνιστές και συνδικαλιστές από το κράτος και το παρακράτος.

Οι περισσότεροι είχαν ξεγράψει την πιθανότητα ότι ο υποψήφιος της Αριστεράς θα μπορούσε να κερδίσει. Ακόμη και όταν στον πρώτο γύρο, στις 29 Μάη, ο Πέτρο βγήκε πρώτος με πάνω από 40%, οι προβλέψεις συνέχιζαν να λένε πως στο δεύτερο γύρο θα χάσει από τον δεξιό **Ερνάντες**, γιατί όλη η Δεξιά θα συσπειρωνόταν γύρω από τον δεύτερο. Τελικά όμως ο Πέτρο πήρε 50,5% και η Δεξιά έμεινε στο 47,3%. Ο κόσμος στις πιο φτωχές περιοχές της χώρας πήγε να ψηφίσει ακόμη και αν έπεφταν καταρακτώδεις βροχές στα περισσότερα σημεία ή αν χρειαζόταν να περπατήσει χιλιόμετρα για να φτάσει στα εκλογικά κέντρα. Το μεγαλύτερο άλμα η υποψηφιότητα των Πέτρο-Μάρκες το έκανε στις μεγάλες πόλεις και στις περιοχές με μεγάλο αфро-κολομβιανό πληθυσμό. Στην περιφέρεια της πρωτεύουσας, Μπογκοτά, πήραν πάνω από 58%. Στο Τσοκό, μεγάλο αфро-κολομβιανό κέντρο, πήραν σχεδόν 82%.

Η νίκη του Πέτρο έχει στη βάση της ότι εμφανίστηκε ως πολιτικός εκφραστής του τεράστιου κινήματος του 2021, το οποίο ξεκίνησε με απεργίες και έφτασε να πάρει χαρακτήρα εξέγερσης. Η Δεξιά έκανε συμφωνία ειρήνευσης με το αντάρτικο το 2016 και αντί να την εκμεταλλευτεί για περισσότερη πολιτική σταθερότητα, είδε τον κόσμο να βγαίνει στο δρόμο και να ζητάει όσα για χρόνια δεν μπορούσε να ζητήσει γιατί είχε απέναντι την απειλή της παραστρατιωτικής βίας.

Η γενική απεργία στη Μπογκοτά και στην τρίτη μεγαλύτερη πόλη της χώρας το Κάλι έδειξαν ότι η κυβέρνηση δεν είχε πλέον έτοιμα εργαλεία για να σταματήσει έναν ξεσηκωμό. Ξέσπασε κρίση στο εσωτερικό τους, και έτσι έφτασε ο επίσης υποψήφιος της Δεξιάς, σε κόντρα με όλες τις προβλέψεις, να μην περάσει καν στο δεύτερο γύρο, αφήνοντας χώρο για τον υποτιθέμενο “ανεξάρτητο” μεγαλοεπιχειρηματία Ερνάντες. Ο Πέτρο προσπάθησε να μετριάσει τη ριζοσπαστικότητα του προγράμματός του για να μην τρομάξει τους καπιταλιστές και το κράτος.

Αυτό που τρέμουν όμως τώρα και οι καπιταλιστές της Κολομβίας αλλά και στην Ουάσιγκτον, είναι αν ο κόσμος που από την Κυριακή πανηγυρίζει για την ιστορική αλλαγή, θα αρπάξει την ευκαιρία για να απαιτήσει πίσω όλο τον κλεμμένο πλούτο, την ποδοπατημένη δημοκρατία και τις χιλιάδες χαμένες ζωές.

“Και τώρα πώς κυβερνάται η χώρα;”, “Η Γαλλία δεν θα είναι εύκολο να κυβερνηθεί”, “Η Γαλλία απειλείται από κυβερνητική παραλυσία!”. Αυτοί είναι μονάχα μερικοί από τους τίτλους των πρωτοσέλιδων του αστικού τύπου που κυκλοφορούσαν την επομένη του δεύτερου γύρου των βουλευτικών εκλογών της 19ης Ιούνη στη Γαλλία, στις οποίες η συμμετοχή ξεπέρασε οριακά το 46%. Πρωτοσέλιδα και μακροσκελείς αναλύσεις που επιβεβαιώνουν με τρόπο τις προβλέψεις για μια επερχόμενη περίοδο πολιτικής αστάθειας και πόλωσης με διεθνείς συνέπειες.

Πριν από πέντε χρόνια, το κοινοβουλευτικό μπλοκ του νεοφιλελεύθερου προέδρου **Μακρόν**, μαζί με τους συμμάχους του, ξεπερνούσε τις 350 έδρες. Την περασμένη Κυριακή δέχθηκε ένα βαρύ αν και αναμενόμενο πλήγμα. Ο συνασπισμός του “Μαζί” κέρδισε μόλις 245 έδρες, Σαράντα τέσσερις λιγότερες απ’ όσες χρειαζόταν για να κυβερνήσει με απόλυτη αυτοδυναμία και 104 λιγότερες απ’ ότι το 2017. Έχασε δηλαδή το ένα τρίτο της κοινοβουλευτικής του δύναμης.

Η ήττα του όμως δεν είναι μόνο αριθμητική. Μερικά από τα πιο μεγάλα ονόματα, όπως ο πρώην υπουργός Εσωτερικών **Κριστόφ Καστανέ**, ο χασάπης των Κίτρινων Γιλέκων, ο ακραία ισλαμοφοβικός πρώην υπουργός Παιδείας **Ζαν Μισέλ Μπλανκέ**, η πρώην υπουργός Υγείας **Μπριζίτ Μπουργκινιόν**, η πρώην υπουργός Περιβάλλοντος **Αμελί ντε Μονσαλέν** και η υφυπουργός Εξωτερικών **Ζουστίν Μπενέν** μένουν εκτός κοινοβουλίου. Πρόκειται για μια ξεκάθαρη καταδίκη των κυβερνητικών πολιτικών των αντεργατικών επιθέσεων και της καταστολής, που έχουν χαρίσει στον Μακρόν το παρατσούκλι του “προέδρου των πλουσίων”.

Την εκλογική αποτυχία του Μακρόν που οδηγεί στην αστάθεια, έρχεται όμως να συμπληρώσει η σημαντική άνοδος της Νέας Λαϊκής Οικολογικής και Κοινωνικής Ένωσης του **Ζαν Λικ Μελανσόν** που πήρε 131 έδρες -από 64 το 2017. Δεκάδες χιλιάδες αγωνιστές που τα προηγούμενα

ΓΑΛΛΙΑ Η πολιτική κρίση ξεσπάει

Τώρα με τις εκλογές φάνηκε πόσο οι εργατικές αντιστάσεις αποσταθεροποίησαν τον Μακρόν και ανέβασαν την Αριστερά. Η φωτο από κινηματοποίηση των Κίτρινων Γιλέκων. Photopar/Quest France/MAPP

μενα πέντε χρόνια πήραν μέρος στα Κίτρινα Γιλέκα, στις απεργίες ενάντια στη μεταρρύθμιση του συναξιοδοτικού, στις αντιρατσιστικές διαδηλώσεις και καμπάνιες, αλλά και σε κάθε μικρή και μεγαλύτερη μάχη του κινήματος, άδραξαν την ευκαιρία για να εκφράσουν την οργή τους για τον Μακρόν ψηφίζοντας στα αριστερά.

«Δύο άκρα»

Ο αστικός Τύπος στην Γαλλία και την Ελλάδα άδραξε κι αυτός την ευκαιρία να υπερθεματίσει το γεγονός ότι η Αριστερά δεν σημείωσε την επιτυχία που υποσχόταν ο Μελανσόν ο οποίος διεκδικούσε να γίνει πρωθυπουργός, καθώς και την “μεγάλη επιτυχία” της ακροδεξιάς, αναπαράγοντας για μια ακόμη φορά με αυτό τον τρόπο τη θεωρία των δύο άκρων.

Είναι αλήθεια πως οι 131 έδρες - 155 μαζί με τις λοιπές αριστερές δυνάμεις ή τους ανεξάρτητους αριστερούς- δεν ανέδειξαν τον Μελανσόν πρωθυπουργό και τον αφήνουν εκτός κοινοβουλίου, μιας και ο ίδιος

δεν ήταν υποψήφιος βουλευτής. Όμως η στρέβλωση που δημιουργεί το γαλλικό εκλογικό σύστημα, που είναι πλειοψηφικό και στο οποίο οι μικρές επαρχίες αντιπροσωπεύονται δυσανάλογα με τον πληθυσμό τους δεν μπορεί να κρύψει την πραγματική άνοδο της ΝΛΟΚΕ. Είναι χαρακτηριστικό πως, ο Μακρόν με 38% παίρνει 245 βουλευτές, αλλά ο Μελανσόν με 32% παίρνει μόνο 131! Η ΝΛΟΚΕ και οι διάφοροι αριστεροί πήραν εφτά εκατομμύρια ψήφους, αλλά εκλέγουν μόνο 155 βουλευτές, ενώ φασίστες και Ρεπουμπλικάνοι μαζί, με πέντε εκατομμύρια ψήφους εκλέγουν 165.

Χωρίς την απόλυτη πλειοψηφία στο κοινοβούλιο και με την Αριστερά στην αντιπολίτευση, ο Μακρόν θα βασιστεί στους συμμάχους του στα δεξιά του: στους Ρεπουμπλικάνους -που πήραν 64 έδρες και παζαρεύουν σκληρά για ανταλλάγματα. Ο Μακρόν υπολογίζει και τους φασίστες, δίνοντας έτσι στους τελευταίους ακόμα μεγαλύτερη νομιμοποίηση

και δύναμη. Ήδη άλλωστε, στο μεσοδιάστημα πρώτου και δεύτερου γύρου των βουλευτικών, αρνήθηκε να καλέσει σε ψήφο στην Αριστερά εκεί που αυτή μονομαχούσε με τους φασίστες, παρότι τρεις μήνες πριν την καλούσε να τον στηρίξει για να τους “φράξει τον δρόμο”.

Επιτυχίες

Η δικαιολογημένη χαρά που προκαλούν εκλογικές επιτυχίες υποψηφίων της Αριστεράς, όπως αυτή της επί 22 μήνες απεργού ιβοριανής καθαρίστριας **Ρασέλ Κεκέ** ενάντια σε μια πρώην υπουργό και ολυμπιονίκη στον νομό Βαλ-ντε-Μαρν, του επικεφαλής του Κινήματος για την Αποαποικιοποίηση και την Κοινωνική Απελευθέρωση στη Γουιάνα, **Ζαν Βικτόρ Καστόρ**, αλλά και άλλες αντίστοιχες, δεν μπορούν να κρύψουν τη συνολική πολιτική κατεύθυνση του συνασπισμού του Μελανσόν. Ενός συνασπισμού που εμπεριέχει το **Σοσιαλιστικό Κόμμα** -από το οποίο ξεπήδησε κάποτε ο Μακρόν- και των διόλου

ριζοσπαστικών **Πρασίνων**. Για να συγκροτήσει άλλωστε αυτό το μπλοκ ο Μελανσόν εγκατέλειψε μεταξύ άλλων τις προγραμματικές θέσεις του κόμματός του, της **Ανυπόταχτης Γαλλίας**, για σύσταση επιτροπής για την αστυνομική βία, την απαγόρευση των απολύσεων στις μεγάλες επιχειρήσεις και την εθνικοποίηση των τραπεζών.

Ο Μακρόν μπορεί να είναι αποδυναμωμένος, αλλά είναι αποφασισμένος να προωθήσει τις νεοφιλελεύθερες μεταρρυθμίσεις του, με κύρια αυτή στο συνταξιοδοτικό από την οποία υποχώρησε το 2019 χάρη στο μαζικό απεργιακό κύμα που αντιμετώπισε. Απέναντι σε αυτές, το “φοβερό αγωνιστικό εργαλείο της ΝΛΟΚΕ” -όπως το αποκάλεσε ο Μελανσόν- είναι ανεπαρκές. Οι πικρές εμπειρίες του ΣΥΡΙΖΑ στην Ελλάδα και του Ποδέμος στην Ισπανία, θυμίζουν γλαφυρά τη σκληρή πραγματικότητα της αδυναμίας του κοινοβουλευτικού δρόμου. Όσα αναθέματα κι αν ρίξει ο Μελανσόν στον Τσίπρα κι όσες αποστάσεις κι αν πάρει από τον Ιγκλέσιας, ο δρόμος που προτείνει είναι ο ίδιος.

Για την εργατική τάξη η λύση βρίσκεται στους δρόμους και την απεργία. “Χρειάζεται να ξαναπιάσουμε το νήμα των Κίτρινων Γιλέκων, του απεργιακού κινήματος ενάντια στην επίθεση στο συνταξιοδοτικό”, τονίζει η **Σολέν**, αγωνίστρια από τη Μασσαλία. “Όχι μόνο για να αναδείξουμε την εναλλακτική των από κάτω αλλά και για να κερδίσουμε την τάξη μας στην προοπτική πως μόνο ενωμένη -ντόπια, μετανάστρια, χωρίς χαρτιά και ανεξάρτητα από το θρήσκευμά της- μπορεί να παλέψει για αυτήν.”

Αυτό σημαίνει πως μέσα στους εργατικούς αγώνες που θα παλέψουμε για να έχουμε το επόμενο διάστημα, θα χρειαστεί να αναδείξουμε την ανάγκη για αυτή την ενότητα. Και πως στο κέντρο του αντιφασιστικού και αντιρατσιστικού κινήματος που χρειάζεται να χτίσουμε και να δυναμώσουμε, θα πρέπει να βρίσκεται η οργανωμένη και πολύχρωμη εργατική τάξη. Αυτό είναι το δικό μας υπερόπλο”.

Δημήτρης Δασκαλάκης

Ο Εθνικός Συναγερμός, το κόμμα της φασίστριας Μαρίν Λεπέν, ξεπέρασε τα προγνωστικά για τις βουλευτικές εκλογές και κέρδισε 89 έδρες από 8 που είχε κερδίσει το 2017. Παρά τον δυσανάλογο αριθμό εδρών που κερδίζει σε σχέση με τον αριθμό των ψήφων που πήρε, η παρουσία του στη Βουλή είναι ένα ακόμα ηχηρό καμπανάκι για το αντιφασιστικό κίνημα.

Ο Εθνικός Συναγερμός κατάφερε να κατάρριψει το προηγούμενο ρεκόρ των 35 εδρών για τους φασίστες, που κρατούσε από το 1986 επί Ζαν Μαρί Λεπέν. Η ισχυρή αυτή κοινοβουλευτική του παρουσία -με την αντίστοιχη κρατική χρηματοδότηση που συνεπά-

“Να χτίσουμε αντιφασιστικό κίνημα”

γεται- και το δυναμικό των 80.000 μελών που ισχυρίζεται πως έχει, αποτελούν μια πραγματική απειλή για το εργατικό κίνημα, την Αριστερά, τους πρόσφυγες, τους μετανάστες και τη ΛΟΑΤΚΙ κοινότητα στη Γαλλία αλλά και διεθνώς.

Την ευθύνη για αυτή την άνοδο την έχουν πρώτα απ’ όλα οι πολιτικές του Μακρόν που από τη μία βάζουν στο χάρμα μεταξύ των πλουσίων και των φτωχών και από την άλλη δανείζονταν διαρκώς από -και με αυτό τον τρόπο επανατροφοδοτούσαν- την ισλαμοφο-

βική και ρατσιστική ρητορική και πρακτική των φασιστών. Έτσι φτάσαμε μέσα στην άνοιξη φασίστες να έχουν διαπράξει δύο δολοφονίες σε δρόμους του Παρισιού και μια δολοφονική επίθεση στην αντιφασιστική κατάνληψη που ξεκίνησε στο τμήμα των Κοινωνικών Επιστημών στο Παρίσι μετά τον πρώτο γύρο των προεδρικών εκλογών.

“Η ανάγκη για να χτίσουμε ένα αντιφασιστικό κίνημα που θα απαντάει σε κάθε κινητοποίηση των φασιστών, σε κάθε τους επίθεση είναι πιο επιτακτική από ποτέ”, είπε στην

Εργατική Αλληλεγγυή η Σολέν από τη Μασσαλία. “Η εκλογική επιτυχία της Αριστεράς είναι δύναμη γιατί μας δείχνει ότι υπάρχουν εκατομμύρια που είναι ενάντια στους φασίστες”, συμπλήρωσε. “Αλλά από μόνο του το εκλογικό αποτέλεσμα δεν εγγυάται τίποτα. Η αντιφασιστική διάθεση χρειάζεται οργάνωση και έως τώρα η Αριστερά δεν έχει σταθεί στο ύψος των αναγκών. Τώρα είναι μια μεγάλη ευκαιρία. Να παλέψουμε ενωμένοι ενάντια στην ισλαμοφοβία και τον ρατσισμό που αποπροσανατολίζουν την οργή του κόσμου”.

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 22/6
καφέ Μύρτιλο, πάρκο ΚΑΠΑΨ 7:30μμ
Για ένα μαζικό αντιπολεμικό κίνημα
Ομιλήτρια: Κυριακή Βαλλιάνου
● ΤΕΤΑΡΤΗ 29/6
καφέ Μύρτιλο, πάρκο ΚΑΠΑΨ 7:30μμ
Ο πόλεμος "πρασινίζει" την κλιματική καταστροφή
Ομιλητής: Νικόλαος Σμπαρούνης

ΓΚΥΖΗ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 22/6 καφέ Κουτσό 7.30μμ
Ο πόλεμος "πρασινίζει" την κλιματική καταστροφή
Ομιλητής: Ορέστης Ηλιάς
● ΤΕΤΑΡΤΗ 29/6 καφέ Κουτσό 7.30μμ
53 χρόνια από την εξέγερση του Stonewall
Ομιλήτρια: Εύα Ηλιάδη

ΚΥΨΕΛΗ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 22/6 βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης, Φωκίωνος Νέγρη 68 7.30μμ
70 χρόνια από την ένταξη της Ελλάδας στο ΝΑΤΟ
Ομιλητής: Παναγιώτης Γιαννακάκης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 29/6 βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης, Φωκίωνος Νέγρη 68, 7.30μμ
Για ένα μαζικό αντιπολεμικό κίνημα
Ομιλητής: Νίκος Αλεξανδράτος

ΠΑΤΗΣΙΑ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 22/6
καφέ El Punto, πάρκο Ιακωβάτων 7.30μμ
Μαρξισμός - Θεωρία και Πράξη
Ομιλήτρια: Ευγενία Βρούσου
● ΤΕΤΑΡΤΗ 29/6
καφέ El Punto, πάρκο Ιακωβάτων 7.30μμ
Ο Μαρξισμός του Τρότσκι
Ομιλήτρια: Μαρία Ρίζου

ΧΑΜΟΣΤΕΡΝΑ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 22/6
Καφέ Αυλή των Πετραλώνων 6.30μμ
70 χρόνια από την ένταξη της Ελλάδας στο ΝΑΤΟ
Ομιλητής: Γιάννης Σουμπάσης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 29/6
Οι αντιπολεμικές ρίζες της αριστεράς
Ομιλήτρια: Μαρία Φωτεινού

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/6, καφέ Ηλιόπετρα. Θησέως και Αγίων Πάντων (στη στοά) 7μμ
Στοπ στον ανταγωνισμό με την Τουρκία
Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

● ΠΕΜΠΤΗ 23/6 καφέ Blue Bear 7.30μμ
53 χρόνια από την εξέγερση του Stonewall
Ομιλήτρια: Μαριλένα Κουντούρη
● ΤΕΤΑΡΤΗ 29/6 καφέ Blue Bear 7.30μμ
30 Χρόνια «Σοσιαλισμός από τα Κάτω»
Ομιλητής: Σωκράτης Ταγκόπουλος

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΠΕΜΠΤΗ 23/6 Καφέ Περιμπανού 7μμ
Τι είναι ο Μαρξισμός; επαναστατικές ιδέες για την εργατική εναλλακτική
Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ-ΚΟΥΚΑΚΙ

ΠΕΜΠΤΗ 23/6,
στου Βασιλη, πλ Δουργουτίου 8μμ
Οι αντιπολεμικές ρίζες της αριστεράς
Ομιλητής: Δημήτρης Κουτσομητόπουλος

ΘΗΣΕΘ

● ΠΕΜΠΤΗ 23/6 καφέ Περιβολάκι, 7.30μμ
Στοπ στον ανταγωνισμό με την Τουρκία
Ομιλητής: Αντώνης Σκαρπέλης
● ΠΕΜΠΤΗ 30/6 καφέ Περιβολάκι, 7.30μμ
Οι αντιπολεμικές ρίζες της αριστεράς
Ομιλητής: Κύρος Κεϊχόπουλος

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 22/6
Πλ. Φελέκη, Ελευθερούπολη 7μμ
Κλιματική αλλαγή και πόλεμος
Ομιλητής: Αλεξάνδρος Καρδάσης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 29/06
Πλ. Φελέκη, Ελευθερούπολη 7μμ
Ελληνοτουρκικός ανταγωνισμός: πόσο πιθανή είναι μία πολεμική σύγκρουση;
Ομιλητής: Άγγελος Μιχαηλίδης

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΘ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 22/6 Δημαρχείο (ισόγειο) 8μμ
Ελληνοτουρκικός ανταγωνισμός: πόσο πιθανή είναι μία πολεμική σύγκρουση;
Ομιλητής: Νεκτάριος Χάινταρ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 29/6 Δημαρχείο (ισόγειο) 8μμ
Γαλλία: πολιτική αστάθεια και αντιστάσεις
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΜΑΡΟΥΣΙ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 22/6 Πλ. Ηρώων 7.30μμ
Ελληνοτουρκικός ανταγωνισμός, πόσο πιθανή είναι μια πολεμική σύγκρουση;
Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 29/6 Πλ. Ηρώων 7.30μμ
30 χρόνια «Σοσιαλισμός από τα Κάτω»
Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης

ΧΑΛΑΝΔΡΙ-ΒΡΙΑΝΣΣΙΑ-ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/6,
Δημαρχείο Αγ.Παρασκευής 7μμ
Πώς οι εργάτες γίνονται επαναστάτες;
Ομιλητής: Σταμάτης Χατζηδήμου

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 22/6
Σύλλογος Ιμβρίων 7.30μμ
Ελληνοτουρκικός ανταγωνισμός: πόσο πιθανή είναι μια πολεμική σύγκρουση;
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη
● ΤΕΤΑΡΤΗ 29/6
Σύλλογος Ιμβρίων 7.30μμ
Γιατί ο Μαρξισμός;
Ομιλητής: Πάνος Κατσαχνιάς

ΒΥΡΩΝΑΣ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 22/6
καφενείο πλατείας Σμύρνης 7.30μμ
30 χρόνια «Σοσιαλισμός από τα Κάτω»
Ομιλήτρια: Μαρία Χαρχαρίδου
● ΤΕΤΑΡΤΗ 29/6
καφενείο πλατείας Σμύρνης 7.30μμ
Ο πόλεμος «πρασινίζει» την κλιματική καταστροφή
Ομιλητής: Χρήστος Νοβακόπουλος

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/6 καφέ Γιουκάλι 8μμ
30 χρόνια «Σοσιαλισμός από τα Κάτω»
Ομιλητής: Λεάνδρος Μπόλαρης

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

● ΠΕΜΠΤΗ 23/6
καφενείο Σαρδανάπαλος 8μμ
70 χρόνια από την ένταξη της Ελλάδας στο ΝΑΤΟ
Ομιλητής: Πάνος Γαραντζιώτης
● ΠΕΜΠΤΗ 30/6
καφενείο Σαρδανάπαλος 8μμ
Γιατί ο Μαρξισμός;
Ομιλήτρια: Εύα Ντόκου

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ

● ΠΕΜΠΤΗ 23/6 καφέ Χόβολη 7μμ
Ο πόλεμος «πρασινίζει» την κλιματική καταστροφή
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη
● ΠΕΜΠΤΗ 30/6 καφέ Χόβολη 7μμ
Γιατί ο Μαρξισμός;
Ομιλητής: Πέτρος Μπίγκος

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

● ΠΕΜΠΤΗ 23/6
καφέ πλατείας Σουρμένων 8μμ
Ο Μαρξ και η μακρόσυρτη κρίση του καπιταλισμού
Ομιλήτρια: Βάσια Τσώνη
● ΠΕΜΠΤΗ 30/6
καφέ πλατείας Σουρμένων 8μμ
Ελληνοτουρκικός ανταγωνισμός: πόσο πιθανή είναι μια πολεμική σύγκρουση;
Ομιλητής: Αλέκος Κοροβέσης

ΙΛΙΣΙΑ

● ΠΕΜΠΤΗ 23/6 Sweet Home 7.30μμ
70 χρόνια από την ένταξη της Ελλάδας στο ΝΑΤΟ
Ομιλητής: Μηνάς Χρονόπουλος
● ΠΕΜΠΤΗ 30/6 Sweet Home 7.30μμ
Ελληνοτουρκικός ανταγωνισμός: πόσο πιθανή είναι μια πολεμική σύγκρουση;
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΠΕΒΡΙΑΣ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 22/6 Δημαρχείο 7.15μμ
30 χρόνια «Σοσιαλισμός από τα Κάτω»
Ομιλήτρια: Τιάνα Ανδρέου
● ΤΕΤΑΡΤΗ 30/6 δημαρχείο 7.15μμ
Η επικαιρότητα του Μαρξισμού
Ομιλήτρια: Πέγκυ Γαλάκου

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΠΕΜΠΤΗ 23/6 Δημαρχείο 7μμ
Ελληνοτουρκικός ανταγωνισμός, πόσο πιθανή είναι μια πολεμική σύγκρουση;
Ομιλητής Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΝΙΚΑΙΑ

● ΠΕΜΠΤΗ 23/6 Δημαρχείο 7μμ
Τα αποτελέσματα των γαλλικών εκλογών
Ομιλητής: Μάνος Καρτέρης
● ΠΕΜΠΤΗ 30/6 Πολιτιστικό Κέντρο «Μάνος Λοΐζος 7μμ
Εκδήλωση-παρουσίαση του βιβλίου του Iain Ferguson, «Μαρξισμός, πολιτική και ψυχική δυσφορία»
Ομιλήτρια: Πηνελόπη Κουτσουδάκη

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 22/6 Καφέ Άλσους 7μ.μ
Κορύφωση των κρίσεων, κίνημα επαναστατικής αλλαγής
Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη
● ΤΕΤΑΡΤΗ 29/6 Καφέ Άλσους 7μ.μ
Για ένα μαζικό αντιπολεμικό κίνημα
Ομιλητής: Κώστας Κουρούπτης

ΙΛΙΟΝ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 22/6
Κεντρική πλατεία Ιλίου 7.30μμ
Οι αντιπολεμικές ρίζες της αριστεράς
Ομιλητής: Μιχάλης Βερβέρης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 29/6 Κεντρική πλατεία Ιλίου
30 χρόνια Σοσιαλισμός από τα Κάτω»
Ομιλητής: Βασίλης Καταραχιάς

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 22/6 Πλατεία Ηρώ 7.30μμ
70 χρόνια από την ένταξη της Ελλάδας στο ΝΑΤΟ
Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου
● ΤΕΤΑΡΤΗ 29/6 Πλατεία Ηρώ 7.30μμ
30 χρόνια «Σοσιαλισμός από τα Κάτω»
Ομιλητής: Θανάσης Λυμπερόπουλος

ΑΙΓΑΛΕΩ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 22/6
καφέ Μέρες Ραδιοφώνου 7.30μ.μ
30 χρόνια «Σοσιαλισμός από τα Κάτω»
Ομιλήτρια: Χρυσάνθη Καθοπούλη
● ΤΕΤΑΡΤΗ 29 Ιούνη
καφέ Μέρες Ραδιοφώνου 7.30μμ
70 χρόνια από την ένταξη της Ελλάδας στο ΝΑΤΟ
Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος.

ΧΑΝΙΑ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 22/6
ΚΑΠΗ Παλιάς Πόλης 7.30μμ
Κορύφωση των κρίσεων, κίνημα επαναστατικής αλλαγής
Ομιλητής: Σεραφείμ Ρίζος
● ΤΕΤΑΡΤΗ 29/6,
ΚΑΠΗ Παλιάς πόλης 7.30μμ
Πόλεμος στην Ουκρανία, η έκρηξη των ιμπεριαλιστών ανταγωνισμών
Ομιλητής: Ειρηναίος Μαρακής

ΗΡΑΚΛΕΘ

● ΠΕΜΠΤΗ 23/6 πάρκο 626, 7.30μμ
Ο μαρξισμός του Τρότσκι
Ομιλητής: Γιάννης Βαλαής
● ΠΕΜΠΤΗ 30/6 πάρκο 626, 7.30μμ
Αναρχισμός - μια μαρξιστική κριτική
Ομιλήτρια: Μαντώ Καλατζάκη

ΒΟΛΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/6 Θόλος 7μμ
Λένιν: Κράτος και επανάσταση
Ομιλήτρια: Τζένη Δεμφτζίδου

ΠΑΤΡΑ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 22/6 καφέ Νέον, Μαιζώνος και Τριών Ναυάρχων, 6.30μμ
Η επαναστατική εφημερίδα και ο ρόλος της στις σημερινές συνθήκες
Ομιλητής: Γιώργος Πελεκούδας
● ΤΕΤΑΡΤΗ 29/6 Cafe aberto Ρ.Φεραίου 48-50 (πλ Όλγας) 7μμ
Τι σημαίνει η εργατική εναλλακτική σήμερα;
Ομιλητής: Γιάννης Αγγελόπουλος

ΞΑΝΘΗ

ΠΕΜΠΤΗ 23/6 καφέ Σιδεράδικο 8μμ
Οι εκλογές στη Γαλλία
Ομιλήτρια: Βάσω Αλεξοπούλου

Θεσσαλονίκη

ΤΟΥΜΠΑ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 22/6 καφέ Κονάκι 7μμ
«70 χρόνια από την ένταξη της Ελλάδας στο ΝΑΤΟ»
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Σιαφάκα
● ΤΕΤΑΡΤΗ 29/6 καφέ Κονάκι 7μμ
Κράτος και Επανάσταση
Ομιλήτρια: Χρύσα Καλογεράκη

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 22/6 καφέ Ποέτα 8μμ
Κορύφωση των κρίσεων, κίνημα επαναστατικής αλλαγής
Ομιλητής: Κώστας Σταματίου
● ΤΕΤΑΡΤΗ 29/6 καφέ Ποέτα 8μμ
Οι αντιπολεμικές ρίζες της Αριστεράς
Ομιλητής: Ευκλείδης Μακρόγλου

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 23/6 καφέ Διόροφον 7μμ
«30 χρόνια “Σοσιαλισμός από τα Κάτω»
Ομιλήτρια: Άλε Κρήτη

ΔΥΤΙΚΑ

● ΠΕΜΠΤΗ 23/6 καφέ Πέτρος 7.30μμ
30 χρόνια “Σοσιαλισμός από τα Κάτω”
Ομιλήτρια: Εύη Ευσταθοπούλου
● ΤΕΤΑΡΤΗ 29/6 καφέ Πέτρος 7.30μμ
Για ένα μαζικό αντιπολεμικό κίνημα
Ομιλητής: Σάκης Κολότσιος

Εξορμήσεις

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/6

Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ

ΠΕΜΠΤΗ 23/6

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Τζαντε 7μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ 7μμ Άλσος Περιστερίου
ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 6.30μμ
Ν.ΙΩΝΙΑ 7μμ Λεωφόρος Ηρακλείου οργανιασμός Νεότητας

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 24/6

ΠΑΤΗΣΙΑ
Σκλαβενίτης Πατησίων 6.30μμ
ΓΑΛΑΤΣΙ 7μμ Γαλατσίου και Βεΐκου
ΙΛΙΣΙΑ Σκλαβενίτης 7μμ
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ
ΑΒ Πλατεία Εθν. Αντίστασης 7μμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ
Σκλαβενίτης Ιασωνίδου 7μμ
Ν. ΣΜΥΡΝΗ Πλατεία ΑΒ 7μμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ
Σκλαβενίτης Ιασωνίδου 7μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 6μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ 7μμ Άλσος Περιστερίου
ΑΙΓΑΛΕΩ 7μμ Μετρό
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Τζάντε 7μμ
ΙΛΙΟΝ Κεντρική πλατεία Ιλίου 7μμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ
Πλ. Ελευθερίας 6.30μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Πλ. Λαού 6.30μμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ Πεζόδρομος 7μμ
ΚΑΜΑΡΑ Σβώλου με Γούναρη 7μμ
ΤΟΥΜΠΑ Πλ. Αγίου Θεράποντα
ΧΑΝΙΑ Πλατεία Χάληδων 7.30μμ
ΠΑΤΡΑ Πλ Γεωργίου 7μμ
ΒΟΛΟΣ Πλατεία Αγ. Νικολάου 7μμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Νομαρχία 7μμ
ΗΡΑΚΛΕΘ πάρκο Γεωργιάδη 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 25/6

ΚΥΨΕΛΗ
Φωκίωνος Νέγρη Γερμανός 12μμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Πανόρμου 12μμ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 11πμ
ΓΚΥΖΗ Πλατεία 12μ
ΧΑΜΟΣΤΕΡΝΑ Σάββατο 11.30
Άνω Πετράλωνα Σταθμός
ΚΟΥΚΑΚΙ Γεωργάκη Ολυμπίου 7μμ
ΘΗΣΕΙΟ Σταθμός ΗΣΑΠ 11.30πμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Δημαρχείο 11.30πμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Γαρδένια 7μμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Δημοτική Αγορά 12μ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ 12.30 πλ. Βαρνάβα
ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
Πλατεία Έβερεστ 12μμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ Πλατεία Δούρου 7μμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος με Καραϊσκού 12μ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΚΕΝΤΡΟ Αγαλμα Λαμπράκη 11πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
Λαϊκή Ξηροκρήνης 11πμ
ΧΑΝΙΑ Αγορά 11.30
ΞΑΝΘΗ Πλατεία 11πμ

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιατική Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα
Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνος Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα, τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Λεάνδρος Μπόλαρης, Μάνος Νικολάου, Γιώργος Πίττας, Αφροδίτη Φράγκου

Ηλεκτρονική σελίδοποίηση:

Π. Γαβρηλίδης, Γ. Κούβαρης

Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikiki@gmail.com
τηλ.: 210 5241001, Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη.

Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια.

Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότερα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μιας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν.

Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα.

Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέλος όλων των διακρίσεων ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες.

Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ' αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

ΑΡΤΑ Συνεχίζεται η δίκη για το θάνατο του Χ. Ζορμπά

Την Παρασκευή 17/6 συνεχίστηκε η δίκη για το εργατικό δυστύχημα που κόστισε τη ζωή ενός ακόμη νέου εργάτη, του 29χρονου ηλεκτρολόγου Χρήστου Ζορμπά, που σκοτώθηκε στο εργοστάσιο "Ηπειρος" την 6/6/2020 στην Άρτα.

Ένας μαραθώνιος αγώνας βρίσκεται σε εξέλιξη για την οικογένεια του Χρήστου, ώστε να καταδικαστούν οι υπεύθυνοι για τον άδικο χαμό του. Θυμίζουμε πως ο ιδιοκτήτης του εργοστασίου Παντελιάδης, όπως και ο διευθυντής του εργοστασίου, αλλά και ο τεχνικός ασφαλείας, διώκονται για ανθρωποκτονία από αμέλεια.

Οι καταθέσεις των μαρτύρων βρίσκονται σε εξέλιξη, ενώ συγκλονιστικά στοιχεία έχουν παρουσιαστεί από την πλευρά της οικογένειας. Ανάμεσα στους μάρτυρες που εξετάστηκαν ήταν ο πραγματογνώμονας, ο οποίος έθεσε ως κεφαλαιώδες ζήτημα την ανυπαρξία ρελέ, τις πρόχειρες, παρωχημένες εγκαταστάσεις στο πατάρι που ο Χρή-

στος έχασε τη ζωή του, αλλά και το γεγονός ότι ήταν βάρδια μόνος του.

Συγκλονιστική ήταν η παρουσίαση ηλεκτρονικού μηνύματος όπου ο Χρήστος αναφερόμενος στην ημέρα του συμβάντος έγραφε σε φίλη του "Το Σάββατο είμαι μόνος μου βάρδια, ελπίζω να μην γίνει τίποτα".

Κατέθεσε ακόμη ο πρόεδρος του Εργατικού Κέντρου Άρτας, **Γιώργος Αλιφτήρας**, αναφερόμενος στην εντατικοποίηση της δουλειάς και στις συνθήκες ασφάλειας.

Και σε αυτή τη δικάσιμο η αίθουσα ήταν κατάμεστη, μετά το κάλεσμα και του **Εργατικού Κέντρου Άρτας**. Η τοπική κοινωνία της Άρτας παρακολουθεί την εξέλιξη αυτής της δίκης, που αφορά τις συνθήκες εργασίας κάθε εργαζόμενου και εργαζόμενης, με αίτημα καμία ζωή να μην θυσιάστεί ξανά στην γαλέρα του κέρδους. Η επόμενη δικάσιμο έχει οριστεί για την Τετάρτη 22/6.

Αντίο σύντροφε

Το Σάββατο 18 Ιούνη χάσαμε, πάρα πολύ νωρίς, τον σύντροφο και φίλο Τάσο Παρησινό.

Τον θυμόμαστε από τους αγώνες της δεκαετίας του '90 με την τότε ΟΣΕ και τις Επαναστατικές Σοσιαλιστικές Ομάδες Μαθητών και αργότερα Φοιτητών.

Όλα αυτά τα χρόνια μέχρι το τέλος, ο Τάσος παρέμεινε πάντα επαναστάτης, πάντα στον δρόμο, πάντα ενάντια στον φασισμό, τις διακρίσεις και κάθε είδους καταπίεση.

Ένας πραγματικά, με κάθε έννοια της λέξης, ξεχωριστός άνθρωπος. Όσες και όσοι είχαμε την τύχη να τον γνωρίσουμε, σήμερα είμαστε φτωχότεροι.

Ευχόμαστε δύναμη στους κοντινούς του ανθρώπους.

Αντώνης Κалаμάρας

ΜΑΡΟΥΣΙ

Θέλουμε σχολεία, όχι «μετατροπές»

Την Πέμπτη 16 Ιούνη εκδικάστηκε στο ΣτΕ η προσφυγή κατοίκων του Μαρουσιού ενάντια στη μετατροπή του 1ου Γυμνασίου και 1ου Λυκείου Αμαρουσίου σε πειραματικά. Η μετατροπή αυτή έχει σαν αποτέλεσμα να αποκλειστούν από τη συνέχιση της φοίτησής τους στο ίδιο σχολικό συγκρότημα τα περισσότερα από τα παιδιά που τελειώνουν το 1ο Δημοτικό. Ενώ στα νέα πειραματικά αυτά σχολεία έχουν κληρωθεί να φοιτήσουν παιδιά από μακρινές περιοχές.

Τόσο ο ΣΕΠΕ Αμαρουσίου, όσο και οι γονείς των παιδιών που φοιτούν στο 1ο Δημοτικό τάχθηκαν εξ αρχής ενάντια στη συγκεκριμένη απόφαση του Υπουργείου Παιδείας. Μόνο μετά την παρέμβαση του προέδρου του ΣΕΠΕ Αμαρουσίου, **Δ. Πολυχρονιάδη**, στο δημοτικό συμβούλιο, αναγκάστηκε να συμφωνήσει η δημοτική αρχή σε ομόφωνο ψήφισμα ενάντια στη μετατροπή.

Η απόφαση του ΣτΕ για το 1ο Γυμνάσιο – Λύκειο θα βγει μέσα στο καλοκαίρι. Όμως γνωρίζουμε καλά ότι τη λύση δε θα τη δώσουν τα θεσμικά αιτήματα αλλά οι κινηματικές διεκδικήσεις. Όποια και να είναι η απόφαση, με συνέχιση και κλιμάκωση των κινητοποιήσεων, μπορούμε να αναγκάσουμε την παραπαίουσα κυβέρνηση της ΝΔ να πάρει πίσω την αλλαγή, ενώ ταυτόχρονα διεκδικούμε από τη δημοτική αρχή του Μαρουσιού να προγραμματίσει άμεσα την ανέγερση νέων σχολικών κτιρίων για την κάλυψη όλων των αναγκών.

Από την ανακοίνωση της Αριστερής Ριζοσπαστικής Δημοτικής Κίνησης Αμαρουσίου «Εκτός Των Τειχών»

ΧΑΝΙΑ

Οι πλατείες στα παιδιά

Πλήθος κόσμου συμμετείχε την Πέμπτη 16/6 στην κινητοποίηση διαμαρτυρίας στη πλατεία της Τριμάρτυρης στα Χανιά ενάντια στην πρωτοφανή προσπάθεια απαγόρευσης του ποδοσφαίρου στα παιδιά από το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του ναού των Εισοδίων της Θεοτόκου στην περιοχή.

Τα παιδιά ήταν εκεί, ζωγράφισαν, έγραψαν, έκαναν ποδήλατο και πάνω απ' όλα έπαιζαν μπάλα. Συμμετείχαν με τα πανό τους η δημοτική κίνηση **Ανταρσία στα Χανιά**, η **Ομάδα Γονέων της Κατάληψης Ρόζα Νέρα** καθώς και αλληλέγγυοι πολίτες. Το ζήτημα ανέδειξε στο δημοτικό συμβούλιο Χανίων ο **Σεραφείμ Ρίζος**, εκλεγμένος δημοτικός σύμβουλος με την Ανταρσία στα Χανιά, καλώντας τους δημοτικούς συμβούλους σε παιχνίδι ποδοσφαίρου στην πλατεία.

Η Ανταρσία στα Χανιά σε ανακοίνωση με τίτλο "Οι πλατείες ανήκουν στα παιδιά μας και στις ανάγκες τους" αναφέρει μεταξύ άλλων ότι:

«Οι πλατείες και οι δρόμοι της πόλης ανήκουν ΣΕ ΟΛΟΥΣ. Κανείς δεν έχει δικαίωμα να στερεί από τα παιδιά μας τους ελάχιστους χώρους που τους έχουν απομείνει για να παίξουν. Κανείς δεν έχει δικαίωμα να εξορίζει τις ανάγκες των παιδιών από μια πόλη που γίνεται ολοένα και πιο αφιλόξενη για χάρη των επιχειρηματιών. Κανένα παιδάκι δεν είναι υποχρεωμένο να ρωτά τους ιδιοκτήτες των καφετεριών και των εστιατορίων αν θα παίξει».

Ειρηναίος Μαραγκής

Χανιά 16/6

Τα βιβλία είναι όπλα

Συζητάμε για τις αιτίες του σεξισμού και την καταπίεση των γυναικών

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ
στην Έκθεση Βιβλίου στο Άλσος Περιστερίου

της 3ης έκδοσης του βιβλίου της **Μαρίας Στύλλου**
Η Πάλη για την Απελευθέρωση των Γυναικών

ΣΑΒΒΑΤΟ 25/6 7.30μμ

μαρξιστικό βιβλιοπωλείο **Περίπτερο 20**

Φεβδίου 14-16 Αθήνα, near επί Ιδίου Πεδ - Τ 210 5267584 • www.marxistlib.gr

Χριστίνα Καρακιουλάφη, ανασ. καθηγήτρια Κοινωνιολογίας, Πανεπιστήμιο Κρήτης
Μαρία Στύλλου, συγγραφέας του βιβλίου

Εκδήλωση στο Περίστει

Το Σάββατο 25 Ιούνη στις 7.30μμ, στην Έκθεση Βιβλίου στο Άλσος Περιστερίου, συζητάμε για τις αιτίες της σεξιστικής καταπίεσης και τους αγώνες των γυναικών, στην εκδήλωση που οργανώνει το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο με αφορμή την τρίτη έκδοση του βιβλίου «Η πάλη για την απελευθέρωση των γυναικών». Ομιλήτριες θα είναι η Χριστίνα Καρακιουλάφη, καθηγήτρια Κοινωνιολογίας στο Πανεπιστήμιο Κρήτης και η συγγραφέας του βιβλίου σ. Μαρία Στύλλου.

Μέσα σε συνθήκες όπου καθημερινά αντιμετωπίζουμε σεξιστικές επιθέσεις από τις κυβερνήσεις, τους πλούσιους εκ-βιαστές και την άρχουσα τάξη, η παρουσίαση ενός βιβλίου που μιλάει για τις ρίζες του σεξισμού και για τους αγώνες των γυναικών είναι μια καλή ευκαιρία για όλες και όλους. Όπως είχε γράψει η Χριστίνα Καρακιουλάφη όταν κυκλοφόρησε η πρώτη έκδοση: «Η ανάγνωση του βιβλίου της Μαρίας Στύλλου γύρω από το ζήτημα της διαχρονικής πάλης για την απελευθέρωση των γυναικών, τόσο λόγω των επιμέρους θεμάτων που εξετάζει, όσο και λόγω της προσέγγισης που υιοθετεί, φέρνει στο μυαλό την κλασική και απαγορευμένη από τον Μακαρθισμό ταινία του Χέρμπερτ Μπίμπερμαν «Το αλάτι της γης»».

Το ερχόμενο Σάββατο το Μαρξιστικό βιβλιοπωλείο σας περιμένει στο Άλσος Περιστερίου.

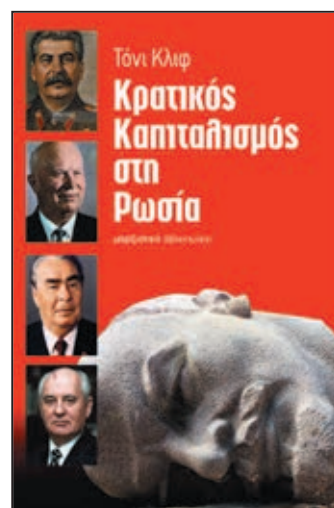
Μετρό: Γραμμή 2, Σταθμός Ανθούπολη Λεωφορεία: 703, 892 (από Ίλιον, Αγ. Ανάργυρους, Αιγάλεω, Πειραιά), Α13 (από κέντρο Αθήνας, Ζήνωνος)

Θεσσαλονίκη

Το MB συμμετέχει και στην Έκθεση Βιβλίου στην Παραλία της Θεσσαλονίκης που ξεκινά την Παρασκευή 24/6 και διαρκεί μέχρι 10 Ιούλη. Την Τρίτη 5/7, 8μμ, το MB οργανώνει στα πλαίσια της Έκθεσης εκδήλωση για τον πόλεμο στην Ουκρανία με παρουσίαση των δυο βιβλίων του σ. Λ. Μπόλαρη.

Πιο πετυχημένη από κάθε προηγούμενη φορά ήταν η παρουσίαση του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου στο Pride στο Σύνταγμα το Σάββατο 18/6. Πενήντα βιβλία αγοράστηκαν μέσα σε λίγες ώρες. Πρώτα σε πωλήσεις: «Ομοφυλοφιλία, σεξουαλικότητα και πάλη για την απελευθέρωση», «Μαρξισμός, Θεωρία και Πράξη», «Ενας επαναστατικός οδηγός για τον Μαρξ», «Η πάλη για την απελευθέρωση των γυναικών».

Κώστας Πίττας

Οι Δάσκαλοι απαιτούν Συνέδριο μάχης

Στις εκλογές του συλλόγου μας για τη Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ οι συνάδελφοι έδωσαν ένα ηχηρό μήνυμα καταδίκης της κυβερνητικής πολιτικής μαυρίζοντας τη ΔΑΚΕ και τη ΔΗΣΥ που σε πολλές περιπτώσεις ήταν οι πιο πιστοί σύμμαχοι της Κεραμέως. Ανέδειξαν για άλλη μια φορά την ΑΙΧΜΗ στην εκπαίδευση (Παρεμβάσεις) σε πρώτη δύναμη.

Το αποτέλεσμα αυτών των εκλογών αποτελεί δικαίωση των αγώνων ενάντια στην εφαρμογή της «αξιολόγησης», ενάντια στην κατηγοριοποίηση των σχολείων, ενάντια στο νόμο Χατζηδάκη, ενάντια στην αδιοριστία, για την υπεράσπιση των εργασιακών μας δικαιωμάτων και των μορφωτικών αναγκών των παιδιών μας.

Φαίνεται όμως πως οι επιθέσεις της κυβέρνησης και του ΥΠΑΙΘ δεν έχουν τελειωμό. Οι καινούριες εξαγγελίες για τη διεύρυνση του ωραρίου των ολοήμερων είναι εξοργιστικές. Προκειμένου να εξασφαλίσουν την κερδοφορία των επιχειρήσεων παραβιάζουν κάθε είδους εργασιακό και μορφωτικό δικαίωμα των εργαζόμενων και των παιδιών τους, διαστρέφουν βασικές αρχές της παιδαγωγικής επιστήμης μετατρέποντας τους μαθητές μας σε βαριά εργαζόμενους πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης που θα δουλεύουν και θα παραμένουν στον χώρο του σχολείου άπειρες ώρες, χωρίς καμία υποδομή.

Το μόνο που μπορεί να τουςβάλει φρένο, είναι το ίδιο το εκπαιδευτικό κίνημα, πιάνοντας το νήμα της μεγάλης απεργίας του Οκτώβρη και των συγκλονιστικών ποσοστών της απεργίας αποχής. Αγωνιστικές απεργιακές κινητοποιήσεις μέχρι τη νίκη των αιτημάτων μας πρέπει να αποφασιστούν στο συνέδριο της ΔΟΕ σε συντονισμό με άλλους εργαζόμενους για να ξεφορτωθούμε τη ΝΔ και τις πολιτικές που διαλύουν το δημόσιο δωρεάν σχολείο.

Χριστίνα Λαδά,

Πρόεδρος ΣΕΠΕ Μεσσηνίας,
σύνεδρος στη Συνέλευση της ΔΟΕ

Αποτελέσματα εκλογών του ΣΕΠΕ Μεσσηνίας για τη ΔΟΕ
ΨΗΦΙΣΑΝ 557 Έγκυρα 538
ΑΙΧΜΗ στην εκπ/ση-Παρεμβάσεις: 188 (2)
ΠΡΟΣΘΕΣΗ (ΔΗΣΥ): 124 (2)
ΔΑΚΕ: 118 (1)
ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΕΚΠ/ΚΩΝ (ΠΑΜΕ): 73
ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΔΙΚΤΥΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ (ΣΥΡΙΖΑ-ΑΕΚΚΕ): 35

Στις 26-29 Ιούνη θα πραγματοποιηθεί η 91η Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ. Σύνεδροι από το Δίκτυο Εκπαιδευτικών «η Τάξη μας» μιλούν στην Εργατική Αλληλεγγύη για τις μάχες που ανοίγουν ενάντια στη διάλυση του δημόσιου σχολείου, στην Κεραμέως και στην κυβέρνηση της ΝΔ.

Οι περισσότεροι πρωτοδιόριστοι του 2021 σε ένα πράγμα συμφωνούμε. Ότι ζήσαμε την χειρότερη χρονιά της ζωής μας. Τουλάχιστον ζήσαμε όμως, παρά τις δολοφονικές πολιτικές της κυβέρνησης σε σχέση με την πανδημία.

Τα 11 χρόνια αδιοριστίας και γιγάντωσης των ελαστικών σχέσεων εργασίας στην εκπαίδευση, έχουν φέρει ένα τσουνάμι από προβλήματα στους νέους εκπαιδευτικούς. Και το υπουργείο παιδείας πάει από λάθος σε λάθος για να διορθώσει τα αδιόρθωτα. Μόνο για την εικόνα που χρειάζεται προεκλογικά.

Πρώτα μας σκορπίσανε στους πέντε ανέμους, με 15 και 17 χρόνια προϋπηρεσία, από Νευροκόπι μέχρι Κάρπαθο και Κρήτη, πολύ μακριά από τις οικογένειές μας, οι περισσότερες με παιδιά. Σε μέρη πανάκριβα, χωρίς καμία μέριμνα για έστω προσωρινή διαμονή, διατροφή, έξοδα μετακόμισης κλπ με μισθό 200-300 ευρώ λιγότερα από αυτά που παίρναμε την προηγούμενη χρονιά ως αναπληρωτές. Πραγματική φτώχεια χωρίς υπερβολές. Και κάποιοι έχουν να στέλνουν χρήματα στις οικογένειες που άφησαν πίσω. Με ρεύμα, καύσιμα και βασικές ανάγκες να μοιράζουν εγκεφαλικά, και κάποιοι να μας αντιμετωπίζουν σαν τουρίστες λες και ήρθαμε στον τόπο τους για διασκέδαση. Και πόσα άλλα;...

Τώρα το υπουργείο ετοιμάζει 8.600 καινούργιους διορισμούς που φυσικά και είναι καλοδεχούμενοι μιας κι εμείς ήμασταν αυτοί που σπάσαμε την αδιοριστία. Όμως πριν γίνουν, πρέπει και ζητάμε να επιτραπούν υπηρεσιακές μεταβολές για τους φε-

τινούς πρωτοδιόριστους, δηλαδή να γυρίσουμε σπίτια μας. Θα είναι κατάφωρη αδικία αυτός που είναι στη θέση 800 στον πίνακα κατάταξης να είναι Αθήνα για παράδειγμα, ενώ αυτός που είναι στο 200 να πηγαίνει στην πινέζα του χάρτη. Με κίνδυνο να κολλήσει εκεί για πολλά ακόμα χρόνια.

Τέλος δεν έχει ο κατήφορος του αδιάφορου κι ανίκανου υπουργείου Παιδείας, που καμιά σχέση με την παιδεία δεν έχει. Ακόμα και κάτω από αυτές τις τρισάθλιες συνθήκες όλες και όλοι δώσαμε τον καλύτερό μας εαυτό για να κρατηθούν τα σχολεία όρθια. Γιατί μόνο εμείς ξέρουμε πως γίνεται. Με όλη την δύναμή μας που πολλές φορές δεν είχαμε.

Όμως μέχρι εδώ! Αρκετά! Θέλουμε μεγάλες αυξήσεις στους μισθούς, χρηματοδότηση των υποδομών, και προσλήψεις όλων των αναπληρωτών αλλά σωστά! Όχι λάθος στο λάθος. Γιατί είναι αλήθεια ότι αυτήν την εικόνα η υπόλοιπη κοινωνία δεν την ξέρει, και είναι δύσκολο να την μάθει. Σωστά σημαίνει μονιμοποίηση όλων στα μέρη που εργάζονται πάνω από μια δεκαετία και με μοναδικά κριτήρια το πτυχίο και την προϋπηρεσία. Κατάργηση του προσοντολόγιου που έτσι κι αλλιώς μόνο δεινά έχει φέρει ακόμα και για τους προσοντούχους.

Όλα αυτά δεν θα μας χαριστούν, ούτε πρέπει να επιτρέψουμε να μείνουμε στην γκρίνια και στα λόγια. Μόνο με δυνατές απεργίες μέχρι την νίκη από Σεπτέμβρη μπορούμε να τα επιβάλουμε.

Νίκος Κουράκης,

εκπαιδευτικός εικαστικός ΣΕΠΕ Χανίων,
σύνεδρος στη Συνέλευση της ΔΟΕ

Η 91η Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ είναι η πρώτη μετά από τρία χρόνια λόγω πανδημίας. Σε μία περίοδο που η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας μπαίνει ολοένα και πιο βαθιά σε κρίση. Αυτό έχει ανταπόκριση και στους συσχετισμούς με τους οποίους πάμε στο συνέδριο. Το πρώτο που χρειάζεται να καταγραφεί είναι ότι έχουμε μια μεγάλη μείωση της ΔΑΚΕ, αλλά και της ΔΗΣΥ, που δεν είναι ΝΔ αλλά στήριξε ξεδιάντροπα όλες τις πολιτικές της κυβέρνησης. Η Αριστερά μπαίνει να δώσει τη μάχη του συνεδρίου με αλλαγμένους υπέρ της συσχετισμούς.

Αυτό είναι αντανάκλαση όχι μόνο της κρίσης των από πάνω, αλλά των μαχών που δόθηκαν την τελευταία τριετία, που ήταν πολύ μεγάλες και με σημαντικές νίκες που επέφεραν καθυστερήσεις στο τι θα ήθελε να περάσει το υπουργείο. Τέτοιο παράδειγμα ήταν η επίθεση στα συνδικάτα με τις ηλεκτρονικές εκλογές που κατέληξαν σε αποχή που ξεφτίλισε την Κεραμέως, όταν έβαλε το δίλημμα «με την ΟΛΜΕ ή με εμένα». Τέτοιο παράδειγμα ήταν δύο φορές η μάχη της αξιολόγησης που τα ποσοστά συμμετοχής στην απεργία-αποχή ήταν τεράστια, αλλά και η απεργία του Οκτώβρη με συντριπτικά ποσοστά συμμετοχής και η αποχή στις εξετάσεις ρίσα, που σε μεγάλο βαθμό τις ακύρωσε. Μπορούμε να πούμε ότι ήταν μια τριετία που δεν αφήσαμε ποτέ το υπουργείο να ανασάνει. Κάθε μέτρο της Κεραμέως ξεσηκώνει κύματα οργής. Σε αυτό πρέπει να ανταποκριθεί η συνέλευση της ΔΟΕ.

Αυτενέργεια

Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η ηγεσία της ΔΟΕ ήταν πίσω από τους εκπαιδευτικούς, όχι μπροστά για να τους οργανώνει. Αυτή η αυτενέργεια των εκπαιδευτικών της βάσης έσερνε την ηγεσία να προσαρμοστεί στα δεδομένα. Ζήσαμε όμως και «αδειάσματα». Όταν οι συνάδελφοι ήθελαν κλιμάκωση, αυτό που εισέπραξαν από τη ΔΟΕ ήταν οπισθοχώρηση των αγώνων. Σε μεγάλο βαθμό ατολμία εισέπραξαν και από τις παρατάξεις της εκπαιδευτικής αριστεράς, του ΠΑΜΕ και του ΣΥΡΙΖΑ. Οι συσχετισμοί θα μπορούσαν να είναι ακόμα καλύτεροι για την αριστερά αν όλοι έβγαιναν μπροστά.

Η κλιμάκωση των επιθέσεων είναι μπροστά μας. Η κυβέρνηση θέλει να φτιάξει μια Παιδεία για λίγους και εκλεκτούς. Που θα βγάζει λίγα στελέχη και η μεγάλη μάζα από τα φτωχά στρώματα θα γίνουν οι εξιδεικευμένοι εργάτες για τις επιχειρήσεις των αφεντικών. Και ταυτόχρονα η κυβέρνηση θέλει να φορτώσει το οικονομικό βάρος της λειτουργίας αυτής της εκπαίδευσης πάνω στην ίδια την εργατική τάξη, είτε είναι οι εκπαιδευτικοί είτε οι γονείς. Αυτή είναι η φιλοσοφία σε κάθε βήμα. Η εκπαίδευση πάσχει αυτή τη στιγμή σε τεράστιο βαθμό από έλλειψη προσωπικού, που πάνε να την καλύψουν με ημίμετρα -συμβασιούχοι-, αλλά δεν μπορεί να κρυφτεί αυτή η κατάσταση. Αντίστοιχα, η επιμήκυνση του ωραρίου λειτουργίας του σχολείου, με ανοιχτό το αν θα αυξηθεί και το ωράριο εργασίας.

Και προφανώς δεν ξεχνάμε την αξιολόγηση, που είναι η αιχμή του δόρατος του υπουργείου ενάντια στους εκπαιδευτικούς και τη συλλογικότητά τους ως εργαζόμενους. Οι αντιστάσεις έχουν ακυρώσει σε μεγάλο βαθμό τη διαδικασία αυτή, αλλά από τον Σεπτέμβρη θα ζήσουμε κλιμάκωση της επίθεσης τόσο με την αξιολόγηση της σχολικής μονάδας όσο και των εκπαιδευτικών. Το στοίχημα για τη συνέλευση είναι αν θα καταφέρει να δώσει και να οργανώσει μια απάντηση απέναντι σε όλα αυτά. Που δεν μπορεί να είναι άλλη από αγωνιστική κλιμάκωση τον Σεπτέμβρη με απεργιακή κινητοποίηση που θα οργανωθεί από τώρα. Δεν μπορούμε να απαντάμε πια με όρους «αντάρτικου». Η μάχη πρέπει να είναι κεντρική και εφ' όλης της ύλης. Και αυτό γίνεται μόνο με απεργία.

Σεραφείμ Ρίζος, μέλος ΔΣ Συλλόγου Εκπαιδευτικών

Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Χανίων,
σύνεδρος στη Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ

ΩΡΟΛΟΓΙΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Η μεγαλύτερη κρίση του καπιταλισμού από τη δεκαετία του '30, εξελίσσεται μπροστά στα μάτια μας. Λιτότητα, ρατσισμός, ισλαμοφοβία, άνοδος των φασιστών και της άκρας δεξιάς, είναι τα όπλα των κυρίαρχων τάξεων στην προσπάθεια να διαιρέσουν τις αντιστάσεις των από κάτω.

Αλλά και σκληροί αγώνες, της εργατικής τάξης, των μεταναστών, των γυναικών, της νεολαίας είναι η απάντηση που προσπαθούν να οργανώσουν και να συντονίσουν οι από κάτω παγκόσμια.

Η Cosco, η efood, οι εργαζόμενοι των νοσοκομείων, οι φοιτητές, είναι μερικά μόνο από τα δικά μας παραδείγματα εδώ, απέναντι στην πιο ταξική, πολεμοκάπηλη, την πιο σεξιστική και ρατσιστική κυβέρνηση Μητσοτάκη. Πως μπορούμε να οργανώσουμε τις αντιστάσεις των από κάτω; Είναι δυνατή η ανατροπή του συστήματος που γεννά πολέμους, φτώχεια, καταστροφή, ρατσισμό, σεξισμό, καταστροφή του περιβάλλοντος; Σε ποια προοπτική; Με ποιους; Με ποιο τρόπο; Για αυτά τα ερωτήματα συζητάμε και αναζητούμε απαντήσεις στις 8-10 Ιουλίου στο φεστιβάλ επαναστατικών ιδεών Μαρξισμός 2022.

Δημήτρης Ζώτος, δικηγόρος

Κυριακή 10 Ιούλη

	Αίθουσα 1	Αίθουσα 2	Αίθουσα 3	Αίθουσα 4
10-11.30μμ	Γιατί πάει τόσο δεξιά ο ΣΥΡΙΖΑ; Ομιλητής: Πάνος Γκαργκάνας Η Αριστερά στην Ελλάδα	Το κίνημα ΛΟΑΤΚΙ+ και τα δικαιώματα των τρανς Ομιλητές: Κώστας Τσπουζίδης, Αφροδίτη Φράγκου Καταπίεση και απελευθέρωση	Ο Μαρξισμός του Τρότσκι Ομιλητής: Γιάννης Σηφακάκης Η επαναστατική παράδοση	
12-1.30μμ	Ο Λένιν σήμερα Ομιλήτρια: Μαρία Στύλλου Η Αριστερά στην Ελλάδα	“Πράσινη ανάπτυξη” και εργατικές αντιστάσεις Ομιλητές: Ηλίας Κορδάς, Γιάννης Σηφακάκης, Βασίλης Χλής Περιβαλλοντική καταστροφή	Η Κίνα από μισοαποικία σε υπερδύναμη Ομιλητής: Κώστας Πίπτας Ιμπεριαλισμός και πόλεμος	
2-3.30μμ	Το ΣΕΚΕ και το αντιπολεμικό κίνημα 1922 Ομιλητής: Μακάριος Λυμπερόπουλος 100 χρόνια από τη Μικρασιατική εκστρατεία	Μάχη ενάντια στην επίθεση στις εκτρώσεις Ομιλήτρια: Κατερίνα Θωίδου Καταπίεση και απελευθέρωση	ΣΤΟΠ στις ρατσιστικές επιθέσεις Ομιλητές: Γιώργος Τσιακαλός, Τζαβέντ Ααλάμ, Δημήτρης Ζώτος, Πέτρος Κωνσταντίνου Το αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό κίνημα	Η κατάρρευση της ΕΣΣΔ και το καθεστώς Πούτιν Ομιλητής: Γιώργος Πίπτας Η κληρονομιά του Οκτώβρη
4-5.30μμ	Ελλάδα-Τουρκία Ο εχθρός μας είναι εδώ Ομιλητές: Ντίνος Αγιωματίτης, Ντενίζ Γκουγκόρεν, Γιώργος Πίπτας Ιμπεριαλισμός και πόλεμος	Στασιμο-πληθωρισμός η νέα φάση της κρίσης Ομιλητές: Νίκος Θεοχαράκης, Σωτήρης Κοντογιάννης Η οικονομική κρίση	Αντίσταση 1940-1944 Ομιλητής: Προκόπης Παπαστράτης Η Αριστερά στην Ελλάδα	Για ποια Παιδεία παλεύουμε Ομιλητές: Κώστας Βλασσόπουλος, Δημήτρης Δασκαλάκης, Σερραφείμ Ρίζος Κινήματα και αντιστάσεις

6-7.30μμ Αμφιθέατρο 1
Πάλη για την ανατροπή, πάλη για τον σοσιαλισμό
Ομιλητές: Κώστας Καταραχιάς, Κριστέλ Καμαλαντούα, Βασίλης Μυρσινιάς, Μαρία Καστελιώτη, Μαρία Στύλλου

Παρασκευή 8 Ιούλη

	Αίθουσα 1	Αίθουσα 2	Αίθουσα 3
3-4.30μμ	Ο ιμπεριαλισμός σήμερα Ομιλητής: Νίκος Λούντος Ιμπεριαλισμός και πόλεμος	Από τον Martin Luther King στο Black Lives Matter Ομιλητής: Στέλιος Μικαηλίδης Το αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό κίνημα	Ο Μαρξ, η κρίση και ο καπιταλισμός ζόμπι Ομιλητές: Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Στραβελάκης Η οικονομική κρίση
5-6.30μμ	Καπιταλισμός και Ψυχική Υγεία Ομιλήτριες: Αίλιαν Μπουρίτη, Μαρία Μπολοβίνα Καταπίεση και απελευθέρωση	Ο Λένιν, οι μπολσεβίκοι και τα Σοβιέτ Ομιλητής: Κώστας Πίπτας Η κληρονομιά του Οκτώβρη	Ρόζα Λούξεμπουργκ, Σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα Ομιλητής: Κώστας Πολύδωρος Η επαναστατική παράδοση

7-8.30μμ Αμφιθέατρο 1
Οι κρίσεις δικές τους, οι αντιστάσεις δικές μας
Ομιλητές: **Αργυρή Ερωτοκρίτου, Αχμέτ Τζαμσί, Ντίνος Αγιωματίτης, Πάνος Γκαργκάνας**

Σάββατο 9 Ιούλη

	Αίθουσα 1	Αίθουσα 2	Αίθουσα 3	Αίθουσα 4
10-11.30μμ	Ο Μαρξ, ο Ένγκελς και ο «ιστορικός νεκροθάφτης» Ομιλητής: Τάσος Αναστασιάδης Η επαναστατική παράδοση	Ουκρανία: Ούτε ΝΑΤΟ-ούτε Πούτιν Ομιλητής: Λεάνδρος Μπόλαρης Ιμπεριαλισμός και πόλεμος	Η κληρονομιά της Μεταπολίτευσης Ομιλήτρια: Διονυσία Πυλαρινού Η Αριστερά στην Ελλάδα	
12-1.30μμ	Ο Λένιν οδήγησε στον Στάλιν; Ομιλητές: Γιώργος Γιαννόπουλος, Πάνος Γκαργκάνας Η κληρονομιά του Οκτώβρη	Το εργατικό κίνημα από την ΓΣΕΕ στην πανεργατική 1923 Ομιλήτρια: Σταυρούλα Πανίδου 100 χρόνια από τη Μικρασιατική εκστρατεία	Λευτεριά στην Παλαιστίνη Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος Ιμπεριαλισμός και πόλεμος	
2.30-4μμ	Πανδημία-αγώνας για να σώσουμε ζωές Ομιλητές: Χρήστος Αργύρης, Αργυρή Ερωτοκρίτου, Γιάννης Κούτρας Περιβαλλοντική καταστροφή	Αντίσταση στην αστυνομική καταστολή Ομιλητής: Ευκλείδης Μακρόγλου, Δημήτρης Δασκαλάκης, Χαράλαμπος Κουρουνδής Κίνημα και αντιστάσεις	Η πάλη ενάντια στον φασισμό στον Μεσοπόλεμο Ομιλητής: Λεάνδρος Μπόλαρης Το αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό κίνημα	Η Αριστερά στη Λατινική Αμερική Ομιλητής: Νίκος Λούντος Ιμπεριαλισμός και πόλεμος
4.30-6μμ	Σεξισμός-ποιες αιτίες και πώς παλεύουμε Ομιλήτρια: Μαρία Στύλλου Καταπίεση και απελευθέρωση	Η επαναστατική εφημερίδα Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος Η επαναστατική παράδοση	Η Τέχνη δεν είναι εμπόρευμα Ομιλητές: Βασίλης Κουκαλάς, Αλέξανδρος Μαρτζούκος, Πάνος Κατσαχνιάς Κινήματα και αντιστάσεις	Γκράμσι-ο “Μοντέρνος Πρίγκιπας” Ομιλήτρια: Έλλη Πανταζοπούλου Η επαναστατική παράδοση
7-9μμ	Το εργατικό κίνημα σήμερα Ομιλητές: Τάσος Αναστασιάδης, Νίκη Αργύρη, Στέφανος Διαμαντόπουλος, Νίκος Τουρνός Κινήματα και αντιστάσεις	Η δεύτερη δίκη της Χρυσής Αυγής Ομιλητές: Κώστας Παπαδάκης, Θανάσης Καμπανιάννης, Κώστας Σκαρμέας, Πέτρος Κωνσταντίνου Το αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό κίνημα	Να αλλάξουμε το σύστημα, όχι το κλίμα Ομιλητές: Νίκος Χρυσόγελος, Θανάσης Διαβολάκης, Γιώργος Ράγκος Περιβαλλοντική καταστροφή	